

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
11. maj 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, otvaram Treću sednicu Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 107 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali molim vas da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 143 narodna poslanika, te konstatujem da imamo uslove za rad.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Dobar dan.

Poštovanje, imam nekoliko konkretnih pitanja koja se ovoga puta tiču života. Srbija je ponovo poharana gradom i ja imam pitanje za Vladu Republike Srbije, odnosno premijera, jer nema nadležnog ministarstva kojem bih mogao uputiti to pitanje, a pod b) za Sektor za vanredne situacije, pri MUP-u – šta se preduzima na tome da Srbija konačno bude i zaštićena od ovoga.

Znači, grad je desetkovao čitave krajeve Srbije, o tome se ne piše, to ne zanima naše medije i naše tabloide, ali zanima građane Srbije, tim pre, što, kao što znamo grad jeste prirodna nepogoda, ali i bolest, kolera, boginje, kuga jesu takođe prirodna pojava, pa se i te kako leče, saniraju, vakcinišu i preveniraju.

Zato pitam vrlo jasno nadležna tela i organe – šta je sa sistemom protivgradne zaštite, zašto ne funkcioniše? Šta je sa daljinskom odbranom od grada? Da li je tačno da je Vlada raskinula ili da nije produžila ili nije realizovala ugovor sa našim domaćim proizvođačem, „Trajalom“ iz Kruševca, koji radi te sisteme i obezbeđuje protivgradnu zaštitu? Mi se junačimo i hvalimo avionima, kamionima i sistemima koje ćemo dobiti ili koje nabavljamo za skupe pare, od kojih uglavnom nema ništa. Moje pitanje je – zašto se ne uloži deo tog novca u domaću proizvodnju, domaću firmu, koja obezbeđuje zaštitu domaćim poljoprivrednim proizvođačima koji su izloženi ovoj elementarnoj nepogodi?

Drugo pitanje odnosi se na ovaj skorašnji, u stvari jučerašnji incident sa Bernarom Anrijem Levijem, koji je posetio Beograd i doživeo taj incident sinoć u Beogradu. Moje pitanje se odnosi na Ministarstvo spoljnih i Ministarstvo unutrašnjih poslova i ide na njihovu adresu – da li je Ministarstvo spoljnih poslova znalo da gospodin Bernar Anri Levi dolazi u Beograd i da li je postojao neki stav povodom te posete? Da li je moguće da nije znalo, a ako je znalo, a gledaoci to ne moraju znati, reč je o jednom poznatom, najjeminentnijem srbomrscu, čoveku koji je aktivno podržavao ne samo bombardovanje Srbije 1999. godine nego i sve antisrpske projekte i poduhvate i aktivni je lobista kosovskih Albanaca?

Stoga je, prema mom mišljenju, toj osobi trebalo biti uskraćeno pravo boravka u Srbiji i u Beogradu, ili je trebalo da mu bude pružena adekvatna zaštita, a ne da sada nakon ovog incidenta i torte koju je dobio u lice on dodatno pojača svoju propagandu i svoju agitaciju kritikujući vlast i ne samo vlast, ja kritikujem vlast, ali kritikujući narod Srbije i prozivajući nas zbog toga.

Dakle, moje pitanje je – da li je Ministarstvo spoljnih poslova znalo i zašto Bernar Anri Levi nije proglašen personom non grata u Srbiji? Mislim da zaslužuje po raznim osnovama da bude proglašen za nepoželjnu osobu u Srbiji. I, posebno u tom kontekstu, zašto na tu listu nije stavljen, recimo, i Toni Bler, koji ne samo da je dolazio u Srbiju nego je bio doskora i na funkciji savetnika Vlade Srbije?

U tom smislu, naravno, ja osuđujem svaki incident i svaku prozivku, i svaki napad na bilo koga u ovoj zemlji, ali, s druge strane, isto tako mislim da ima osnova za odgovornost naših nadležnih organa, ili zbog nebudnosti ili nečeg goreg od toga, što su dozvolili da osoba poput Bernara Anrija Levija, ili osoba poput Tonija Blera, dođe u Beograd, gostuje u Beogradu i na kraju može još da se predstavlja i kao žrtva.

Poslednje pitanje, odnosno apel i predsedniku Skupštine i nadležnima u Vladi – opet smo dobili materijale, brojne materijale u kojima se ne navodi, zapravo u biografijama se ne pominje prosečna ocena studija. Molim, dakle, predsednicu da apeluje na Vladu, kao što molim i nadležne u Vladi kad nam šalju biografije te osobe da nam kažu da li su završile fakultet, koji fakultet i sa kojom prosečnom ocenom.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Vlada ne šalje biografije. Tu je drugi predlagač što se tiče kandidata pravosudnog sektora, znate da to Vlada ne predlaže.

DORĐE VUKADINović: Ja govorim načelno.

PREDSEDNIK: Taj ćete apel uputiti nekom drugom.

DORĐE VUKADINović: Govorim načelno za sve predloge koji dolaze.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem na sugestijama.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, uvažena predsednice.

Postavio bih pitanje „Železnici Srbije“, odnosno „Srbija vozu“, a odnosi se na deo pruge i krak koji ide od Crvenog krsta u Nišu, preko Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, Bora, do Prahova.

Ja ću se vratiti malo unazad da podsetim sve, ta pruga je veoma bitna za istok Srbije. Ta pruga je građena, zapravo, početak gradnje je bio 1907. godine, znači 110 godina je prošlo od kada je ta pruga počela da se gradi. Svi znao koliko je taj krak pruge veoma bitan za istok Srbije. Imamo situaciju da je taj deo pruge počeo da propada od 1996. godine.

U tom delu pruge bilo je zaposleno preko 2.000 ljudi, a do današnjeg dana tu je ostalo oko 800 zaposlenih radnika koji taj deo pruge održavaju i tu rade. Svedoci smo propadanja tog dela pruge, a najveća i najgora stvar je bila 2007. godine kada je tadašnja vlast, na inicijativu tadašnjeg direktora „Železnice Srbije“, htela da ugasi taj deo pruge od Niša, Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, Bora prema luci u Prahovu. Znači, tad je krenula inicijativa da se taj deo pruge ugasi, da se zaustave relacije putničkih vozova koji su tuda išli, i na taj način su hteli da oštete veliki broj građana kojima je to jedina mogućnost da odu do određenog centra, grada, opštine ili nekog sela.

Tada se veliki broj opština koje gravitiraju u tom delu pobunilo, argumentovano pokazali da to nije u redu i zaustavljena je ta inicijativa. To je bilo loše. Ali do današnjeg dana ta pruga se i dalje loše održava pa je u veoma lošem stanju. Sve je išlo, što se kaže, naruku da se ta pruga ugasi. Da li je to zbog nemogućnosti ljudi koji rade u „Železnicama Srbije“, ljudi koji su iz tog dela Srbije al' nemaju mogućnost da lobiraju da se taj deo pruge više i bolje održava, a možda je to i rešenje?

Ranije, prošle godine, zapravo krajem 2015. godine, bila je ponovo inicijativa „Srbija voza“, a to je preduzeće zaduženo za prevoz putnika, da se taj deo pruge zatvori, da se ugasi i da tamo vozovi, odnosno putnici ne treba da idu. Mogu da kažem da je prema broju stanovnika, prema teritoriji, to vrlo bitna stavka i da u velikom broju putnici putuju vozom zato što nemaju izbora, nemaju drugi prevoza. Još nešto, taj deo pruge od Niša, preko Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, prema Prahovu je vrlo bitan i za teretni saobraćaj, zato što velike količine robe idu iz Svrljiga, od Bora u Prahovo. Luka u Prahovu je pretrpana robom. Znači, vrlo je bitno zbog „Železnice“, zbog razvoja naše Srbije da se taj

deo pruge obnovi, rekonstruiše, da se pragovi obnove i da u narednom periodu „Železnice Srbije“ stave mnogo veći akcenat na taj deo naše železnice.

Zato kažem i pozivam, i moje pitanje je upućeno nadležnom ministarstvu, „Železnicama Srbije“, „Srbija vozu“ – da li će biti uložena veća sredstva za remont pruge, za popravku pragova i za obnovu vozova? Jer znamo da je „švedanka“ putnički voz koji saobraća veoma aktivan, u velikom broju ljudi putuju tim vozom, sada imamo „ruski voz“, koji je veoma udoban i dobar, ali je isto veliki problem – ljudi, putnici koji putuju vozom, kondukteri njima ne naplaćuju karte, već oni te pare stavljaju u džep. To nije dobro zbog putnog saobraćaja, zato što veliki broj ljudi sada ide besplatno i na taj način nanose štetu „Železnicama Srbije“.

Ja pozivam i tražim od nadležnih u „Železnicama Srbije“ da se pruga od Niša, preko Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, Bora prema Prahovu, uvrsti u rekonstrukciju, da se rekonstruiše, da se poprave pragovi, da se uvede red. Ni slučajno ne smemo dozvoliti da taj krak pruge bude obustavljen, da vozni saobraćaj za putnike bude obustavljen, zato što je to žila kucavica za sve nas koji živimo u tom delu Srbije.

Pozivam ljude u preduzeću „Železnice Srbije“ da ozbiljno shvate ovu moju inicijativu, ovaj moj predlog da se uradi rekonstrukcija ovog dela pruga, jer, ponavljam još jednom, tamo se obavlja veliki teretni saobraćaj, prevoze se i opasne materije...

PREDSEDNIK: Hvala vam. Vreme vam je prošlo.

Reč ima Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsednice.

Svoje prvo pitanje postavljam Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Aleksandru Vulinu i ministru bez portfelja, zaduženom za demografiju Slavici Đukić Dejanović.

Naš kolega Marko Đurišić je više puta prilikom utvrđivanja dnevnog reda postavljao pitanje kada će biti uvršten zakon o finansijskoj podršci u dnevni red. Do sada se to nije desilo pa pitam, već je treća godinu otkako je taj zakon trebalo da bude usvojen, a on još nije usvojen, niti je ušao u skupštinsku proceduru – zašto još nije ušao u proceduru i kada će biti usvojen?

Ministru, Aleksandru Vulinu, postavljam pitanje – zašto taj zakon nije usvojen? Jer mnoge porodice zavise od tog zakona i čekaju da se zakon usvoji, a porodilje čekaju da im se reši neki status i tako dalje. Ima jako puno korisnika, mladih porodica i uopšte porodica koje čekaju da bude usvojen taj zakon.

Pitam da li je priča o Zakonu o finansijskoj podršci porodicama samo predizborno obećanje i da li se taj zakon, i naziv, koristi samo u predizbornoj kampanji.

Ovim zakonom bi pravo na porodiljsku naknadu dobijale i poljoprivrednice i žene koje su angažovane na poslovima po ugovoru o delu i po

autorskim pravima. Takođe, ovaj zakon bi regulisao i roditeljski dodatak, kao i porez na dodatu vrednost, koji je ukinut krajem 2016. godine.

Pitam ministra Vulina i ministarku bez portfelja – kada će Zakon o finansijskoj podršci porodicama ući u proceduru i kada će biti usvojen?

Drugo pitanje postavljam direktoru Agencije za restituciju Strahinji Sekuliću, ministru za poljoprivredu Branislavu Nedimoviću i premijeru Aleksandru Vučiću, a odnosi se na odnos lokalnih moćnika i lokalnih tajkuna prema državnom zemljištu koje je namenjeno za restituciju, a uglavnom je to slučaj u Vojvodini.

Tražim svu dokumentaciju o licitaciji državnog zemljišta u katastarskoj opštini Kula pod brojem 9686/3 za 2015, 2016. i 2017. godinu, ako je već bila licitacija za tu 2017. godinu – kada je bila licitacija i kome je ta parcela dodeljena?

Tražim od Agencije za restituciju da mi pošalje dokument kome je to zemljište namenjeno za restituciju i tražim dozvole za kopanje bunara i sve ono što je urađeno na tom zemljištu koje je namenjeno za restituciju.

Jedno pitanje postavljam a odnosi se na moje selo, na Ruski Krstur, njega postavljam ministru privrede i premijeru Vučiću, a odnosi se na neko pitanje koje sam već postavljala, na firmu *ABC Food*, odnosno na hladnjaču u Ruskom Krsturu. Ovih dana se pravi neka reorganizacija te fabrike gde će sva dugovanja za papriku i sve ono što je ta fabrika dužna biti obustavljeno. Najavljeno je da će se odbiti 60% duga paorima a da će ostatak biti isplaćen u toku pet godina u dve godišnje rate.

Hoću da dobijem informaciju o čemu se tu tačno radi? Ko preuzima fabriku *ABC Food* smrznutog povrća u Ruskom Krsturu? Zašto Vlada i premijer dopuštaju da propadne jedina fabrika u Vojvodini koja radi zamrzavanje povrća?

Dalje, interesuje me – ko će tu fabriku da otkupi? Da li će i koliko će radnika raditi i dalje u toj fabrici? Da li je istina da će u toj reorganizaciji paori koji su izvezli tu sirovinu biti plaćeni samo 60% za pet godina?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovane kolege narodni poslanici, pomaže Bog svima.

Želim da postavim nekoliko pitanja od velikog interesa za građane Srbije, najpre ministru pravde i ministru rada.

Da li je bilo ko u Srbiji do sada odgovarao za pljačkaške privatizacije? Kako građani da naplate dobijene sudske sporove protiv poslodavaca iz propalih privatizovanih firmi koji su ih opljačkali i ostali im dužni po raznim osnovama?

Zašto se onima koji su opljačkali privatizovane firme i nestali ne oduzima imovina kako bi se iz te njihove imovine obeštetili opljačkani radnici?

Zašto vlast već pet godina ne sme da donese zakon o ispitivanju porekla imovine svih političara i tajkuna od 1990. do danas? Koliko je godina

potrebno ovoj vlasti da donese zakon o ispitivanju porekla imovine, imajući u vidu da je odlazeći premijer pre godinu dana u svom ekspozeu ponovo obećao donošenje tog zakona, a toga zakona nema?

Zašto već dva meseca nismo kontaktirani ni od jednog nadležnog državnog organa, iako smo javno objavili niz tajnih audio-snimaka razgovora članova političke mafije u aferi „Dveriliks“? Ko štiti političku mafiju u Srbiji?

Da li je normalno, i da li je uopšte moguće da pravosnažno osuđeni Zoran Čopić može da pere pare od trgovine drogom, za šta je pravosnažno osuđen, sam, ili to ne može da čini bez pomoći određenih ljudi u policiji, tužilaštvu, sudovima, poslovnim bankama i na visokim političkim položajima, koji su mu zapravo pomagali i štitili ga u pranju mafijaških para nastalih od trgovine drogom? Da li Narodna banka Srbije koristi keš depozite koji zapravo potiču od trgovine narkoticima u Srbiji?

Drugo pitanje tiče se predsednika Vlade Republike Srbije, u ostavci ili u odlasku, Aleksandra Vučića. Zašto je Srbija jedina zemlja u okruženju, u Evropi, koja nije rešila problem svojih prezaduženih građana koji robuju po zelenaškim lopovskim kreditima indeksiranim u švajcarskim francima? Možda, gospođo predsedavajuća, nikome od narodnih poslanika nije interesantna ova tema, pa se zato čuje ovoliki žagor, a vi ih ne podsećate da bi trebalo da se malo smire i obrate pažnju na izlaganje kolega narodnih poslanika, ali 20.000 porodica u Srbiji i te kako interesuje kada će ova vlast da reši problem kredita indeksiranih u švajcarskim francima. Zašto su krediti inače u stranim valutama, a ne u dinarima? Dokle će građani Srbije da budu pljačkani na valutnim klauzulama?

Kada će banke u Srbiji biti kažnjene, ovo je posebno važno i verujem da interesuje čak i vas, kolege narodni poslanici, a siguran sam da interesuje i vaše birače, zbog nepoštene poslovne prakse i pljačke građana Srbije na izmišljenim troškovima za obradu kredita, održavanje računa, raznim naknadama i drugim skrivenim provizijama, na osnovu kojih su banke samo u 2015. godini ostvarile profit od 61 milion evra?

Kada će građani Srbije biti pravno zaštićeni od bankarskog terora, odnosno kada će biti donet zakon o zaštiti prezaduženih porodica koji bi podrazumevao zaštitu porodičnog doma od oduzimanja od strane privatnih izvršitelja u slučaju proglašenja ličnog bankrota?

Zašto je Vlada donela Uredbu o prodaji preostalih domaćih banaka u državnom vlasništvu? Da li je normalno da, u vremenu ogromne ekonomske krize, banke u Srbiji u prošloj 2016. godini ostvare duplo veći profit? Verovali ili ne, kolege narodni poslanici, banke su u 2016. ostvarile duplo veći profit nego u 2015. godini, u vremenu krize u Srbiji. Da li će ih ova vlast dodatno oporezovati?

Kada će zaživeti Demokratski savet, na čijem čelu treba da bude Aleksandar Vučić, i koja će to po redu biti državna funkcija za Aleksandra Vučića? Da li možete da mi navedete jednu zemlju u svetu gde je predsednik Vlade koordinator svih službi bezbednosti?

Da li se u okviru projekta „Beograd na vodi“ planira izgradnja najveće džamije na Balkanu?

A ono što je posebno aktuelno ovih dana jesu famozne „dajners“ platne kartice. Na osnovu kog zakona je „Dajners“ izdavao platne kartice do 2016. godine, jer je tek tada dobio dozvolu od Narodne banke Srbije? Dakle, kako je jedan DOO mogao da izdaje platne kartice ako nije banka? Pitanje za guvernerku Narodne banke Srbije.

PREDSEDNIK: Hvala, hvala.

Sledeći govornik je narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Postavio bih pitanje predsedniku Vlade, dok je još u mandatu, ministru spoljnih poslova, ministru unutrašnjih poslova, ministru odbrane i ministru za trgovinu – svima njima, zato što je u njihovoj nadležnosti izdavanje dozvola kod izvoza naoružanja iz Srbije.

A povod za moje pitanje su novinski članci i izveštaji da se oružje proizvedeno u Srbiji, konkretno teški puškomitraljezi „kojot“, našlo u Siriji u rukama boraca Islamske države. Mi smo, poštovane kolege poslanici, ako ste obratili pažnju danas, upravo danas dobili, u skladu sa Zakonom o izvozu i uvozu naoružanja i vojne opreme, izveštaj za 2015. godinu. U tom izveštaju možete da vidite da je Republici Bugarskoj izdata dozvola, po proceduri, od strane svih ovih ministara koji učestvuju, u vrednosti 101 milion dolara, a da je realizovano 21.490.000 i da su zemlje koje su krajnji korisnici izvoza iz Srbije, pored Republike Bugarske, i Republika Uganda, Kraljevina Saudijska Arabija, Demokratska Republika Kongo, SAD, Savezna Republika Nigerija i Republika Francuska.

Očigledno da sistem koji je uspostavljen u Republici Srbiji za kontrolu izvoza naoružanja nije dobar, jer naoružanje koje se proizvodi u Srbiji ne završava u rukama onih kojima je bilo namenjeno.

Moje pitanje za premijera je – šta radi Vlada i šta svako pojedinačno od ovih ministara rade da bi se sistem unapredio i da se ovakve stvari više ne bi dešavale?

Ne govorim ovo samo zato što Srbija na ovaj način proizvodi i narušava bezbednost u svetu. Nažalost, u sukobima u svetu, oružje sa koje god strane da dolazi dobro se plaća, pa ne mislim da Srbija treba da bude korisnik toga i da pravimo zaradu i profit na nečijoj nesreći.

Srbija u izvozu naoružanja, i to stalno slušamo, ima veliki potencijal. Iz godine u godinu izvoz naoružanja se povećava i čujemo da je Vlada najavila, premijer, izabrani predsednik, kako god, velika ulaganja u namensku industriju – 74 miliona evra samo u ovoj godini. Ali ovakvim odnosom rizikujemo da dođemo na crnu listu, rizikujemo da oružje koje se proizvodi u Srbiji ne može legalno da se izveze, ne može da dođe na ona tržišta kojima je namenjeno i time direktno ugrožavamo ovu privrednu granu i veliki broj ljudi one koji rade u njoj.

Znam da je kraj mandata ove vlade i da će Vlada u Srbiji uskoro pasti, i ne znam da li će ministri imati vremena, trebalo bi makar u narednih 15 dana da mi daju odgovor na pitanje – šta rade kako bi se stvari unapredile, kako bi sprečili da u narednim godinama, nedeljama, čitamo kako oružje iz Srbije završava nelegalnim putem na raznim ratištima u svetu? Ovo je važno pitanje i za ove sadašnje ministre i premijera, kao i za budućeg premijera ili ministre koji će doći na čelo ova četiri ministarstva. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Balša Božović. Oni imaju manju poslaničku grupu.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Narodne skupštine.

Dame i gospodo narodni poslanici, upućujem pitanje Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije i ministru Nebojši Stefanoviću. Dakle, u poslednjih nekoliko dana javnosti smo predočili kako i na koji način je časni policajac Dalibor Karanović u medijima na svaki mogući način razapinjan, dok je unutrašnja kontrola policije i Sektor unutrašnje kontrole podmetao lažne izjave i pokušavao da, u skladu sa zahtevima Zvezdana Jovanovića, dotičnog policajca kazni.

Ministar Nebojša Stefanović ništa nije uradio po tom pitanju. Naprotiv, on je uradio sve ono što je od njega tražio Zvezdan Jovanović – ne samo da suspenduje časnog policajca Dalibora Karanovića, kao što je uradio, već da ga i krivično goni.

U ruci držim izjavu podrške kolega Dalibora Karanovića, njih 90, koji su podržali svog kolegu zbog neopravdanog progona i pretnji koje trpi samo zato što je savesno radio svoj posao.

Podršku su poslali i Sindikat srpske policije, kao i Policijski sindikat Srbije, dva sindikata koja su hrabro stala uz svog kolegu koji se časno borio da zakon u Srbiji mora biti poštovan.

Zbog čega je unutrašnja kontrola policije, po nalogu Zvezdana Jovanovića, pokušavala da podmetne iskaze za 11 svedoka, koji su mesec dana kasnije pred tužiocem tvrdili potpuno suprotno? Zbog čega je javni tužilac tražio svoje izuzeće? Samo zato što postoje pritisci na tužilaštvo i samo zato što, po svaku cenu, Zvezdan Jovanović traži od Nebojše Stefanovića da se časni policajac kazni.

Dokle će Srbija imati ministre koji odgovaraju Zvezdanu Jovanoviću i zemunskom klanu? Zbog čega Nebojša Stefanović nije reagovao kada je u pismu Zvezdan Jovanović nazvao policajce besnim psima? Zašto na to nije imao komentar? To je takođe pitanje. Zašto i zbog čega je između Zvezdana Jovanovića, ubice Zorana Đinđića, i časnog policajca stao na stranu Zvezdana Jovanovića? Dokle će Zvezdan Jovanović da kadrira srpskom policijom?

PREDSEDNIK: Poslaniče, mislim da ste otišli predaleko u svojim izjavama, jer ovo je izašlo iz okvira pitanja. Izvori vaših informacija su napisali u medijima, a govorite o vrlo, vrlo ozbiljnoj stvari. Ne mislim na vaše pitanje...

BALŠA BOŽOVIĆ: Molim vas da mi dopustite da završim, pošto imam dokaze.

PREDSIEDNIK: Da, i meni isto da vodim sednicu i da branim dostojanstvo i ove države i Parlamenta.

Znači, i vi i ja smo na istom zadatku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Predsednice Narodne skupštine, kao što i sami znate, ja sam član skupštinskog Odbora za odbranu i unutrašnje poslove i imam pravo da kontrolišem...

PREDSIEDNIK: Svaka čast.

BALŠA BOŽOVIĆ: ... I zadatak, po zakonu, da kontrolišem rad Ministarstva unutrašnjih poslova. Pošto sam došao do...

PREDSIEDNIK: Jeste, to radite na Odboru. Ali ne radi se o tome.

BALŠA BOŽOVIĆ: Pošto sam došao do podataka o...

PREDSIEDNIK: Vi kontrolišite službe, to je vaš posao i zadatak, ali nemojte ovde da iznosite kao...

(Gordana Čomić: Zašto intervenišete toliko?)

BALŠA BOŽOVIĆ: Boli vas ovo što govorim?

PREDSIEDNIK: Hoćete, Gordana Čomić, da dođete ovde, pa da vodite sednicu, a ne da dobacujete predsedniku Parlamenta?

BALŠA BOŽOVIĆ: Ako možete da mi vratite vreme?

PREDSIEDNIK: Ja znam da 240 poslanika moli boga da vi ne vodite sednicu.

(Vojislav Šešelj: E, to je tačno.)

BALŠA BOŽOVIĆ: Prekinuli ste me na dva minuta i 47 sekundi. Samo da mi vratite minut.

PREDSIEDNIK: Ne, neću vam ništa vratiti za uvrede upućene ministru unutrašnjih poslova. Ovo su teške uvrede...

BALŠA BOŽOVIĆ: Kao član Odbora...

PREDSIEDNIK: ... I teške kvalifikacije. Pa čak i Gordana Čomić zna da član 287 to ne podrazumeva.

BALŠA BOŽOVIĆ: Vi zaista radite ovo?

PREDSIEDNIK: Ne, ja verujem u to da nemate pravo da vređate ministre...

BALŠA BOŽOVIĆ: Nikoga ne vređam, samo...

PREDSIEDNIK: Nijednog. Bez obzira što ste vi trenutno opozicija. Uvrede nisu dozvoljene. Ovo su teške kvalifikacije, uvrede zasnovane na vašem dnevnom čitanju novina.

BALŠA BOŽOVIĆ: Kao predsednica Skupštine branite stavove Zvezdana Jovanovića, a nećete da dozvolite...

PREDSIEDNIK: Sram vas bilo, poslaniče.

BALŠA BOŽOVIĆ: Sram vas bilo.

PREDSIEDNIK: Mene da vređate nemate prava i nemate prava da mi stavljate u usta ono što nisam izgovorila.

Znači, ako je vaš nivo diskusije...

BALŠA BOŽOVIĆ: Ne date mi već dva minuta da govorim...

PREDSIEDNIK: ... Da izmišljate šta je predsednik Parlamenta rekao, to onda na vaš obraz.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zašto je Nebojša Stefanović radio po diktatu Zvezdana Jovanovića to je pitanje upućeno...

PREDSIEDNIK: Kome postavljate pitanje?

BALŠA BOŽOVIĆ: Nebojši Stefanoviću kao ministru unutrašnjih poslova.

PREDSIEDNIK: Onda se kaže – zašto ste vi, ministre, uradili to i to?

BALŠA BOŽOVIĆ: Zašto, ministre Nebojša Stefanoviću, uz pomoć Sektora unutrašnje kontrole podmećete iskaze časnim policajcima samo da bi krivično bili gonjeni? Da li je to zato što je u pismu to tražio Zvezdan Jovanović od ministra Stefanovića? Da, jeste. I kao što vidite... (Isključen mikrofon.)

(Balša Božović: Znači, ne dozvoljavate mi da nastavim?)

PREDSIEDNIK: Pitanje da, laži ne.

Znači, postavite pitanje, a nemojte držati ovde govor šta biste vi voleli možda da je istina.

(Balša Božović: Isključen je mikrofon.)

Pa prijavite se. Naučili ste toliko da, kad vas neko prekine, morate ponovo da se prijavite.

Neće vas sistem, šta da radimo.

Znači, nećete da završite pitanje?

(Balša Božović: Ne reaguje.)

Vidite da ni sistem ne prepoznaje to što ste vi govorili. Prijavite se ponovo, budite ljubazni, i ne dirajte. Znam da ste nervozni, al' nemojte dirati ništa.

BALŠA BOŽOVIĆ: Nisam nervozan, predsednice Narodne skupštine. Postavljam pitanje ali neuspešno, pošto me prekidate, očigledno jer vam pitanje ne odgovara koje postavljam ministru Nebojši Stefanoviću.

PREDSIEDNIK: Meni niste postavili to pitanje i nemojte, molim vas, da govorite u moje ime.

BALŠA BOŽOVIĆ: Nebojša Stefanović mora da odgovori i ima obavezu da odgovori narodnim poslanicima i građanima, koji su veoma zabrinuti iz razloga što je Zvezdan Jovanović taj koji kadrira po policiji i koji govori ministru Stefanoviću šta da radi...

PREDSIEDNIK: Hvala. Zahvaljujem.

Stvarno, ovo nema nikakvog smisla. Zaista.

Zamislite sad kad bih dozvolila nekom poslaniku iz SNS da govori o nekim kriminalcima koji možda kadriraju kod vas ili su kadrirali. Nema smisla.

Ne, ne dozvoljavam, eto. Jeste li zadovoljni? Hoćemo li da ispunimo vesti današnje? Hoćemo. Dakle, ne dozvoljavam da vređate bilo koga i da izmišljate i da na osnovu dnevnih novina, šta ste vi jutros pročitali, kvalifikujete ovde ljude.

Dakle, prvi deo pitanja, koji se odnosi na procesuiranje ili nepostupanje nekog iz Ministarstva unutrašnjih poslova prema licu tom i tom, to je u skladu sa članom 287, a ovo drugo sve što ste izgovorili stvarno je van konteksta – hajde da budemo u okviru Poslovnika – člana 287. i vi ste toga svesni. Zadatak ste ispunili, tako da možemo biti zadovoljni i vi i ja.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj. Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, imam pravo da tražim obaveštenje od predsednika Republike Tomislava Nikolića – zašto dosada nije izdao akt o pomilovanju Zvezdana Jovanovića iako svi ozbiljni pravници, sve sudije, svi tužioci, svi advokati u Srbiji smatraju da je on osuđen na najtežu kaznu robije bez ikakvog relevantnog dokaza?

PREDSEDNIK: Poslaniče, tačka. To ćemo dostaviti Tomislavu Nikoliću.

VOJISLAV ŠEŠELJ: U čemu je problem? Ima još nešto što tražim.

PREDSEDNIK: Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Tražim obaveštenje od predsednika Republike Tomislava Nikolića zašto već nije pomilovao sve građane Srbije i Srbe koji nisu građani Srbije a osuđeni su za navodne ratne zločine i zločine protiv čovečnosti, ako se zna da je kompletno Tužilaštvo za ratne zločine bilo u rukama Američke ambasade, da je dotadašnji tužilac Vukčević dobijao od Amerikanaca naloge koga treba optužiti, a imamo dokaze i vi ste, gospođo Gojković, u to upućeni, bar u jednom slučaju, imamo dokaze da su ljudi osuđivani zbog lažnih svedočenja, na primer u slučaju Ovčara.

Tamo su na osnovu dva lažna svedočenja nekog Spasoja Petkovića Šljuke i Bože Latinovića zvanog Božo Krajišnik, koji su lično učestvovali u zločinu na Ovčari, pa su im krivice oproštene da bi lažno svedočili protiv drugih, da bi, između ostalih i jedan Predrag Milojević Kinez, koji nije bio na Ovčari, bio osuđen na 20 godina. Svi su pušteni na slobodu. Čeka se obnova procesa. To će valjda biti treća ili četvrta obnova procesa zbog tih lažnih dokaza.

Mislim da bi trebalo da predsednik Republike Tomislav Nikolić do kraja mandata napravi bar jedno dobro delo po kome će ga narod pamtiti, da izda akte o pomilovanju Zvezdana Jovanovića i akte o pomilovanju svih Srba osuđenih za ratne zločine.

Imam još jedno pitanje, za premijera Aleksandra Vučića, samo moram da nađem. Nije oštro, kakvi oštro, ja za njega nikad nemam oštra pitanja. Samo da nađem ovde zvanične podatke.

Pošto je Aleksandar Vučić za albansku televiziju izjavio da nikada nije zastupao ideologiju velike Srbije, nego da je samo mene citirao u tome, i na kraju je obećao da će uhapsiti svakog ko zagovara veliku Srbiju, pa ga ja sad

pozivam da me što pre uhapsi, dok ne umaknem nekim prirodnim zakonima, a i da me unapred obavesti da priprelim pidžamu, četku za zube, preobuku, papuče, što sve treba da ponesem. Dobro, on je obećavao da će hapsiti Dinkića; Dinkića neće, međutim, evo kaže da će uhapsiti svakog ko zagovara veliku Srbiju.

Ja zagovaram veliku Srbiju, zagovarao sam skoro čitavog života i zagovaraću do kraja života. Ja sam tipičan slučaj koji treba hapsiti po obećanju koje je Aleksandar Vučić dao albanskoj televiziji. Neću ga pitati kako to da je on samo mene citirao, svojevremeno, kada je reč o velikoj Srbiji. Bilo je tu još nekih od vas koji ste me stalno citirali. Ja sam mislio da ste mi iskreno verovali, da ste iskreno verovali u tu ideologiju.

Na kraju, tražim obaveštenje od predsednika Narodne skupštine Maje Gojković – da li ste i vi, gospođo Gojković, iskreno verovali u veliku Srbiju ili ste samo mene citirali? Ako ste iskreno verovali, da li verujete još uvek, pa da zajedno idemo u zatvor? Vi ste već jednom iskazali ogromnu hrabrost kad su me ustaše hapsile kod Vatina, kad su me već uveli u policijsku „maricu“, vi ste za mnom trčali sa legitimacijom Međunarodne advokatske organizacije i na silu ste ušli u „maricu“ u kojoj sam ja bio. Ja očekujem sad od vas hrabrost da se izjasnite – tad ste bili za veliku Srbiju, spremni ste bili da poginete za veliku Srbiju – da li ste ostali pri tome?

PREDSEDNIK: Hvala.

Isteklo vam je pravo. Ja se dobro osećam.

VOJISLAV ŠEŠELj: Ovo usmeno da mi vi odgovorite.

PREDSEDNIK: Potpuno sam u redu i hvala što ste se setili da sam uvek i na svakom mestu bila advokat...

VOJISLAV ŠEŠELj: Ali vi da mi usmeno odgovorite.

PREDSEDNIK: ... I poštovala i uzanse naše profesije i međunarodne...

VOJISLAV ŠEŠELj: Molim vas da mi vi usmeno odgovorite.

PREDSEDNIK: I međunarodne organizacije kojoj Advokatska komora Vojvodine i Srbije pripadaju i da sam pokazala advokatsku legitimaciju, čak i pod vrlo teškim uslovima i opasnosti po moj život.

VOJISLAV ŠEŠELj: Jeste.

PREDSEDNIK: I vaš, u tom momentu.

VOJISLAV ŠEŠELj: Ali za vas je još veća opasnost bila...

PREDSEDNIK: I za mene je bila veća opasnost, jer mene niko nije hapsio.

VOJISLAV ŠEŠELj: Ali da mi sad odgovorite usmeno na ovo pitanje.

PREDSEDNIK: Hoću, dođite na kafu kad god hoćete. Možemo...

VOJISLAV ŠEŠELj: Ovde, u sali.

PREDSEDNIK: Možemo da porazgovaramo, a možemo i ovde da naručimo kafu, samo da omogućimo da Saša Radulović postavi pitanje.

VOJISLAV ŠEŠELj: Hajde, naručite mi kafu, pa se izjasnite.

PREDSEDNIK: Samo da omogućimo da Saša Radulović postavi pitanje.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani, dame i gospodo, u Poslovniku Narodne skupštine postoji član 287, po kome poslanici postavljaju pitanje republičkim funkcionerima, koji su dužni da na pitanja poslanika odgovore u roku od 15 dana – čitam član 287 – i to u pismenom obliku.

Poslanici Pokreta Dosta je bilo su sa ove skupštinske govornice postavili do sada 30 pitanja predsedniku Vlade i predsednici Skupštine, i to 19 pitanja predsedniku Vlade i 11 pitanja predsednici Skupštine. Ni na jedno od ovih pitanja u poslednjih devet meseci nismo dobili pisani odgovor.

Ovde su sama pitanja koja smo postavili. Kada poslanik postavi pitanje sa skupštinske govornice, stručne službe Skupštine sačine dopis i upute ga onom republičkom funkcioneru kome je pitanje postavljeno.

Znači, predsednica Skupštine i predsednik Vlade ignorišu poslanike i pravila ove skupštine i ne odgovaraju na ova pitanja, pa je ponovo pitanje: predsednici Skupštine – zašto ne odgovara na pitanja poslanika? i pitanje predsedniku Vlade – zašto ne odgovara na pitanja poslanika?

Evo, daću par primera predsednici Skupštine. Pitanje koje smo joj postavili 16. novembra – kada će biti donet godišnji plan rada Narodne skupštine, kako to propisuje član 28. stav 1. Poslovnika? Već više od pet meseci, u tom trenutku smo radili potpuno stihijski. Ili, recimo, pitanje predsedniku Vlade, i pored subvencija Er Srbija i Železara Smederevo prave gubitke iz godine u godinu, dok poreski obveznici preuzimaju njihove dugove. Samo u poslednje dve godine, a to pitanje je postavljeno 19. oktobra prošle godine, u te kompanije otišlo je po 270 miliona evra.

Zatim, postavili smo pitanje 19. oktobra predsedniku Vlade – da li je istina da azerbejdžanska firma Azvirt, angažovana na izgradnji puta od Ljiga do Preljine, uvozi naftu iz Azerbejdžana bez plaćanja carina, akciza i PDV-a, znači bilo kakvih dažbina? O kolikoj količini nafte je reč? Da li je istina da tu naftu koju uvoze bez poreza, bez PDV-a, bez carina, dalje preprodaje našim podizvođačima po punim tržišnim cenama i zašto je to dozvoljeno?

Takođe, da li je istina da je ta firma zakupila separaciju Takovo, da iz nje vadi usitnjeni kameni agregat, koji takođe prodaje našim podizvođačima po ceni od 35 evra po kubnom metru, dok je tržišna cena 21 evro po kubnom metru? Zbog čega Vlada i nadležna ministarstva ovo dozvoljavaju?

Naravno, nesporno je da su Srbiji potrebni putevi, nesporno je da ih treba graditi, ali na ovakav način, dajući ugovore ovakvim kompanijama i dajući im ove pogodnosti u stvari samo bacamo novac poreskih obveznika i dajemo ga verovatno na korupciju.

Ni na jedno od ovih pitanja nismo dobili odgovor, tako da molim i predsednicu Skupštine i predsednika Vlade da poštuju član 287. i da odgovore na ova pitanja ne daju usmeno na konferencijama za medije ili usmeno ovde u

Skupštini, nego da odgovore u skladu sa pravilima, a siguran sam da će se složiti da pravila moramo poštovati, da odgovore u roku od 15 dana u pisanoj formi.

Zatim, imam pitanje za ministra unutrašnjih poslova i za predsednika Vlade. Saznali smo iz medija da je pokušao atentat na načelnika Kriminalističke policije iz Beograda Veselina Milića. Pitanje za predsednika Vlade i za ministra unutrašnjih poslova je – da li je istina da je pokušao atentat na Veselina Milića i šta se po tom pitanju preduzima, pošto nikakve informacije o ovome nismo dobili? Ovo je jedan jako važan događaj za državu i svi državni organi bi morali da budu u velikoj akciji otkrivanja o čemu se radi, pošto je ovakav napad na državne službenike, u ovom slučaju načelnika Kriminalističke policije Beograda, ogroman udarac za državu.

Drugo pitanje je i za jednog i za drugog, prilikom istrage koju je Kriminalistička policija Beograda uradila prilikom ubistva Aleksandra Stankovića zvanog Sale Mutavi, pronađene su službene legitimacije, pištolj i radio-stanica MUP-a. Otkud kriminalcu službena legitimacija MUP-a? Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Žika Gojković.

ŽIKA GOJKOVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo kolege poslanici, ja ću iskoristiti svoje vreme da bih postavio pitanje Ministarstvu pravde i Ministarstvu za rad i socijalna pitanja.

Sadašnji premijer a budući predsednik države Aleksandar Vučić je otkrivanjem Spomenika podunavskim Švabama prošle nedelje u Bačkom Jarku, gde su komunističke vlasti krajem rata zlostavljale i ubile oko 6.500 ljudi, uglavnom žena i dece, pokazao da je, za razliku od mnogih državnika, tj. političara u okruženju, stasao u pravog državnika i da ume da poštuje i tuđe žrtve.

Ovo je samo dokaz da, dok svuda u okruženju, zarad prikupljanja jeftinih političkih poena, nezreli, nesposobni političari zveckaju oružjem, Srbi pokazuju da ispravljaju nepravde iz prošlosti, da su spremni da se izmire i da savladaju prošlost, nacionalne, a rekao bih i mnogo više ideološke zaslepljenosti.

Da bismo definitivno zakopali sve rupe iz prošlosti, jame ili nepravde kojih je mnogo, potrebna je osuda svih komunističkih zločina nad sopstvenim narodom, pogotovo onih koji su se dešavali krajem i posle rata, učinjenih uglavnom nad ljudima koji su drugačije mislili, tačnije koji su podržavali kraljevinu.

Jedan od takvih zločina, koji me je podstaknuo da postavim ovakvo pitanje, jeste zločin u Pančevu kada su komunisti 25. oktobra 1944. godine streljali 72 srpska pilota kod sela Jabuka samo zato što su u jednom periodu služili kralju i otadžbini. Na najmizerniji način, verujući da su pozvani da svojim učešćem pomognu borbi protiv okupatora, namamljeni su da dođu u Pančevo, gde su streljani bez ikakvog razloga i suda. Znam da postoje ljudi koji će reći opet se vraćam u prošlost, ali sve te koji tako govore samo bih zamolio da se zapitaju da su ovi ljudi bili članovi njihovih porodica kako bi razmišljali.

Nažalost, nemam vremena da govorim o tužnim sudbinama mnogih drugih ljudi, kao i o njihovom patriotizmu.

Do sada smo po ovom pitanju imali samo izjavu Slobodana Homena, nekadašnjeg državnog sekretara u Ministarstvu pravde, da će istina konačno izaći na videlo, ali je, nažalost, sve ostalo na obećanjima. Ako ne ispravimo nepravde iz prošlosti i ne kažemo istinu, bez obzira koliko ona bolna bila, naš narod nikada neće imati budućnost koju želi. Istina je, naravno, lekovita i samo na ovaj način i nikako drugačije možemo doći do nacionalnog pomirenja. Pomirenje i jedinstvo, dok drugi zveckaju oružjem, jesu nešto što nam je potrebno više nego ikada do sada, to mora biti temelj svake politike, tačnije, to mora biti iznad svake politike.

Tako i moje poslaničko pitanje proizlazi iz onoga što sam vam do sada rekao, a to je – šta će resorna ministarstva koja sam spomenuo, tj. država učiniti da se kaže puna istina o ovim mučenicima iz Pančeva, ali i o svim ostalim komunističkim zločinima koji su počinjeni nad sopstvenim narodom?

Podsetiću samo da je postojala Komisija za popis svih komunističkih žrtava i zločina, koju je predvodio naš eminentni stručnjak Srđan Cvetković, i koja je popisala imenom i prezimenom skoro 60.000 ljudi koji su pobijeni zato što su drugačije mislili. To zahteva svako poštovanje. Ta cifra je, naravno, mnogo veća, jer su i mnoge porodice poubijane i zatrli su se njihovi tragovi. Jako je teško znati tu konačnu cifru, ali u svakom slučaju ti podaci mogu da budu od velike koristi da bismo konačno mogli da kažemo istinu, rešimo jedan od akutnih problema iz naše prošlosti i konačno žrtve, a pogotovo zločince, nazovemo pravim imenom.

Iskoristio bih još ovo malo vremena što mi je ostalo da uputim jednu molbu ili apel Ministarstvu pravde da još jednom razmisli o potrebi izmene Krivičnog zakonika u onom delu koji se odnosi na silovatelje, ubice dece, maloletnih i žena. Smatram da je doživotna kazna jedina kazna za ove monstume bez ikakve savesti, koji se nikada, naravno, neće uklopiti u društvo, već će zločin ili zlodelo ponoviti kad-tad kad budu pušteni iz vlasti. Hvala na vremenu koje ste mi dali.

PREDSEDNIK: Hvala.

Obaveštavam vas da je danas sprečen da sednici prisustvuje narodni poslanik Milovan Drecun.

Saglasno članu 86. stav 2. Poslovnika, obaveštavam vas da je ova sednica sazvana u roku kraćem od roka utvrđenog u članu 86. stav 1. Poslovnika, zbog potrebe da Skupština što pre razmotri predloge akata iz predloženog dnevnog reda sednice.

Dostavljeni su vam zapisnici Prve i Druge sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Prelazimo na odlučivanje.

Obaveštavam vas da je proverom u službi za poslove Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja utvrđeno da tom

Odboru niko od poslanika nije dostavio u pisanom obliku primedbe na navedene zapisnike.

Stavljam na glasanje zapisnik Prve sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini, održane 1. marta, 19, 20. i 21. aprila 2017. godine.

Molim poslanike da glasaju.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 129, protiv – niko, uzdržanih – nema (od 195 prisutnih narodnih poslanika).

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Zapisnik Prve sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Stavljam na glasanje zapisnik Druge sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini, održane 21. i 25. aprila 2017. godine.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 129, protiv – niko, uzdržanih – nema (od 195 prisutnih narodnih poslanika).

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Zapisnik Druge sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

U sazivu ove sednice, koji vam je dostavljen, sadržan je predlog dnevnog reda sednice.

Pre utvrđivanja razmotrićemo predloge po hitnom postupku i predloge za dopunu dnevnog reda.

Narodna poslanica Sonja Pavlović predložila je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vodama.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodna poslanica Sonja Pavlović predložila je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stanovanju i održavanju zgrada.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – šest, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Sonja Pavlović predložila je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog zakona o izmenama Zakona o proceniteljima nepokretnosti.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

(Konkludentnim radnjama su pokazivali da su nezadovoljni.)
Zaključujem glasanje i saopštavam: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Aleksandar Martinović predložio je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 130, protiv – 14, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Poslanička grupa SRS predložila je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 160, protiv – jedan, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mionici.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržan – nema.

Konstatujem da je prihvaćen predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu.

Zaključujem glasanje: za – 141, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pančevu.

Zaključujem glasanje: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Loznici.

Zaključujem glasanje: za – 140, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prokuplju.

Zaključujem glasanje: za – 128, protiv – niko, uzdržan – jedan.
Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.
Vlada je predložila da se po, hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Boru.
Zaključujem glasanje: za – 138, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu.
Zaključujem glasanje: za – 141, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Somboru.
Zaključujem glasanje: za – 140, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Rumi.
Zaključujem glasanje: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kuršumlji.
Zaključujem glasanje: za – 137, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Negotinu.
Zaključujem glasanje: za – 135, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pirotu.
Zaključujem glasanje: za – 138, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Šapcu.
Zaključujem glasanje: za – 138, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.
Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red –
Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu.
Zaključujem glasanje: za – 138, protiv – niko, uzdržan – niko.
Konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Petrovcu na Mlavi.

Zaključujem glasanje: za – 136, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu.

Zaključujem glasanje: za – 140, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vranju.

Zaključujem glasanje: za – 140, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru.

Zaključujem glasanje: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 132, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 137, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 138, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pirotu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 137, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Zaječaru.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 137, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 137, protiv – niko, uzdržan – nema.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Vlada je predložila da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Predsednik Narodne skupštine predložio je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o izmenama Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 147, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je prihvaćen i ovaj predlog.

Narodni poslanik Aleksandra Čabraja, predložila je da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog zakona o izmenama Zakona o kulturnim dobrima.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 12, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Da li narodni poslanik Boško Obradović želi reč? (Da.)

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, iznova pred vas stavljamo Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom načinu isplate penzija, koji, kao što dobro znate, traje već pune tri godine.

Zaista se svi penzioneri u Srbiji s pravom danas pitaju kakav je to zakon o privremenom načinu isplate penzija koji traje tri godine, koji je smisao. Dakle, ako ste i želeli da pljačkanjem penzionera uštedite nešto u budžetu, da li ta pljačka traje neograničeno? Dokle će ta pljačka penzionera trajati? To je pitanje koje danas postavlja svaki penzioner u Srbiji – zašto Zakon o privremenom načinu isplate penzija traje pune tri godine?

Mi smo ovim zakonskim predlogom predvideli dve veoma važne stvari za penzionere u Srbiji, pre svega, to je prestanak važenja Zakona o privremenom načinu isplate penzija i jedna još važnija stvar, a to je, nadoknada onoga što je penzionerima opljačkano i oteto u prethodne tri godine od strane aktuelne vlasti.

Zaista je to jedno pravo pitanje i za takozvane zaštitnike penzionera iz partije PUPS – kako neće glasati za jedan ovakav predlog koji je u direktnom interesu zaštite penzionera? Da li je PUPS zapravo lažna penzionerska stranka koja gleda samo svoje lične i partijske interese a zanemaruje interese onih u čije ime navodno govori, a to su interesi penzionera? Zar nije najnormalnije da svako

ko štiti interese penzionera podrži ukidanje ovog pljačkaškog i lopovskog zakona o privremenom načinu isplate penzija?

Pa ne može privremeni način isplate penzija trajati tri godine, gospodo sa vlasti.

Mi smo ovde predvideli i sve načine na koje će se obezbediti sredstva u budžetu kako bi penzionerima bilo nadoknađeno ono što im je opljačkano u prethodne tri godine. Dakle, veoma ozbiljno, veoma studiozno predvideli smo kako će se obezbediti sredstva u budžetu da bi se u narednim godinama u određenom broju mesečnih rata vratilo penzionerima sve ono što im je opljačkano u prethodne tri godine. Jedan od tih načina, veoma je važno da to ovde pomenem, jesu prihodi od imovine kojom raspolaže Fond PIO, a koje ova vlada nezakonito stavlja u privatizaciju kao da je imovina Vlade.

Imovina Fonda PIO nije imovina Vlade i ne može Vlada da stavlja na privatizaciju Fond PIO. Postoje brojni sudski postupci za banjska lečilišta i razne zdravstvene centre koji su izgrađeni imovinom Fonda PIO, i uvek na sudovima Fond PIO vraća u svoju imovinu sve ono što je nezakonito oduzeto. To je jedan od važnih prihoda odakle se može vratiti ono što je penzionerima oteto u prethodnom periodu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv – jedan, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić, na osnovu člana 92. Poslovnika, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Da li Miroslav Aleksić želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Poslanik Miroslav Aleksić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o lokalnoj samoupravi.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 15, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić predložio da se dnevni red dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović je predložio da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezima na imovinu.

Da li poslanik Nenad Konstantinović želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o Agenciji za borbu protiv korupcije.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o posebnim merama za sprečavanje vršenja krivičnih dela protiv polne slobode prema maloletnim licima.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopuni Zakona o opštem upravnom postupku.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o izboru narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za dešavanja tokom izbornog procesa 2017. godine, od dana raspisivanja predsedničkih izbora do dana objavljivanja privremenih rezultata izbora na obrađenih 99,9% biračkih mesta. Izvolite.

Narodni poslanik Boško Obradović je prijavljen.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala.

Zaista je u Srbiji postalo više nego dosadno ponavljati priču o izbornim krađama koje nikada nisu otkrivene i koje nikada nismo uspeli da isteramo na čistac šta se zaista dešava na izborima u Srbiji.

Zašto to nismo radili? Zato što najvažnija državna institucija, Narodna skupština Republike Srbije nije spremna da formira anketni odbor i da konačno utvrdimo šta se zaista dešava na izborima u Srbiji.

Kada prosečan gledalac ovog direktnog prenosa skupštinskog zasedanja želi da sazna punu istinu o izbornim neregularnostima, nepravilnostima, izbornim krađama i svemu onome što se dešava na izborima, sasvim logično može da zaključi zašto se takav jedan anketni odbor ne formira u Skupštini i zašto svi zajedno ne utvrdimo šta se zaista desilo na izborima.

Ko ima nešto protiv toga? Ko, ako nema šta da krije, ima nešto protiv formiranja zajedničkog skupštinskog anketnog odbora? Onaj koji je čist u izbornim radnjama, onaj koji nije ništa krao, onaj koji nije pravio nikakve izborne neregularnosti, onaj koji nije manipulisao na izborima, zašto bi se on stideo učešća u jednom takvom skupštinskog anketnom odboru?

Iz svega ovoga jasno zaključujem da jedini koji prave opstrukciju da se formira anketni odbor Skupštine i istraži izborna neregularnost sa poslednjih predsedničkih izbora jesu upravo poslanici vladajuće većine, koji očitó imaju šta da kriju.

Jer da vi nemate šta da krijete, vi biste elegantno formirali taj skupštinski anketni odbor, pokazali da nije bilo nikakve izborne krađe, pred čitavom javnošću napravili sve nas iz opozicije smešnima i rekli – evo, vidite, Skupština je pokazala da nema nikakve izborne krađe.

Ali vi to ne smete, iz prostog razloga što znate da ste krali. Znate da ste i na poslednjim predsedničkim izborima ili Jedinostveni birački spisak koji je neažuriran, da su glasale mrtve duše, da ste pritiskali zaposlene u javnom sektoru da moraju da glasaju za Aleksandra Vučića ili će izgubiti posao, da ste imali antiustavno Uputstvo o načinu glasanja na KiM i da ste RIK stavili iznad Ustavnog suda Srbije.

I nešto što ću vam sada citirati, a što građani Srbije nemaju prilike uopšte da znaju, jeste da ste prekršili dve izuzetno važne kontrolne uloge: formiranje nadzornog odbora Narodne skupštine koji bi pratio sprovođenje izbora i ulogu REM-a, koji, takođe, treba da sprovodi izbore u smislu praćenja ravnopravne zastupljenosti svih predsedničkih kandidata na izborima. Sve to niste uradili i direktno ste uticali na izbornu neregularnost i na izbornu krađu na predsedničkim izborima. PREDSEDNIK: Zahvaljujem, poslaniče.

Stavljam predlog Boška Obradovića na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – 26, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Saša Radulović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog za razrešenje Maje Gojković sa funkcije predsednika Narodne skupštine.

Da li poslanik želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 32, protiv – četiri, uzdržan – nijedan.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog da se ova tačka uvrsti u dnevni red ove sednice.

Narodni poslanik Zdravko Stanković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnim preduzećima.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Zdravko Stanković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o udžbenicima.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zdravko Stanković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog rezolucije o genocidu Nezavisne Države Hrvatske nad Srbima, Jevrejima i Romima tokom Drugog svetskog rata.

Boško Obradović je ovlašćen.

Izvolite, poslaniče.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovane kolege narodni poslanici, ovih dana je Dom Narodne skupštine Republike Srbije, posle više od 70 godina, posvedočio istinu o stradanju Srba u NDH, organizacijom prve izložbe o stradanju Srba u Jasenovcu u ovako uzvišenom, važnom i najvažnijem državnom domu Republike Srbije. To je zaista ogroman događaj i veliki iskorak da je najvažnija državna institucija ove države, posle više od 70 godina, otkrila javnosti istinu o stradanju Srba u NDH.

Ali, poštovane kolege narodni poslanici, to nije dovoljno. Neophodno je da uradimo jednu stvar na koju se čeka više od 70 godina, a to je da ova državna institucija usvoji rezoluciju o genocidu Nezavisne Države Hrvatske nad Srbima, Jevrejima i Romima tokom Drugog svetskog rata. To je naša obaveza prema više od 700.000 stradalih u koncentracionim logorima

Jadovno i Jasenovac, najmonstruoznijim logorima smrti, industrijama smrti u Drugom svetskom ratu.

Ne vidim i ne mogu da razumem koji Srbin može da ne podrži donošenje ovakve rezolucije o genocidu u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj nad Srbima ovde u Domu Narodne skupštine Republike Srbije. Siguran sam da bi svaki birač i član SNS, SPS i drugih stranaka vladajuće koalicije kada bi ga pitao bilo ko da li je za donošenje rezolucije o genocidu nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj rekao – da, a sada ne može da dobije odgovor na pitanje zašto njegovi predstavnici u Republičkoj skupštini, zašto narodni poslanici iz SNS-a i SPS-a, čast izuzecima, ne žele da podrže donošenje rezolucije o genocidu u NDH nad Srbima, Jevrejima i Romima. Nema logičnog obrazloženja. Nema normalnog obrazloženja.

Je li problem to što su Dveri predložile ovu rezoluciju? Više puta sam rekao i ponavljam – odustajem od ove rezolucije, neka je predloži Vlada Republike Srbije, neka je predloži Poslanička grupa SNS-a ili SPS-a, glasaćemo za to. Hajde samo da uradimo istorijsku stvar koju dugujemo precima i svima stradalima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, da osudimo genocid nad Srbima u NDH, da i domaćoj i međunarodnoj javnosti iznesemo istinu o stradanju Srba u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Hoćete li da to bude vaš predlog? Predložite i podržaćemo. Nemojte odbijati predloge koji su od opšteg nacionalnog i državnog interesa samo zato što je to predložila opozicija. Nemojte, dakle, raditi protiv interesa države zato što smo mi na drugim stranama u ovom parlamentu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 26, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Skupština nije prihvatila ovaj predlog o dopuni dnevnog reda.

Narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Izvolite, prijavite se.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Na osnovu Sporazuma o socijalnom partnerstvu između Dveri i Udruženja sindikata penzionera Srbije i Udruženja sindikata penzionisanih vojnih lica Srbije, dva zaista autentična sindikata koja brinu o interesima penzionera u Srbiji, za razliku od lažne penzionerske stranke PUPS, predali smo još jedan zakon u skupštinsku proceduru koji se direktno tiče interesa penzionera u Srbiji.

Naime, evo jednog važnog citata iz aktuelnog Ustava Republike Srbije, koji u članu 70 propisuje obavezu Republike Srbije da se stara o ekonomskoj sigurnosti penzionera. Vlada Republike Srbije, dakle, ima jednu veoma važnu obavezu – da se stara o ekonomskoj sigurnosti penzionera. Vlada Republike Srbije radi sve suprotno. Ona je ne samo smanjila penzije i time direktno udarila na najstarije sugrađane u Srbiji, nego je, takođe, izbrisala član

zakona kojim su penzije bile usklađivane na godišnjem nivou s rastom troškova života, s visinama cena i uopšte životnim standardom u Srbiji.

Dakle, danas penzioneri ne samo da su opljačkani od ove vlasti time što im je neko direktno uzeo njihovo stečeno pravo, njihovu imovinu, njihovu zarađenu penziju, nego ih je još lišio takve vrste ekonomske sigurnosti da njihova primanja, odnosno visina isplate penzija ne prati usklađivanje s troškovima života, koji neprestano rastu zbog inflacije i drugih razloga. Dakle, ova vlada je antipenzionerska vlada i mere ove vlade su antipenzionerske. Na tako nešto može da pristane samo PUPS, kao lažna penzionerska stranka, ali pravi sindikati, poput Udruženja sindikata penzionera Srbije i ...

PREDSEDNIK: Poslaniče, bez uvreda i kvalifikacija.

BOŠKO OBRADOVIĆ: ... Sindikata penzionisanih vojnih lica, nikada neće pristati na ovakve antipenzionerske mere Vlade.

I druga važna stvar, Vlada je učinila još jedan pokušaj da zadre u prava penzionera. Vlada je podržavala Fond PIO, smanjila broj članova Upravnog odbora na sedam, a od sedam članova Vlada imenuje četiri člana Upravnog odbora Fonda PIO. Dakle, verovali ili ne, poštovani građani Srbije, poštovani penzioneri, Vlada je preuzela odlučivanje o Fondu PIO u Srbiji.

Dakle, to što zaposleni pune Fond PIO i to što su penzioneri korisnici Fonda PIO, i to što Fond PIO raspolaže ogromnom imovinom to više ne znači ništa, od sada se pita Vlada i Vlada će odlučivati o vašim pravima, o vašoj imovini i o svemu onome što ste mukotrpno sticali godinama i decenijama unazad. Smatramo da i to ovim zakonom mora da se promeni i da se Fond PIO vrati zaposlenima i penzionerima. Naravno, pozivam sve vas da me podržite u ovom predlogu.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o visokom obrazovanju.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Evo već dobre dve, ako ne i treća godina kako pokušavam da ovim predlogom izmena zakona pomognem Skupštini da preuzme svoju odgovornost donošenja zakona i popravljanja svojih i tuđih grešaka, i da se na ovaj način pokuša da se sredi stanje u visokom obrazovanju.

Naravno da svi znaju šta je tema, tema su lažne diplome, lažni doktorati. Na najvišim mestima u državi, predsednik, ministri, gradonačelnik, mnogi drugi visoki zvaničnici imaju diplome, a neki i doktorate koji u svojoj vrednosti imaju vrednost papira na kome je to štampano i možda vrednost amortizacije štampača koji je štampao tu diplomu. Tu od nauke nema ni „n“, tu od bilo kakvog poznavanja materije, znanja ili bilo čega – nema ničega.

Pre, rekoh, dve godine dat je predlog tog zakona, niko se nije javio do pre jedno šest meseci kada je Vlada rekla da će u svojim izmenama da načne ovu temu, da počne da radi na tome, da da neko rešenje koje će na dobar način da reši taj problem, čiji smo svedoci svi poslanici i svi građani Srbije, ali to se nije desilo. I zato ja pokušavam, i ovo je verovatno deseti, petnaesti put, da vas ubedim u to da je diploma dokaz znanja, da diploma nije, naravno, neophodna svim građanima Srbije, ali oni koji žele da je imaju treba da je imaju zato što to znači da su nešto naučili, da ta diploma treba da bude kvalifikacija za neko radno mesto, ali i odraz obraza nekog čoveka koliko on iskreno može da izađe pred građane Srbije i da kaže ovo što ja govorim, ovo što ja imam, ono što ja jesam – to je tačno.

Ako se to ne uradi, onda ćemo imati ono što imamo danas, a to je poplava lažnih spasilaca, lažnih patriota, lažnih doktora, lažnih diplomiranih, masterovanih ili ne znam kakvih sve naučnika sa Megatrenda i sličnih intelektualnih rupa, imaćemo da nam se iseljava 40-50 hiljada obrazovanih ljudi svake godine. To nije slučajno i to nije samo posledica ekonomske krize, svetske ili domaće, to je, namerno, politika SNS i satelita da isteraju sve zdravo iz Srbije da bi ovi prevaranti sa lažnim diplomama mogli da zauzmu njihova mesta. To možemo da sprečimo usvajanjem izmena zakona, kao što sam predložio.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o planiranju i uređenju prostora i naselja.

Izvolite, poslaniče.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: I ovo je već višegodišnji pokušaj da se donese jedan potpuno novi zakon o planiranju i uređenju prostora i naselja. Kao što znamo, u toj oblasti, to je isto opštepoznata stvar, imamo velike probleme, svuda oko nas, od najvećeg divljeg gradilišta na teritoriji Balkana koji je kolokvijalno nazvan „Beograd na vodi“, preko mnogih takvih primera u Beogradu i mnogim drugim gradovima Srbije.

Pre izvesnog vremena dobili smo jedan drugi zakon sa istom tematikom koji se sprovodi kao i sve u Srbiji, to znači voljom vladara, pa kad može – može, kad hoće – hoće, bez bilo kakve temeljite pripreme, bez bilo kakve kazne ili preventive koja bi sprečila ovakvo ponašanje. Ja sam već ukazivao na primer u Nebojšinoj 8a, što se dešava sada, pisao sam i postavio pitanje i potpredsednici Vlade. Nakon toga sam dobio 40 primera po Beogradu gde se gradi apsolutno bez bilo kakve dozvole. Pa sam onda dobio još stotinak primera iz Srbije, pa su onda rekli da će Zakon o ozakonjenju da reši sve. Ne, taj zakon o ozakonjenju je još jedna rupa u sistemu, zakon koji je donet da bi se kriminalna gradnja dovela do nivoa legalnosti, što naravno ne može da se desi.

Ovaj zakon je apdejtovana verzija zakona koji je bio donet 2003. godine, ono što ja predlažem, gde je struka, nauka dala svoj maksimum u definiciji uslova za normalnu, ispravnu, na zakonu i na struci zasnovanu gradnju, gde bi bilo apsolutno nemoguće da bilo kakva divlja gradnja bude moguća, jer je bila predviđena kazna zatvora za onog ko počne radove bez dozvole za gradnju i svih onih dokumenata koji tome prethode. Nažalost, već sledeća vlast je 2004. godine u liku svog ministra za kapitalne investicije, recimo, na njegovom ličnom objektu prekršila taj zakon i on praktično nije bio sproveden.

Zato ponovo afirmišem ovaj zakon i dajem vam mogućnost da svojim glasanjem stanete uz ovaj dobar predlog. Ponavljam, tada bi zabadanje ašova u zemlju, a kamoli dovođenje teških mašina, dovelo do toga da onaj ko to uradi bez adekvatnih dozvola ide u zatvor. To znači da bi u zatvoru već bili investitori i domaći saradnici „Beograda na vodi“, kao i objekta koji sam već pomenuo u Nebojšinoj 8a i mnogih drugih objekata koji postoje svuda okolo. Dajem vam šansu da ispravite grehe svoje prošlosti i da glasate za ovaj zakon.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje vaš predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Ima dva člana, vrlo jednostavno. Suština je – zabranjeno je iznajmljivanje termina u svim elektronskim medijima koji se emituju na teritoriji Republike Srbije podnosiocima izbornih lista za prenošenje predizbornih skupova, političkih poruka i reklama. Ovaj zakon sam podneo krajem prošle godine, preventivno, pred izbore koji su se očekivali, koji su održani. Tu je ogroman novac koji se baca za politički, moralno, estetski i bilo kako neprihvatljiv takozvani politički marketing, tu se daje blizu 100 miliona evra za svake izbore, i to ne para političkih stranaka i predlagača lista, nego para građana Srbije, poreskih obveznika Srbije, jer se iz tog novca finansiraju izbori, bilo preko budžeta, bilo iz crnih fondova. Jer ti crni fondovi su, recimo, da vam „Srbijagas“ ili EPS ili neko drugi da neke prljave pare, a to su pare građana Srbije, od kojih vi pravite posle politički marketing. Da vam ne govorim na šta su ličile te reklame – od gospođa Nade, vraćanja diplome i drugih skečeva koji su emitovani kao politička poruka...

Da je tada usvojen predlog zakona o kome sada govorim ne bi bilo te prljavštine, pre svega, na našim elektronskim medijima, ali što je važnije, bilo bi uštedeno puno para koje bi mogle da budu korišćene za mnogo važnije stvari, kao što je, recimo, lečenje bolesnika koji boluju od teških bolesti i lečenje dece. Mi danas imamo, preko tih istih elektronskih medija, koji su juče emitovali to đubre, priloge o tome da je Srbija humana zato što je skupila 100, 200, 300

hiljada evra za lečenje nekog jadnog deteta. Naravno da je Srbija humana i naravno da je to dobro, ali nije posao države da pohvaljuje takvo ponašanje, nego da leči tu decu. Sa 50 miliona evra, što je polovina ukupne sume koja se troši na ovaj način, bilo bi omogućeno lečenje sve dece koja boluju od teško izlečivih i retkih bolesti; i ne samo dece, nego i starijih.

Ovo je, kako sad stoji, direktan atak na budućnost Srbije, ne samo po tom đubretu koje se emituje nego zbog toga što deca koja su budućnost Srbije, oko toga se slažemo svi, nemaju mogućnosti da budu sagledana medicinski na adekvatan način. Ne mogu u Srbiji preko SMS-a da se leče deca, postoji način kako to može da se spreči, to je usvajanje ovog predloga zakona.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 20, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog rezolucije Narodne skupštine o priznanju i osudi genocida nad Jermenima počinjenom u Osmanskom carstvu u periodu od 1915. do 1922. godine.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Bez obzira što je ovo ponovljeno od 2015. godine, znači, evo, treća godina, nije mi teško da ponovim još jednom – naravno da svaki genocid koji se desio u istoriji čovečanstva treba osuditi na način koji je primeren tome.

Ovde se govori o genocidu nad Jermenima koji je izvršen u Osmanskom carstvu od 1915. do 1922. godine.

Već sam govorio o tome da ovo ne bi bio neki izuzetak, jer su mnogi parlamenti na svetu na isti način već osudili ovaj genocid, recimo parlamenti Ruske Federacije, Grčke, Belgije, Francuske, Kanade, Kipra, Italije, Švajcarske, Argentine, Urugvaja, Švedske, Libana, nekoliko država SAD i mnogi drugi. Time bi i Srbija stala u grupu ovih, mislim respektabilnih, država i pokazala da brine o etici, o moralu, o pravnim posledicama krivičnog dela i kada se ne radi smo o građanima Srbije.

Dodatno, time bismo dobili još veći značaj i još veće utemeljenje u onome što tražimo za osudu genocida nad srpskim narodom, nad građanima Srbije, nad svima onima koji su na teritoriji za koju je nadležan ovaj parlament doživeli razne zločine, pa i one koji se mere nivoom genocida.

Naravno da je i naša istorija puna takvih sramnih, ružnih situacija, naravno da bismo time mogli da osudimo i one koji su među nama, među građanima Srbije, živi ili mrtvi, koji su, navodno, u naše ime vršili ratne zločine koji su na nivou genocida ili jesu sam genocid.

Ne postoji loš i dobar genocid. Ne postoji loš i dobar zločin. Ne postoji loš i dobar zločinac. Postoji pravo i postoji moral, i ako pravo i moral nemaju svoje utemeljenje u većini poslanika ovog tela, ovog parlamenta, onda mi imamo veliki problem u Srbiji. Taj problem je veći i od toga što se deca leče

SMS-om i od toga što vrh vlasti čine falsifikatori sa lažnim diplomama i od mnogih drugih stvari koje su same po sebe velike.

Zato vas pozivam da glasate za ovu rezoluciju.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 23, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o finansiranju političkih aktivnosti.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovaj zakon je u direktnoj vezi sa Zakonom o izboru narodnih poslanika, o kome sam govorio, pošto se bacanje para za odvratne, prizemne, primitivne političke reklame definiše u dva zakona, u Zakonu o izboru narodnih poslanika i u Zakonu o finansiranju političkih stranaka, u dva člana isto – briše se u postojećem zakonu član 23 stav 2, a time se stvaraju uslovi da bude zabranjeno reklamiranje političkih subjekata u izbornim kampanjama.

Opet da se pozovem na međunarodno iskustvo. Ne bi to, naravno, gašenje mogućnosti trošenja narodnih para za besmislene političke reklame, smanjilo mogućnost da građani Srbije budu upoznati sa političkim programima stranaka, kandidata, predlagača. Naprotiv, za to postoji način, a to je da, pre svega, elektronski mediji daju adekvatan prostor u vreme kampanje svim kandidatima, recimo, kao što je u nekim državama koje su demokratske, tu negde kao mi, na primer Francuska, pa da onda svi kandidati za predsednika dobiju isto vreme i mogućnost da u duel emisiji prikažu svoje programe.

Zabrana reklamiranja političkih stranaka i kandidata na izborima je odavno utemeljena i prisutna u Velikoj Britaniji, Holandiji, Švedskoj, Norveškoj, Francuskoj, Nemačkoj, Irskoj i još u mnogo drugim zemljama. Siguran sam da ćemo podeliti utisak da su ove države koje sam pročitao države koje imaju nešto malo dužu demokratsku tradiciju nego što je to slučaj u Srbiji i da, ako tamo građani mogu da budu obavješteni o programu političkih stranaka, pa da izađu i da glasaju u procentima koji su 75-80%, kao što imamo primere u zadnjim izborima u nekim državama EU, onda je sigurno moguće da se to desi i u državi Srbiji, koja se bar javno hvali svojim demokratskim temeljima, tradicijom i primenom demokratskih parametara u sadašnjici.

Naravno da to nije tačno. Naravno da bi usvajanje ovog zakona bilo veliki atak na laž, prevaru, manipulaciju koju aktuelna vlast vrši prema građanima Srbije, o trošku istih tih građana Srbije, što bi neki zlobnici rekli da tu ima i neke pravde. Ali ne slažem se sa tim i mislim da je prava prilika da istupite korak napred i da ugasite mogućnost trošenja narodnih para za bacanje, a da se taj novac troši za lečenje naše dece.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o Vladi. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Sad prelazimo u jedan, što bi rekli, set zakona koji se tiču zdravlja, pa je prvi među njima Predlog zakona o dopunama Zakona o Vladi, da se naziv iznad člana i član 11. menjaju, gde se kaže: „Nespojivost i sukob interesa“, a da član 11 glasi: Pre izbora Vlade svaki predloženi član Vlade mora Narodnoj skupštini da dostavi lekarsko uverenje o zdravstvenoj sposobnosti za zasnivanje radnog odnosa u državnim organima. Član Vlade ne može biti na drugoj javnoj funkciji u državnom organu, organu uprave autonomne pokrajine, opštine, grada Beograda niti vršiti delatnost koja je po zakonu nespojiva i tako dalje.

Ovo je nespojivost funkcija. Insistiram na ovome, jer kao što srpska javnost zna, pa i kolege poslanici, neki o tome govore javno, neki o tome govore po kuloarima, neki pišu tajne poruke, neki se smejuje iza ovih stubova, ali generalno jasno je da mi u Vladi imamo puno ljudi koji nisu dokazali svoju zdravstvenu sposobnost za vršenje funkcija člana Vlade, i to je više nego jasno.

Imamo jednu vladu od 2000. godine do dana današnjeg gde je to utvrđeno egzaktno, to je vladu Zorana Đinđića, koju sam ja, nažalost, vodio zadnjih godinu dana, gde su svi članovi te vlade pre nego što su došli u Parlament morali da odu u referentnu ustanovu koja se zove VMA i da tamo budu pregledani, sa namerom da se utvrdi njihova zdravstvena sposobnost za vršenje dužnosti zapošljavanja na bilo kojoj funkciji u državnim organima.

Znači, ako imamo kandidata za člana Vlade koji ne može da dobije zdravstveno uverenje da je sposoban za posao administratora, sekretarice, higijeničara, obezbeđenja, referenta, onda naravno da takav kandidat ne može da dobije podršku Parlamenta. To bi bilo normalno. Ovde, nažalost, mi imamo poplavu ljudi koji svojim ponašanjem apsolutno unose veliku sumnju da su i fizički, i ne samo fizički, nesposobni za vršenje svoje funkcije. To sam predložio i to će biti u sledećim predlozima i za Parlament i za predsednika države, što se u poslednjem slučaju vrlo jasno videlo na poslednjim izborima.

Zato vas pozivam da ozdravimo Srbiju tako što ćemo pre svega da ozdravimo najvažnije organe, a pre svega Vladu Srbije. Znači, samo zdravi ljudi, fizički i psihički, da budu kandidati za ministre.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 21, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dopuni dnevni red tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru predsednika Republike.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovo je drugi iz grupe tri zakona o zdravlju, a tiče se izbora predsednika države, predsednika Republike, i to je bilo predloženo pred ove izbore, sa očiglednim neophodnim ciljem da se spreči ono što nam se desilo, ali, niste imali volje tada da glasate o tome, pa vas ja pozivam da za

ubuduće dođemo do toga da sprečimo da za predsednika države bude izabran čovek koji nema zdravstveno uverenje o zapošljavanju u javnim službama.

Član 1. ovog zakona kaže – U Zakonu o izboru predsednika Republike, „Službeni glasnik“ taj i taj, u članu 11. stav 3. posle tačke 2) dodaje se tačka 2a. koja glasi – lekarsko uverenje o zdravstvenoj sposobnosti za zasnivanje radnog odnosa u državnim organima; predsednik Republike nužno mora da zasnuje odnos u državnim organima ili da ostvaruje neka prava koja su vezana za taj status i zato je neophodno da budemo sigurni da kandidati – ne ovaj što je već izabran, to je već jasno, nego svi kandidati – pre nego što budu izabrani donesu lepo napisмено da su zdravi. Ponavljam, fizički i psihički.

Ja mislim da je to vrlo moguće i želim da time sprečimo da nam se dešava to što imamo u najgorem mogućem obliku, ali to su bila neka druga vremena i sad ne možemo točak istorije da vratimo nazad. Naravno da možemo za budućnost da stvorimo sve moguće uslove da nam takvi ljudi... Neki sumnjaju, nekih 65 ili 70 posto Srbije, možda i više, sumnja u zdravlje tih kandidata, pa čak za onog koji je dobio najveći broj glasova 70 ili 75 posto građana Srbije misli da on nije baš zdrav, jer da misli to, glasali bi za njega. Ali, međutim, eto, desilo se to što se desilo.

Dakle, ajmo za budućnost. Biće uskoro nekih izbora, sigurno. U Srbiji su vanredni izbori redovna situacija. Ima samo još jedna institucija koja se zove – vanredna konferencija za štampu, a to je svaki dan. Ali vanredni izbori u Srbiji su dosta redovni, svake godine imamo neke vanredne izbore. Prema tome, koliko sutra, prekosutra, iz zdravstvenih, nacionalnih ili ko zna kojih razloga, pre će biti iz ovih prvih, ponovo ćemo imati izbore i za predsednika Srbije i ja vas pozivam da sprečimo bruku koja se desila pre mesec dana. Hvala.

PREDESDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

(Imate li još neki predlog? Ja nemam ovde. Dajte.)

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dopuni dnevni red tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o radu.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Predlog zakona o izmeni Zakona o radu se takođe tiče zdravstva, ali ovoga puta ne za nosioce najviših državnih funkcija nego za one koji njih biraju, a to su građani Srbije.

Situacija je vrlo jasna. Imamo puno primera gde građani Srbije imaju jako velike probleme u odnosu svojih poslodavaca prema njima, zato što je tu zakon nedorečen, odnosno napravljen je tako da stvara mogućnost jednog potpuno nezdravog odnosa prema ljudima koji su zaposleni, a da ne govorim o nezaposlenima.

Predlog je da se u Zakonu o radu, u članu 187. stav 1. menja i da glasi – Za vreme trudnoće, porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta, odsustva sa rada radi posebne nege deteta i odsustva sa rada zbog

privremene sprečenosti za rad duže od 30 dana poslodavac ne može zaposlenom da otkáže ugovor o radu. Povod za to je bila situacija u onoj firmi „Leoni“ u Nišu, kako se već zove, kada je ona žena koja je bila na bolovanju dobila otkaz, pa je tu javnost, na sreću, odigrala svoju dobru ulogu i ona je vraćena na posao, ali ako nije ta firma, ja se izvinjavam, da ne reklamiram firme ovde, i to je samo povod.

Takvih primera ima koliko god hoćete, od onog teranja zaposlenih da nose pelene da ne bi odsustvovali sa svog radnog mesta do mnogih drugih primera koji apsolutno nemaju veze sa dvadeset prvim vekom, sa Evropom, etikom, moralom ili bilo čime što definiše život na početku dvadeset prvog veka.

Zato hajde da, a ovo nema veze sa političarima, nemojte da se plašite, ovo se tiče građana, građanima omogućimo da imaju jedan opravdani utisak dostojanstva kada počnu negde da rade, pa ako im se desi, ne dao bog, neka bolest, ako su na bolovanju, ili u ovim drugim situacijama, da se ne plaše da neki poslodavac tamo, koji je doveden za deset hiljada evra po radnom mestu, ili doveden kao veliki prijatelj iz neke Tunguzije, ili doveden kao neko ko je, a to je najčešće, došao ovde da pere pare, te pare koje je dobio od tih istih građana neće da potroši za plate tih ljudi koji ih zarađuju i da će da otpušta svakoga ko mu se ne sviđa i ko ne pristaje na te odvratne uslove poslovanja.

Zato vas pozivam, dame i gospodo, iz svih političkih stranaka, da podržite ovaj predlog zakona i da stvorimo uslove da zaposleni u Srbiji, makar i za male plate, imaju bar taj minimum dostojanstva, da se ne plaše za svoj posao kada su bolesni.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

(Ne postoji Tunguzija.)

Zaključujem glasanje: za – 18, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: E, ovde se u stvari krije problem, glasanje većine u Parlamentu, i to negativno, o ovim dobrim predlozima zakona temelji se, u stvari, na stanju u Parlamentu. A i ovim predlogom zakona o izmeni zakona, u stvari, ja pokušavam da promenim to stanje i tu atmosferu, pa tražim da se promeni član zakona koji definiše mogućnost nekoga da se kandiduje za poslanika, i da se i tu uvede neophodnost lekarskog pregleda. Jer, da je to sprovedeno pre izbora ovog sastava Parlamenta, ja sam siguran da bi većina poslanika glasala za dobre predloge zakona, da većina poslanika ne bi glasala na zvonce, da bi neka obećanja koja se daju javno sa predsedavajućeg stola bila ispunjena, da ne bismo slušali stalno „au“ i slične onomatopeje nekih situacija koje možemo da sretnemo na mnogim mestima...

Građani Srbije bi bili sigurni da je ovaj parlament zdrav i da u njemu sede zdravi ljudi, i fizički i psihički, koji za to imaju dokaz. Ja ne kažem

da je bilo ko od vas, kolege, bolestan, ali se slažemo oko toga da niko od nas nema dokaz, odnosno mi neki imamo po nekom drugom osnovu, ali to nije važno.

Generalno, to mora, objasniću vam posle po kom osnovu.

Pita me predsednica po kom osnovu, pa ću da vam objasnim posle ako vas interesuje... Jer se dobijaju neke dozvole u ovoj državi, a uslov za to je lekarsko uverenje koje ja tražim da se uvede za kandidate za poslanike. Tako da ja i još neki ovde imamo uverenje da smo psihofizički sposobni, ali bilo bi dobro da to ne bude ekskluziva nas nekoliko nego da to imate svi.

Ja vas molim, da, to ulazi... Pita me predsednica, koja dobacuje već drugi put, a ja mogu da vas opomenem sad zbog ovoga što mi radite...

PREDSIEDNIK: Izričem samo ja opomene. Tu ste u zabludi.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: I trošite mi vreme.

Znači, uslov da se neko kandiduje za poslanika, člana Vlade, predsednika države je da pokaže da je primarno zdrav fizički i psihički, kao što to tražimo od bilo koga ko hoće da se zaposli u bilo kom državnom organu. Većina ovde je u stalnom radnom odnosu u Parlamentu, što je razlog više da svi imate taj dokaz o vašem nesumnjivom zdravstvenom stanju. Hvala.

PREDSIEDNIK: Dobacila sam vam da imam potvrdu, ali ne znam šta ste vi tražili, dozvolu za šta?

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

(Nemojte vredati kolege, ni u opoziciji ni u većini.)

Poslanik Sanda Rašković Ivić predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog Rezolucije Narodne skupštine Republike Srbije o genocidu Nezavisne Države Hrvatske nad Srbima, Jevrejima i Romima tokom Drugog svetskog rata.

Reč ima narodni poslanik Sanda Rašković Ivić. Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, 5. jula 2016. godine Poslanička grupa DSS, u kojoj sam ja tada bila predsednik, dala je Predlog da se u ovom parlamentu razmatra i usvoji rezolucija o genocidu NDH nad Srbima, Jevrejima i Romima.

Ja danas više nisam u DSS, u jednom sam drugom poslaničkom klubu, a ovo napominjem zbog toga što želim odmah da kažem da je ova jako važna i velika tema, tema patnje i genocida nad srpskim narodom u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, nad Jevrejima i nad Romima, tema koja prevazilazi politikantstvo, koja prevazilazi određene poslaničke klubove i koja prevazilazi pripadnost nekoj partiji ili nekom pokretu.

Poštovane kolegice i kolege, ovde je bila jedna potresna i sjajna izložba o Jasenovcu. Ta izložba bi, ja čestitam onima koji su tu izložbu organizovali, uradili, imala mnogo veću vrednost da ovaj parlament usvoji

rezoluciju o genocidu Nezavisne Države Hrvatske nad Srbima, Jevrejima i Romima.

Mi smo danas dužnici žrtvama, dužnici smo našim precima, dužnici smo istini i dužnici smo budućim generacijama koje treba da se ozbiljno i naučno bave proučavanjem. Proučavanjem ove nesreće upravo zbog toga da ostane istorijski zapisano, ali ne zbog osvete nego zbog toga da se više nikada takve stvari ne ponove.

Pogledajte Jermene, koji su usvojili u svom parlamentu Rezoluciju o genocidu nad Jermenima 1915. godine i danas ta rezolucija ide po raznim svetskim parlamentima i zna se za taj genocid nad Jermenima. A Jermeni su narod koji je bročano manji od Srba i mišljenja sam, i mišljenja je cela poslanička grupa kojoj pripadam, ali ja sam uverena da takvo isto mišljenje ima većina poslanika u ovom parlamentu, pa bezmalo svi, da je to prilika da se sazna za srpske žrtve.

Vidite, ako putujete po svetu, svi su čuli i za Mauthauzen, i za Dahau i za Aušvic, a nisam baš sasvim sigurna da su svi čuli za Jasenovac. Kažem, nikoga ne želimo ovim da vredamo, ovo nije osvetnička rezolucija. Ja pozivam narodne poslanike – jer znam kako će glasanje danas proći, da će izostati glasovi vladajuće koalicije – molim vas, sastanimo se i učinimo tekst rezolucije usvojitivim.

PREDSEDNIK: Hvala.

Koleginice, produžili ste vreme.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Radoslav Milošević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

RADOSLAV MILOŠEVIĆ: Hvala.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, uvažena predsedavajuća, ustavni osnov za donošenje Zakona o lokalnoj samoupravi je sadržan u odredbi člana 97. tačka 3. Ustava Republike Srbije.

Demokratska stranka predlaže upravo izmene i dopune Zakona o lokalnoj samoupravi, zato što nam je život svih građana na prvom mestu, bez obzira da li oni žive u Surdulici ili u Subotici.

Srbija je predivna zemlja i Srbija je do 2012. godine bila zemlja u čije su opštine i gradove dolazili razni investitori i otvarala se radna mesta. Sada je Srbija, od 2012. godine, otkad je Srpska napredna stranka preuzela vlast, postala zemlja, nažalost, gde na primer gradonačelnik Kraljeva otvara kao kapitalnu investiciju semafor, gde predsednik opštine Voždovac, takođe iz Srpske napredne stranke, otvara kao kapitalnu investiciju pešački prelaz, a gde gradonačelnik Novog Sada, isto iz SNS, kao kapitalnu investiciju otvara parkiralište za bicikle. Zbog toga ja kao narodni poslanik i Demokratska stranka

zajedno predložimo izmene i dopune Zakona o lokalnoj samoupravi i predložimo da se lokalnim samoupravama vrati pet milijardi dinara, koliko im je uzela Srpska napredna stranka.

Ako se osvrnemo da vidimo kako to izgleda u zemljama EU, vidimo da Evropska povelja, koju je Srbija ratifikovala 2007. godine, garantuje svim opštinama i svim gradovima političku, administrativnu i finansijsku nezavisnost. Nažalost, pod vlašću Srpske napredne stranke nijedna lokalna samouprava u Srbiji nema niti političku, niti finansijsku nezavisnost.

U EU takođe polovina budžetskih prihoda ide na račun lokalnih samouprava, tj. na račun opština i gradova, a u Srbiji je to dosta lošija situacija, u Srbiji oko devet puta manje novca dobijaju opštine i gradovi, tačnije samo 10,2% dobijaju opštine, gradovi i AP Vojvodina.

Od 2012. godine Srpska napredna stranka je opštinama i gradovima oduzela 50 milijardi dinara kako biste prikazali nekakav lažni suficit u vašem budžetu, koji ne postoji. Mi možemo graditi puteve, mi možemo graditi mostove, ali ne smemo ukinuti građanima Srbije želju i mogućnost da ravnomerno žive u svim gradovima i svim opštinama naše zemlje. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik, Radoslav Milojević, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o socijalnoj zaštiti.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvažena predsedavajuća, ustavni osnov za donošenje izmena i dopuna Zakona o socijalnoj zaštiti je sadržan u odredbi člana 97. tačka 8. Ustava Republike Srbije.

Ja zaista molim sve poslanike da pažljivo saslušaju ove izmene i dopune zakona. Ne mogu da verujem da bilo koji poslanik iz bilo koje poslaničke grupe već dvadeseti put ne želi da uvrsti u dnevni red ove izmene i dopune Zakona o socijalnoj zaštiti i predložem tri konkretne mere, a to su sledeće mere: prva je, da se svim učenicima čiji roditelji ne rade obezbedi besplatan prevoz od kuće do škole, druga konkretna mera je, da se svim učenicima čiji roditelji ne rade obezbedi besplatna užina, i treća konkretna mera je, da se svim učenicima čiji roditelji ne rade obezbede besplatni udžbenici.

Nažalost, u Srbiji postoji 50.000 dece koja su obuhvaćena osnovnim i srednjim obrazovanjem koji nemaju za užinu. Da li možete da zamislite tu sliku u kojoj drug iz klupe ima za užinu, a učenik do njega nema za užinu? Da li je moguće da vladajuća garnitura bez pritiska na zvonce ne želi da prihvati izmene i dopune Zakona o socijalnoj zaštiti, dok je 50.000 dece svakoga dana gladno, koji su obuhvaćeni osnovnim i srednjim obrazovanjem?

Kriminalci poput Zvonka Veselinovića haraju ovom zemljom i donose nam zakone koje vi ovde izglasavate u ime Srpske napredne stranke, a to nije Srbija kakvu želi, kako je želela i kako će želeći Demokratska stranka.

Nažalost, imamo primer dečaka iz Mola koji je sebi oduzeo život zbog nemaštine. Taj dečak je pohađao treći razred srednje škole u Bečeju i prekinuo je školovanje zato što nije imao prevoz od kuće do škole, zato što roditelji nisu mogli da mu obezbede kartu za prevoz od kuće do škole, i zato Demokratska stranka predlaže da se svim učenicima čiji roditelji ne rade o trošku države obezbedi besplatan prevoz od kuće do škole.

U 2015. godini, nažalost, udeo dece u ukupnoj populaciji Srbije je samo 17,3% i za to Demokratska stranka predlaže konkretno rešenje, predlažemo da se svim roditeljima koji nemaju dece obezbedi besplatna vantelesna oplodnja o trošku države. Srbija, nažalost, jeste lider u regionu, ali u lider u regionu po riziku od siromaštva. Tu smo prvi u Evropi i to moramo pod hitno da promenimo.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 21, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ćirić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog za razrešenje Maje Gojković sa funkcije predsednika Narodne skupštine.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: U ime 32 poslanika i poslanica pročitacu predlog za razrešenje Maje Gojković sa funkcije predsednika Narodne skupštine.

Suspenzijom rada Narodne skupštine za vreme predsedničke kampanje Maja Gojković je grubo narušila dostojanstvo, umanjila značaj Narodne skupštine i grubo prekršila Ustav Republike Srbije.

Narodna skupština je najviše predstavničko telo i nosilac ustavotvorne i zakonodavne vlasti u Republici Srbiji.

Predsednica Narodne skupštine Maja Gojković prekršila je članove 2, 3. i 4. kojima se, između ostalog, propisuje da suverenost potiče od građana koji je vrše referendumom, narodnom inicijativom i preko svojim slobodno izabраниh predstavnika, kao i da nijedan državni organ, politička organizacija, grupa ili pojedinac ne može prisvojiti suverenost od građana, niti uspostaviti vlast mimo slobodno izražene volje građana i da je vladavina prava osnovna pretpostavka Ustava i počiva na neotuđivim ljudskim pravima i da se odnos tri grane vlasti zasniva na ravnoteži i međusobnoj kontroli.

Maja Gojković je dozvolila izvršnoj vlasti, odnosno predsedniku Vlade Republike Srbije Aleksandru Vučiću da diktira dinamiku rada, preko sredstava javnog informisanja zakazuje i otkazuje sednice Skupštine, određuje pauzu u njenom radu i time podredila Narodnu skupštinu volji jednog čoveka.

Predsednica Narodne skupštine je, takođe, povredila član 104. i 106. Ustava Republike Srbije, član 19. Zakona o Narodnoj skupštini, kao i član

27. Poslovnika Narodne skupštine, kojima se definiše nadležnost predsednika Narodne skupštine, čime je dovela do blokade rada Narodne skupštine za vreme i posle izborne kampanje za izbor predsednika Republike.

Ocnom da Skupština za vreme kampanje neće raditi zarad stabilnosti, Maja Gojković je potvrdila da Skupštinu smatra izvorom nestabilnosti i pridružila se onima koji bi želeli da svi koji u Srbiji misle drugačije učute da bi Vučić mogao da vlada sam.

Članom 124. Ustava definiše se da je Vlada odgovorna Narodnoj skupštini za politiku Republike Srbije, za izvršavanje zakona i drugih opštih akata Narodne skupštine i za rad organa državne uprave, a ne obratno, kako je trenutno stanje u Republici Srbiji, a za koje je, između ostalog, odgovorna i Maja Gojković, sadašnja predsednica Narodne skupštine.

Nepotrebnim petomesečnim neradom Narodne skupštine u vreme koje predstavnici vlasti nazivaju vremenom reformi, osim što je proizveo napad u javnosti, izazvao je i ozbiljna kašnjenja u usvajanju pojedinih zakona.

Dakle, narodni poslanici, a i gospođo predsednice Skupštine, obećali ste Narodnoj skupštini i javnosti da ćete podržati ovaj predlog.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Ne, nisam rekla da ću podržati vaš predlog, to što je obrazloženje ne podržavam, jer je neistinito, govorite o povredi Ustava, nego sam rekla da ću zakazati sednicu.

Izvolite na glasanje, samo izvolite da vidimo koliko je velika podrška u Parlamentu vašem predlogu i obrazloženju.

Znači, ne vlada ulica i tviteri nego demokratija ovde, kao i u svim državama sveta kojim vi težite da i Srbija pripada.

Ukoliko želite da vredate taj parlament ili tu državu uradite to na konferenciji za štampu. Neću vam se pridružiti, uvredama upućenim drugim državama.

Zaključujem glasanje.

Dakle, na ovom glasanju, za predlog da se danas uvrsti tačka dnevnog reda za razrešenje Maje Gojković sa funkcije predsednika Narodne skupštine glasalo je tačno – 28 poslanika, protiv – četiri, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog da se ova tačka dnevnog reda sednice uvrsti u dnevni red.

Narodna poslanica Gordana Čomić predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su dovele do helikopterske nesreće u kojoj je život izgubilo sedam osoba.

Da li narodna poslanica Gordana Čomić želi da obrazloži ovaj predlog? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 21, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Radoslav Milojević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o javnom informisanju i medijima.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, mislim da je Zakon o javnom informisanju i medijima izuzetno važan i zato ću vrlo kratko predložiti vrlo konkretnu meru – da svi poslanički klubovi, svaka poslanička grupa da po jednog poslanika i da zajedničkim radom, bez podela, napravimo jedan kvalitetan zakon o javnom informisanju.

Novinari su u nikad težem finansijskom i materijalnom stanju, novinari su pod nikad većim pritiskom i mi kao Demokratska stranka želimo tome da stanemo na put. Zato predlažem izmene i dopune Zakona o informisanju i medijima i nadam se da ćete konačno bez pritiska na zvonice glasati da zajedno uredimo tu izuzetno važnu oblast. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen vaš predlog.

Narodni poslanik Radoslav Milojević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o policiji.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvažena predsedavajuća, ja ne predlažem ove izmene i dopune zakona zbog Demokratske stranke, već zbog svih pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova koji se nalaze u izuzetno teškom materijalnom stanju.

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona o policiji sadržan je u odredbi člana 97. tačka 4. Ustava Republike Srbije.

Predložene izmene i dopune Zakona o policiji su potrebne s obzirom na to u kakvom se stanju nalaze svi pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova. Stanje je toliko loše da je Srpska napredna stranka pripadnike Ministarstva unutrašnjih poslova častila smanjenjem plate od 10%, pa ih je Srpska napredna stranka častila smanjenjem dnevnice.

Danas srpski policajac i srpski vojnik rade za sramotnu dnevnicu od 150.00 dinara dnevno. Za tu dnevnicu srpski policajac i srpski vojnik koji, rizikujući svoj život, obezbeđuju nas i našu granicu i našu državu, mogu da kupe jednu kiflu i čašu jogurta, što je sramotno, danas u 2017. godini.

Dve su ključne tačke u izmenama i dopunama Zakona o policiji. Prva je da Ministarstvo mora da odredi potrebe sistema Ministarstva unutrašnjih poslova i da u skladu sa tim prima studente na Policijsku akademiju. Moramo imati kompatibilnost između onog broja učenika koje školujemo i između onog broja koji je potreban za rad u Ministarstvu unutrašnjih poslova.

Danas učenici koji su spremni, školovani, obučeni, u koje država ulaže finansijska sredstva, koji završe Policijsku akademiju, nemaju obavezan posao u Ministarstvu unutrašnjih poslova, već u Ministarstvu unutrašnjih poslova radi nekakva Dijana Hrkalović koja nije prošla pored policijske stanice. Zato nam se i dešavaju stvari o kojima priča kolega Balša Božović već nekoliko dana.

Druga tačka je da se odredbom člana 172. tačka 2) ruši prezumpcija nevinosti po Zakonu o policiji. U policiji se sada dešava to da protiv bilo kojeg policajca, bilo koji građanin Srbije, čak i neki Martinović, bez ikakvog dokaza, bez ikakvog kredibiliteta, može da podnese krivičnu prijavu, čak i neki kriminalac koji je ubio Zorana Đinđića, Zvezdan Jovanović, taj policajac automatski biva udaljen sa posla. Zato Demokratska stranka predlaže konkretnu izmenu člana 172. tačke 2) Zakona o policiji, jer naša policija mora da se reformiše na jedan opšteprihvaćen način, da ima evropski zakon. Hvala.

PREDESEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 20, protiv – jedan, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za dešavanja tokom izbornog procesa 2016. godine, od dana raspisivanja republičkih izbora do dana objavljivanja konačnih rezultata izbora.

Reč ima Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, pretpostavljam da mali broj građana Srbije zna da po članu 99. i članu 100. Zakona o izboru narodnih poslanika Narodna skupština ima obavezu formiranja nadzornog odbora za kontrolu sprovođenja izbornih procesa u Srbiji. Verovali ili ne, od 2000. godine, 17 godina, nikada nije formiran nadzorni odbor Skupštine Srbije za sprovođenje izbora, a da je ikada formiran, imali bismo poštene i fer izbore u Srbiji, a ovako već dugo, dugo nemamo poštene i fer izbore u Srbiji.

A evo, da vam pročitam šta zakon kaže, Zakon o izboru narodnih poslanika, šta zapravo treba da bude uloga jednog takvog nadzornog odbora: „1. prati predizborne aktivnosti i ukazuje na eventualne nepravilnosti u postupanju političkih stranaka, kandidata i drugih učesnika u izbornom postupku, 2. kontroliše postupanje sredstava javnog obaveštavanja u primeni odredaba ovog zakona koje se odnose na obezbeđivanje ravnopravnih uslova za predstavljanje podnosilaca izbornih lista i kandidata sa izbornih lista, 3. predlaže mere za poštovanje jednakosti kandidata u izlaganju njihovih programa, 4. obraća se javnosti radi zaštite moralnog integriteta ličnosti kandidata, 5. upozorava na postupke političkih stranaka organa uprave, kandidata i sredstava javnog obaveštavanja kojima se ometa izborna kampanja i ugrožava jednakost prava svih kandidata.“

Verovali ili ne, poštovani građani Srbije, sve piše u zakonu. Zakon je jasno propisao kako da u Srbiji imamo poštene i fer izbore, a vlast ne želi da ima takve izbore. Sedamnaest godina nijedna vlast nije formirala nadzorni odbor Skupštine Srbije i dovela je u pitanje regularnost svih izbora od 2000. godine do danas. Zato tražimo formiranje anketnog odbora koji bi ispitao regularnost izbora.

A hoćete li da vam kažem šta je obaveza i po članu 51? „Sredstva javnog obaveštavanja iz stava 1. ovog člana, uz učešće predstavnika osnivača i podnosilaca izbornih lista, utvrđuju bliža pravila za predstavljanje podnosilaca izbornih lista, izbornih programa i kandidata sa izbornih lista.“ Pa da li je ikada seo bilo ko zajedno od podnosilaca izbornih lista da dogovori pravila predstavljanja na Javnim medijskim servisima RTS-a i RTV-a?

Ne znam šta je smešno, gospodine Orliću. Vama je smešno poštovanje zakona, što nikada niko nije ispoštovao... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, molim vas, obrazložite svoj zakon. Vi izlazite, ulazite, smejete se i ja to nikada ne komentarišem kada drugi govore. Dakle, nemojte to da radite.

(Boško Obradović: Ne znam o čemu vi pričate.)

Molim?

(Boško Obradović: Ne razumem o čemu pričate.)

Ja vas uopšte ne razumem.

(Boško Obradović: Ali vi prekidate mene i uzimate moje vreme.)

Da, u prostakluku.

(Boško Obradović: Molim?)

Hoćete li da nastavite da predlažete ili nešto drugo da radite?

(Boško Obradović: Dajte mi reč. Zašto ste vi mene isključili?)

Za razliku od vas, kada drugi govore, ja vas pažljivo slušam da bih mogla da reagujem.

Dakle, poslanik ne želi dalje da obrazloži svoj predlog.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

(Boško Obradović: Kako vas nije sramota?)

Poslaniče, obuzdajte vaše negativne strasti kad dolazite na zasedanje.

(Aplauz.)

Hvala na tome što ste rekli da sam poludela. Hvala vam, poslaniče. Zahvaljujem, zaista. Zahvaljujem vam puno. To puno govori o vama. To zaista puno govori o vama i ja se vama puno zahvaljujem na ovim rečima i drago mi je što niste postali predsednik države.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za predlog Poslaničke grupe Dveri glasalo je 18, protiv – jedan, uzdržan – niko.

Konstatujem da Skupština, naravno, nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Krivičnog zakonika.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Skupštine.

Ono što je predlog ovog zakona jeste da se nasilnicima u porodici oduzme oružje pošto se registruju kao nasilnici u porodici u policijskoj stanici.

Ovaj predlog je iz prošlog saziva Skupštine. Predložio ga je Dragan Šutanovac, predsednik Demokratske stranke. Pričali smo poslednji put veoma ozbiljno o ovoj temi krajem prošle godine, nažalost, krajem prošle godine i mislim da je veoma važno da obratimo pažnju koliko se života moglo spasti da smo na vreme stavili makar na dnevni red ovaj predlog zakona, da smo diskutovali o njemu, jer u njemu nema politike. U njemu isključivo ima brige o onima koji su žrtve nasilja u porodici.

Preko 50 žena je ubijeno zato što su njihovi muževi, njihovi ukućani imali legalno naoružanje. Registrovani su kao nasilnici u porodici, a onda su po toj registraciji pušteni da se vrate u svoj dom i sa legalnim oružjem usmrtili članove svoje porodice. E, na ovaj način mi to sprečavamo. Na ovaj način svako koga registrujemo kao nasilnika u porodici, prvo što se radi jeste oduzimanje legalno stečenog naoružanja i nema ništa sporno u ovom zakonu.

Ako želite da spasimo i u narednom periodu neki život, hajde da stavimo ovo na dnevni red. Ne moramo uopšte da raspravljamo, zato što je stvar potpuno jasna. Možemo da spasemo neki život. Mogli smo da spasemo 50 života od trenutka kada je Dragan Šutanovac do dana današnjeg predložio ovaj zakon. Ne razumem čemu to okretanje glave od ovog problema i zbog čega kada pričamo o ovako strašnoj stvari i ovako dobrom rešenju ovog problema vi saginjete glavu, ne želite uopšte da pogledate predlagača u oči, nemate hrabrosti da kažete – da, jeste, ovo je jedan dobar predlog, hajde da ga stavimo na dnevni red.

Ovde su u pitanju životi ljudi. Ovde su u pitanju žrtve nasilja u porodici i ne znam zbog čega vam ovo nije tema koja bi bila na dnevnom redu? Dakle, potpuno jedan normalan i zdravorazumski predlog koji štiti žrtve nasilja u porodici, ponavljam, tako što se nasilnik, koji je registrovan kao nasilnik u porodici, samo javi policijskoj stanici i policija je obavezna da mu traži legalno stečeno naoružanje. Mislim da ovde zaista nema ničega spornog. Ne znam zašto i vi kao predsedavajući i zašto vladajuća većina Srpske napredne stranke okreće glavu od ovog rešenja.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolega Božoviću.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanica Maja Videnović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o budžetskom sistemu.

Da li narodna poslanica Maja Videnović želi reč? (Da.)

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Kada govorim o izmenama Zakona o budžetskom sistemu tu, zapravo, govorim o ukidanju te pogubne, nepravедne, nepravične i diskriminatorске, takozvane privremene zabrane zapošljavanja. Ona, i sam cinizam i pogubnost, to sam govorila i prošli put, potiče iz samog naziva, jer ona niti je privremena, jer je ova vlada, sebično iz godine u godinu, nauštrb građana Srbije, nauštrb institucija – produžava, zapravo, ne postoji zabrana zapošljavanja, zato što smo svi svedoci, građani Srbije, da ona danas ne važi za svakoga.

Zabrana zapošljavanja važi za čestitog mladog čoveka koji je vredno učio i radio, koji se opredelio da stiče iskustva i znanja i da radi posao, da se sutra zaposli na mestu koje je prirodno usmereno na državu. Znaе, možda je to nekome neverovatno, ali postoje ljudi koji vredno rade i koji žele da ostanu u ovoj zemlji, da ne beže iz nje, koji žele pošteno da steknu diplomu i da rade u onim oblastima koje se usmere na državu, to je pravosuđe, to je kultura, to je nauka, to su oblasti u kojima je država Srbija u budžetu i za ovu godinu time što je na desetinama i stotinama aproprijacija propisala ugovore o delu, koji su ogoljeni prostor za stranačko zapošljavanje, sa druge strane, rekla – mladi ljudi, za vas nema mesta. To je poruka koju ova država pruža mladim ljudima.

Dakle, ova zabrana važi za mladu doktorku, za mladu naučnicu, za mladu umetnicu, ali ne važi, kao što sam i prošli put istakla, za osuđenog ekstremnog desničara Mišu Vasića. Pa država Srbija ne samo što se ruga mladim ljudima i kaže – za vas nema mesta, idite iz ove zemlje, nego demantuje da taj Miša Vasić uopšte radi, da bi ga posle samo nekoliko dana smenila, odnosno da bi mu dala otkaz na mesto na kom on zapravo ne radi.

Danas ćemo razgovarati o izboru sudija i tužilaca. Ne postoji oblast u ovom društvu koja ne trpi posledice zbog zabrane zapošljavanja. Kada govorimo o tužilaštvu i pravosuđu, imamo činjenicu da preko 500 mladih najboljih kadrova odlazi iz našeg pravosuđa, što zbog toga što imamo netransparentne postupke za izbor, što zbog toga što ih dotiče zabrana zapošljavanja i oni ne mogu ni da ostvaruju svoja prava, niti da napreduju. Posledično i građani koji ne rade u tim institucijama trpe zato što nekakvo njihovo ostvarivanje prava trpi zbog toga što postoji ova zabrana. Znaе, kada u tužilaštvu ne možete zbog zabrane zapošljavanja da zaposlite daktilografkinju jer je koleginica otišla u penziju, ili upisničara, danas javni tužilac ima jedan radni dan za posao za koji je istražni sudija imao pet radnih dana i zbog toga što on mora da radi sve te poslove pravda običnog građanina trpi i ona traje duže.

To su samo neki od razloga zbog kojih je ova mera pogubna. Nažalost, zbog nemanja sluha i zbog te fiskalne konsolidacije, koja je vama postala ideologija koja je važnija od života, ali ja neću odustati od ovog zakona i argument...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Videnović.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 18, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o utvrđivanju javnog interesa i posebnim postupcima eksproprijacije i izdavanja građevinske dozvole radi realizacije projekta „Beograd na vodi“.

Da li Narodni poslanik Balša Božović želi reč? (Da.)

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Dakle, u pitanju je čuveni leks specijalis koji je usvojila Narodna skupština Republike Srbije mimo zakona i Ustava, mimo sistemskih zakona i mimo Ustava Republike Srbije. Ovaj zakon je omogućio da se nekolicina ljudi iz vrha vlasti obogati tako što će zemljište Beograđana, koje je Branko Pešić još 1972. godine ostavio Beograđanima, dodeliti besplatno na 90 ili 1.000 godina, u zavisnosti od toga koliko bude trajala izgradnja projekta „Beograd na vodi“, jednoj maloj grupi prijatelja predsednika Vlade ili predsednika Republike Srbije, koji će tamo graditi sebi šoping-mol, koji će tamo sebi graditi kafanu, koji će graditi hotele.

Mislim da je veoma loše to što se, s druge strane, Srbija obavezala da čak sama finansira toj nekolicini ljudi ceo ovaj projekat. Danas mi nemamo novca ni za mlade ljude, ni za besplatne udžbenike. Danas nemamo novca za stipendije. Danas nemamo novca za lečenje, već se to radi putem SMS-a, a sa druge strane Srbija kroz zajedničko preduzeće „Beograd na vodi“ ulaže na stotine i stotine miliona evra, kroz zemljište i materijalne resurse na milijarde evra i onda vas pitam – gde je tu tačno javni interes, što je bila osnova da bi se usvojio leks specijalis? Gde je javni interes da neko ima hotel ili šoping-mol ili kockarnicu? Od čega će tu građani tačno prihodoovati? Ko će tu biti zaposlen? Koliko će radnih mesta biti otvoreno za tih stotine i stotine miliona evra? To je sve ono na šta niste umeli da odgovorite, čak ni kada je predsednik Vlada Republike Srbije bio ovde.

I stoga mi predlažemo da Skupština raspravlja o leks specijalisu. Prva stvar, kao što smo obećali, kada budemo činili većinu u ovom domu jeste ukidanje ovako štetnog i pljačkaškog zakona. Smatramo da je on sramota za Srbiju. Smatramo da on siromaši već osiromašene građane, a da se na ovaj način bogate neki vaši tajkuni, prijatelji iz uskog okruženja predsednika Vlade Republike Srbije Aleksandra Vučića.

Veoma je jasno svakom građaninu koliko država Srbija ovde ulaže, a koliko malo dobija. Nakon leks specijalisa, kao što i sami znate, mi smo pisali razne krivične prijave upravo za one koji su potpisivali ugovor o izgradnji „Beograda na vodi“, koji imaju direktan uticaj i direktnu korist. I nećemo odustati od borbe za pravnu državu i smatram da će ovaj zakon, koji nije po

Ustavu, kad-tad biti ukinut u ovom domu kako bismo spasli finansije i građane Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 21 narodni poslanik, protiv – jedan, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o potvrđivanju Sporazuma o saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Da li narodni poslanik Balša Božović želi reč? (Da.)

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Podneo sam Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o potvrđivanju Sporazuma o saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata zbog toga što je ovo krovni sporazum pljačke Republike Srbije. Ovo je bio prvi međudržavni sporazum koji je omogućio usvajanje leks specijalisa koji je omogućio potpisivanje ugovora o „Beogradu na vodi“, gde Srbija ulaže stotruko više sredstava, kako novca tako i materijalnih dobara, a ima svega 32% u udelu zajedničkog preduzeća.

S druge strane, arapski investitor ulaže svega 150 miliona evra zajedničkog kredita, dakle za koji garantuju građani Srbije, a ima 68% u udelu preduzeća. Ta nesrazmera govori o tome koliko ova vladajuća većina ne vodi računa ni o novcu građana Srbije ni o načinu na koji se on troši. Ljudi žive sve lošije i lošije, građani ne mogu normalno i dostojanstveno da žive u Srbiji, a s druge strane stotine i stotine miliona evra se daje nekom specijalnom arapskom investitoru koji očigledno predstavlja nikog drugog nego prijatelja predsednika Vlade Republike Srbije.

Tužno je, uopšte, što ovakve sporazume u dvadeset prvom veku jedna zemlja koja pretenduje da bude ozbiljna uopšte i može da stavi na glasanje i uopšte da usvoji jednu ovakvu sramotu. Nećemo nikada biti ozbiljna zemlja ako se pred svetom na ovaj način prezentujemo, da smo, onako, jeftina roba za neke tajkune, da smo jeftina roba za one koji žele na svaki mogući način da se obogate na grbači već osiromašenog naroda.

Ovo nije, zaista, način, ovo nikako nije stvar na osnovu koje neko može da kaže – ponosimo se ovim, ovo smo uradili da bi građani Srbije živeli bolje, ovo smo uradili da bismo otvorili neko radno mesto. Ne, ovo smo uradili da bi jedna mala grupa ljudi na vrhu vlasti bila još bogatija, da bi narod bio još siromašniji.

I stoga mislimo da je ovo štetan sporazum. On nije demokratski. Mogli ste da usvojite ovde da je Zemlja ravna ploča, građani od toga neće imati nikakvu korist, ovo ste usvojili da biste vi imali finansijsku korist. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19 poslanika, protiv – jedan, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Da li narodni poslanik Balša Božović želi reč? (Da.)

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovo je zakon koji je podržao i podneo takođe moj kolega Marko Đurišić i zajedno smo u razgovoru sa sindikatima penzionera došli do zaključka da ovaj zakon o privremenom umanjenju, a ne kaže se ni na koliko godina, ukinemo, zato što je penzija stečeno pravo. To je imovina građana koji su poštenim i mukotrpnim radom zaradili ovu penziju. Kao što bi sutra nekome, možda, po nekom zakonu koji donese SNS, uzimali televizor ili radio iz kuće, tako ste nekome oduzeli imovinu zato što ste doneli zakon koji na najbrutalniji način krši ljudska prava i o tome govore svi ustavni sudovi zemalja u regionu, ili zemalja u Evropi, gde su vladajuće većine na jedan ovako ružan način pokušale da popune deficit u budžetu.

To se desilo i u Portugalu, to se desilo i u Italiji, to se desilo u Grčkoj, to se desilo u mnogim zemljama gde su nekompetentni političari hteli na ovaj način, demagoški merama, nekome da uzmu da bi svoju nesposobnost mogli da prikriju. Ti ustavni sudovi su, svi dojednog, odlučivali na sledeći način – penzija je stečeno pravo i ona nikada ne može da bude umanjena. Ne možete stečena prava umanjivati.

Sada je problem zato što se Ustavni sud kod nas ne oglašava po ovom pitanju. Zašto? Zato što je toliki pritisak izvršne vlasti na sudsku da jednostavno imate sudije Ustavnog suda koje ne smeju, dok je ova vladajuća većina ovakva kakva jeste, da odlučuju po ovom pitanju. To govori o tome koliko u državi Srbiji ne postoji vladavina prava, a koliko vi ne hajete za to.

I zato je veoma važno da ovaj zakon bude na dnevnom redu, zato što se on tiče preko 700.000 građana koji žive, iz godine u godinu, sve lošije i lošije. Jednom ste smanjili penzije i niste dozvolili građanima da dobiju svoje penzije, tokom devedesetih godina, pa smo to vraćali 2000. godine. Opet ćemo vraćati penzije, čak i sve ono što nedostaje u ovom periodu i to jeste naš zadatak. Što pre ova vladajuća većina bude smenjena i sklonjena, i što pre budemo imali izbore, to će pre građani dobiti nazad ono što im pripada, pre svega penzioneri. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 16, protiv i uzdržanih – nije bilo .

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje.

Da li narodni poslanik Balša Božović želi reč? (Da.)

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani Srbije, ovo je zakon koji je predmet jedne široke debate sa, pre svega, mladim ljudima u Srbiji koji smo imali u prethodnih nekoliko meseci. Ono što jeste važno jeste da mladi ljudi odlaze iz Srbije zato što ovde ne vide svoju budućnost, ne mogu da se zaposle, ne mogu na pravi način da se ostvare, ne mogu da ono što su naučili primene u svojoj zemlji, pa onda izlaze iz ove zemlje i svoje znanje i svoju energiju daju na korišćenje nekoj drugoj zemlji. To će u narednih pet ili deset godina ovim tempom od Srbije napraviti tužnu pesmu. Bićemo tužna pesma „majko stara“, kao što je rekao Davičo u svojoj pesmi „Srbija“, bićemo društvo koje neće moći da odgovori na izazove modernog sveta, bićemo društvo koje apsolutno neće moći da odgovori na potrebe modernizacije.

Bez mladih ljudi, bez njihovog znanja i njihove energije apsolutno nemamo o čemu ovde više da razgovaramo, zato što neće biti ni ovog parlamenta, neće imati ko da leči ljude, neće imati ko da školuje ljude, neće biti ljudi koji će se školovati u Srbiji. I mi propadamo kao država i kao društvo, i to je ono što je suština svega i iz tog razloga na ovaj način pokušavamo da olakšamo nekom mladom čoveku da se zaposli.

Profesor Mićunović je takođe uzeo učešće u debatama koje su se ticale i donošenja predloga ovog zakona, iz prostog razloga što se kao univerzitetski profesor već dugo suočava sa ovom temom, jer mladi ne odlaze samo u poslednjih nekoliko godina, oni odlaze u poslednjih nekoliko decenija. Ali ono što nas zabrinjava, jeste to što mladi, u najvećem broju, odlaze upravo u poslednje tri, odnosno četiri godine. U poslednjih godinu dana otišlo je preko 60.000 građana iz ove zemlje. Prema OECD-u, ove godine će izaći preko 80.000 građana Srbije. Izračunajte sa tim povećanjem koliko će građana u narednih deset godina izaći zauvek iz ove zemlje. Ostaćemo bez milion stanovnika, ako ne usvojimo ovaj predlog zakona.

Što kaže Aleksandar Vulin, biće neko ko će biti nezaposlen, nekoliko nezaposlenih manje. Ne, zauvek ćemo izgubiti potencijal tih ljudi koji izlaze iz ove zemlje, a to mi nikada ne možemo da nadoknadimo. Zato je veoma važno da uradimo sve da ovaj mladi svet sačuvamo da on ostane i da svoje znanje i svoju energiju primeni u Srbiji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17 narodnih poslanika, protiv – jedan, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o radu.

Da li narodni poslanik Balša Božović želi reč? (Da.)

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ovo je takođe zakon o zapošljavanju mladih, ne bi li im na neki način olakšali da brže dođu do posla. Ovaj predlog izmena i dopuna Zakona o radu predviđa da neko ko je u gimnaziji može da ode na tromesečnu praksu; pod određenim uslovima može da se ta praksa produži na još tri meseca, ali da ne bi došlo do zloupotrebe, ona je ograničena na tri meseca. S druge strane, studenti na fakultetu moraju da imaju praksu od šest meseci, koja takođe može, u određenim uslovima, da se proširi na još šest meseci, kako bi naši mladi ljudi, kada završe školovanje, imali kakvo-takvo iskustvo.

Danas je najveći problem kada ste mlad čovek, završite srednju školu ili fakultet, ili višu, oni na tržištu radne snage vam kažu – pa vi nemate radnog iskustva. Ovde mi sprečavamo da to bude izgovor da poslodavci ne bi zapošljavali mlade ljude. Dakle, ovo je način da oni imaju neko stečeno radno iskustvo.

Takođe su predviđene neke dnevnice, odnosno džeparac – pola na račun poslodavca, pola na račun države.

Zakon o zapošljavanju mladih ljudi košta godišnje 50 miliona evra. Potrebno je samo da one neformalno zaposlene, one koji rade na crno prebacimo u formalno zaposlene, a to ćemo uraditi na ovaj način, i mi smo već pokrili gubitak od 50 miliona evra. Svaki novi koji se zaposli je dobitak za našu zemlju. E, to je način kako mladi da ostanu u Srbiji.

Mi smo to naravno predložili kako bi oni što pre završavali srednje škole i što pre završavali fakultete, da im to bude nagrada tako što će biti jeftiniji na tržištu radne snage, jer će njihova cena koštanja biti niža nego za one preko 30 godina. Dakle, od petnaeste do dvadeset četvrte godine 20% za doprinose za obavezno socijalno osiguranje. I ta stopa raste sa godinama života. Dakle, što ste mlađi time ste konkurentniji i jeftiniji.

Poslodavci su veoma pohvalili ovaj predlog zakona. Oni smatraju da će biti veoma uspešan jer i njima to odgovara, a s druge strane ovo je predlog za zapošljavanje mladih, kao u Holandiji, na primer. Znači postoji uporedna praksa, ona funkcioniše u praksi, i u Holandiji je ovaj zakon doneo ogromne rezultate.

Mi smo ga prilagodili našem zakonodavnom sistemu i potrebama našeg društva, a mislim da je veoma važno da i vi shvatite kao vladajuća većina da niste bitni samo vi, već da postoje neki mladi ljudi koji žele da ostanu da žive u ovoj zemlji i da njima takođe treba dati šansu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv i uzdržanih nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenice o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u bespravnom rušenju objekata u beogradskoj četvrti Savamala i utvrđivanju činjenica o odgovornosti lica koja su izvršila rušenje navedenih objekata.

Da li narodni poslanik želi reč? (Da.)

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Dakle, moj kolega Marko Đurišić i ja zatražili smo formiranje anketnog odbora iz prostog razloga što su mnoge stvari jasne, ali jednostavno o njima se ne polemíše, niti nadležni organi apsolutno preduzimaju bilo kakve mere.

Policija je pod pritiskom Ministarstva unutrašnjih poslova odbila da radi taj istražni postupak, Tužilaštvo je pod pritiskom Republičkog javnog tužilaštva, odnosno Vlade Republike Srbije odbilo da radi svoj posao i mi smo sada u nekom vakuumu. Već više od godinu dana imamo jedno krivično delo u centru grada. Nečiji objekti su srušeni, nečija privatna imovina razorena. Ona je bila deo dogovora o izgradnji „Beograda na vodi“ i u samom ugovoru stoji da nečija privatna imovina mora biti uklonjena kako država Srbija ne bi plaćala za to penale. Dakle, nema dileme da su najviši državni organi učestvovali u ovom krivičnom delu.

Nedeljnik NIN je na svojoj naslovnoj strani u nekoliko navrata optuživao Nebojšu Stefanovića, ministra policije kao da je glavni fantom u Savamali. Mi smo imali, pored tih informacija, i informaciju da je Aleksandar Vučić takođe jedan od glavnih fantoma Savamale. Sad ono što nas buni jeste i ono što se dešava u poslednjih nekoliko dana – šta ukoliko se u svemu ovome ispostavi da su i neki kriminogeni elementi, kako iz zatvora tako i oni koji su na slobodi, učestvovali u izvršenju ovog krivičnog dela?

Ono što je veoma važno jeste da Narodna skupština formira anketni odbor i da građanima napokon kažemo o čemu se ovde radi, da ispitamo sve one koji su osumnjičeni, one iz vrha beogradske vlasti, ali isto tako i iz vrha republičke vlasti, da vidimo ko je i uz čiju pomoć iz kriminogenih struktura te noći kada su se brojali glasovi prošle godine rušio nečiju privatnu imovinu i vezivao građane Republike Srbije, lišavao ih života, ukidao Ustav i zakone i onemogućavao policiji da radi svoj posao.

Očigledno je da je Nebojša Stefanović jedan od glavnih aktera, ali nas takođe zanima u kojoj meri je uključen i predsednik Vlade Republike Srbije u ovako nešto. Zato je veoma važno da ova skupština, koja kontroliše, ili bi barem trebalo da kontroliše izvršnu vlast, sazove anketni odbor.

Ako nemate šta da krijete, ne vidim razloga da se plašite anketnog odbora, i ovom prilikom ukoliko zaista ništa ne krijete, onda glasajte za ovaj

predlog. A ako krijete, vi nemojte onda da glasate za ovaj predlog, pa će građanima biti jasno šta je zapravo rezultat ovoga što govorimo kolega Đurišić i ja. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 17, protiv – dvoje, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Goran Ješić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju.

Da li narodni poslanik Goran Ješić želi reč? (Da.)

Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Prošlo je pet godina otkako većinu u ovom parlamentu čini Aleksandar Vučić i njegova partija i u proteklih pet godina smo smanjivali sve ono što su javna davanja. Doneli smo Zakon o privremenom smanjenju penzija. Smanjili smo plate u prosveti. Smanjili smo plate u zdravstvu, javnoj upravi, policiji, vojsci. Između ostalog, smanjili smo i sva davanja prema poljoprivredi koja su bila plod budžeta i davanja do 2012. godine.

Ovaj zakon predviđa da, ukoliko premijer govori istinu, sadašnji predsednik ili treba da bude predsednik, da finansije nikada nisu bile bolje i da srljamo u bolju budućnost, moramo da vratimo davanja koja smo imali do 2012. godine u poljoprivredi. Naime, od 2012. godine direktni podsticaji za poljoprivredu su bili 100 evra, a za maksimalnih 100 hektara. Danas su oni nekoliko desetina evra i omogućavaju poljoprivrednicima, pogotovo u Vojvodini, da se obezbede ti podsticaji pre svega za 20 hektara.

Paralelno sa tim imamo devastaciju poljoprivrede. Paralelno sa tim imamo najavu ministra, on je ovde u Parlamentu pre šest meseci najavljivao kako će novi zakon o podsticajima omogućiti da se privuku i evropske pare iz IPARD-a. Od IPARD-a ni glasa ni traga. Na današnji dan u maju... Čuli smo kako ćemo podsticati male prerađivačke kapacitete; od toga se ništa nije desilo do današnjeg dana. Sve smo čuli, a ono što smo videli jeste da smo kriminalnim ugovorima i međunarodnim sporazumima otuđili veliku površinu zemljišta, dali u ruke tajkunima, nepoznatim vlasnicima za koje se osnovano sumnja da su bliski porodici Vučić.

Mi danas imamo, za ovih pet godina, potpunu devastaciju Robnih rezervi. Pojedini poslanici i njihove familije su u to umešani. Imamo krivične presude protiv članova familije, a i dalje ćutimo i dalje ne želimo da se obračunamo sa onim što je najvažnije u ovoj zemlji, čime se najviše dičimo, najviše pričamo o tome, a to je bolja i evropska poljoprivreda.

Ovaj zakon je neophodan ukoliko želimo da naši poljoprivredni proizvođači budu konkurentni. Oni su teret devedesetih izneli na svojoj grbači. Ispostavilo se da, kada se ponovo ista nomenklatura vratila na vlast, mi danas

imamo one koji opet treba da iznesu teret – a to su poljoprivredni proizvođači, sa čijim će parama da se finansiraju sumnjivi projekti „Beograda na vodi“, „Etihada“, „Al Ravafeda“ i ostalih izmišljenih privatnih kompanija za koje ne znamo ko su vlasnici. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Goran Ješić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Da li narodni poslanik Goran Ješić želi reč? (Da.)

Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Zakonom o državnom poljoprivrednom zemljištu koji je donet 2007. godine desila se poslednja agrarna reforma u ovoj zemlji, kada smo, oduzimajući zemlju tajkunima, omogućili malim poljoprivrednim proizvođačima da na pošten način, na licitaciji dođu do tog zemljišta i time im pre svega omogućimo konkurenciju u domenu poljoprivrede.

Prvi i osnovni zadatak Aleksandra Vučića i SNS-a od 2012. godine bila je ideja kako da poništi taj zakon i kako najveći resurs ove zemlje, a to je državno poljoprivredno zemljište, da oduzme iz ruke paora i da privatnim, stranim investitorima. Ovaj zakon je izazvao mnogo turbulencija, od samih udruženja poljoprivrednika, pojedinih poslanika, stručne javnosti, i nikada nije dobio podršku. Na kraju, Uprava za zemljište i ljudi koji su profesionalno radili posao sklonjeni su sa tog mesta, pošto su apriori bili protiv ovakvog zakona.

Rezultat ovog zakona, posle svih ovih peripetija koje su nastale, bio je „Tenisov zakon“. Od „Tenisa“ ni traga ni glasa danas, u maju 2017. godine. Kada smo anticipirali da ćemo uzeti 30% najboljeg zemljišta i dati neposrednom pogodbom tada se od strane ministra desi sledeće – da se konkurs za to zemljište poništi.

Ovaj zakon je nešto najgore što se desilo u proteklih pet godina. On je plod, između ostalog, i međudržavnog sporazuma, on je plod toga da danas u Vojvodini imate strane investitore za koje ne znamo ko su vlasnici, a koji se zovu „Al Ravafed“, koji su izbrisani iz registra u Emiratima, jedino postoje u Registru Republike Srbije, imate fiktivne kancelarije i gubitak firme koja upravlja sa 10.000 hektara zemljišta u visini od pet milijardi, zaključno sa majem prošle godine i završnim računom koji su podneli.

Moje pitanje je – šta još treba da uradimo i kome još treba da damo zemlju samo zato da bi se privatna nomenklatura prijatelja i rođaka obezbedila, a dokazano je na primeru Al Ravafeda, Jadrana iz Gajdobre, Bačke iz Sivca, Karađorđeva da apsolutno ne znaju šta rade?

Imate negativno mišljenje pravne službe Vojske Srbije u vezi ugovora sa Al Ravafedom i sve se to tiče ovog zakona i fantomskih

međudržavnih sporazuma. Uskoro ćete imati bankrot Jata, uskoro ćete imati bankrot ER Srbije, uskoro ćete imati problem sa finansiranjem „Beograda na vodi“, a pre svega toga imali ste bankrot firme za koju je Aleksandar Vučić potpisao i „doveo“ je u Srbiju a zove se „Al Ravafed“. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnom informisanju i medijima.

Da li narodni poslanik Goran Bogdanović želi reč? (Da.)

Izvolite.

GORAN BOGDANOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, Zakon o javnom informisanju i medijima na snazi je od 13. avgusta 2014. godine i njegovo donošenje u okviru seta medijskih zakona je najavljivano kao veliki reformski pomak.

Svi smo svedoci da je, nažalost, taj zakon bukvalno mrtvo slovo na papiru, da nikada, kao što bi rekao naš premijer, u novijoj istoriji nismo imali lošije medije. Ono što bi svi trebalo da znate, poštovani narodni poslanici, jeste da vlasnička struktura u svim medijima nije na transparentan način prikazana.

Ono što je u stvari predlog za izmene i dopune ovog zakona, pre svega se odnosi na Registar medija, da vlasnici medija, direktni ili indirektni, bez obzira na visinu udela u osnivačkom kapitalu izdavača, za razliku od različitih rešenja koja predviđaju da se upisuju samo vlasnici čiji udeo iznosi više od 5%, dakle ovim izmenama predlažem da se upišu i vlasnici čiji je udeo manji od 5%.

Svedoci smo da su danas u Srbiji vlasnici medija bukvalno dve ili tri porodice, i to se na jedan netransparentan način može i videti. Iz tog razloga, ako se prihvati ova izmena Zakona o javnom informisanju i ako vlasnici, koji su direktni ili indirektni, budu upisani u Registar vlasnika medija sa udelom manjim od 5%, onda ćemo sigurno imati jednu transparentnu vlasničku strukturu medija.

Nadam se da će to doprineti i vraćanju poverenja građana u medije, a istovremeno će i smanjiti mogućnost za eventualne zloupotrebe i nedozvoljene uticaje na medije ili preko medija, koje, nažalost, danas imamo. Zato vas pozivam, poštovani narodni poslanici, da glasate za izmenu ovog zakona, jer mislim da ćemo ovom izmenom, ponavljam, na jedan transparentan način znati ko su sve vlasnici medija u Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Da li narodni poslanik Goran Bogdanović želi reč? (Da.)

Izvolite.

GORAN BOGDANOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, po ko zna koji put želim da vam iznesem i obrazložim razloge za stavljanje na dnevni red sednice Narodne skupštine Predlog zakona o izmeni Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Kao što ste videli, ovaj zakon suštinski sadrži samo jednu izmenu, jedan član, ali, po meni, sa dalekosežnim i dugoročno pozitivnim efektima po ekonomiju Republike Srbije. Kada sam analizirao ovaj zakon znam da su pojedini finansijski stručnjaci ili barem oni koji se tako predstavljaju tvrdili da je upravo zbog niskih poreza, tj. niskih poreskih stopa došlo do rasta fiskalnog deficita i javnog duga.

Svedoci smo svi, na svu sreću, da nije baš tako i da su pojedini takozvani ekonomski stručnjaci, da bi se dodvorili Vladi, činili sve da poteze koje Vlada čini opravdaju na jedan, po meni, laički način. Suštinski, ovaj porez na dobit od 15% ima negativne efekte, jer smo sa stopom poreza na dobit pravnih lica od 10% imali investicije mnogo veće nego što imamo u poslednje dve godine.

Naravno, porez na dobit je bio samo jedan faktor za privlačenje investitora, jer naša privreda, nažalost, ima milion problema, pre svega od dostupnosti izvora finansiranja usled visokih kamatnih stopa i taksu do indeksacije kredita u stranoj valuti. Mnoge tranzicione zemlje koje su imale niže poreze na dobit imale su i veće strane investicije i imale su veće zapošljavanje koje je uticalo i na smanjenje stope nezaposlenosti.

Iz tog razloga, poštovani narodni poslanici, ako mislimo dobro, a verujem da svi mi ovde mislimo dobro Srbiji, pre svega da poboljšamo ekonomsku situaciju, mislim da bi trebalo da glasate da se dopune ovog zakona uvrste u dnevni red ovog zasedanja Narodne skupštine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnom redu i miru.

Da li narodni poslanik Goran Bogdanović želi reč? (Da.)

Izvolite.

GORAN BOGDANOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Pred vama je, poštovani narodni poslanici, Predlog zakona o izmeni Zakona o javnom redu i miru.

Kao što znate, ovaj zakon je stupio na snagu 2016. godine ili, bolje reći, 5. februara 2016. godine. I tada, a i sada, imali smo primedbe na ovaj zakon. U to vreme kada je donošen ovaj zakon mi smo pokušavali svojim amandmanima da ga poboljšamo, ali tada, nažalost, nije bilo sluha ili, bolje reći, nije bilo razumevanja kod većine poslanika da se amandmanski poboljša ovaj zakon.

Kao što znate, predmet zakona je, između ostalog, uređivanje javnog reda i mira na javnom mestu i utvrđivanje protivpravnih dela protiv javnog reda i mira. Pre svega, ja ću vas samo podsetiti šta utvrđuje ovaj zakon. Zakon dalje utvrđuje da su nadležni organi za održavanje javnog reda i mira Ministarstvo unutrašnjih poslova, komunalna policija, inspekcijски organi i drugi nadležni organi u skladu sa zakonom utvrđenim delokrugom.

Imajući u vidu događaje unazad godinu – godinu i više, došao sam na ideju da predložim da se briše član 22, koji predviđa „vređanje službenog lica u vršenju službene dužnosti“.

Pre svega, kada sam ovo podnosio, imao sam u vidu činjenicu da je, nažalost, komunalna policija pre godinu dana preduzimala neke radnje mimo svojih ovlašćenja i zloupotrebila svoja ovlašćenja; imali smo čak situaciju da se desio jedan slučaj i sa smrtnim ishodom. Na taj način ne samo što je bio smrtni ishod, nego su se svakako kršila ljudska i građanska prava građana Republike Srbije.

Kada sam ovo predložio, pre svega sam mislio, a i ovo vam govorim iz iskustva, jer sam i sam radio kao republički inspektor 11 godina i susretao sam se sa raznim stvarima, pre svega sa stvarima gde su mnoge moje kolege u to vreme pokušavale da zloupotrebe na neki način i svoja ovlašćenja i svoje nadležnosti u vršenju svojih radnji.

Kada ovo kažem, ne mislim na bilo koji način da degradiram niti MUP, pre svega policiju, komunalnu policiju, inspekcijske organe, jer smatram da su, pored ovog zakona, i u drugim zakonima u dovoljnoj meri određena ovlašćenja službenih lica u ovakvim slučajevima predviđena...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Bogdanoviću. Tri minuta je isteklo.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnom okupljanju.

Da li narodni poslanik Goran Bogdanović želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanica mr Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Da li narodna poslanica Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Od momenta kada sam predložila ovaj predlog zakona do sada prošlo je već dosta vremena. U međuvremenu je počeo da se primenjuje Zakon o poljoprivrednom zemljištu, koji je ova skupštinska većina donela, i počelo je da se dešava upravo ono na šta smo upozoravali kada je zakon donošen, odnosno trećina najboljeg poljoprivrednog zemljišta u državnom vlasništvu u svakoj lokalnoj samoupravi data je na korišćenje privrednicima, po izboru, i poslovnim partnerima onih koji su na vlasti i u tim lokalnim samoupravama i u Republici Srbiji, a sve na štetu više od 10.000 porodica poljoprivrednika koje žive isključivo od toga što obrađuju zemlju koja se nalazi u vlasništvu države.

Naime, šta se desilo? Kada je usvajan zakon, jedna od odredbi tog zakona, protiv koje smo mi izuzetno bili, bila je da se bez ikakve procedure, bez ikakvih uslova, bez ikakvih jasnih kriterijuma, daleko od očiju javnosti donosi odluka da se u svakoj opštini u Srbiji, u svakom gradu u Srbiji do trećine poljoprivrednog zemljišta u državnom vlasništvu može dati na period od 33 godine izvesnim privrednim licima, pravnim licima.

Baš kao što smo tada upozoravali, desilo se to, prvo, da je to najbolje poljoprivredno zemljište koje postoji u toj opštini i, drugo, da se to poljoprivredno zemljište daje isključivo poslovnim partnerima onih koji su na vlasti u tim lokalnim samoupravama i onih koji su na vlasti u Republici Srbiji.

Predlogom zakona koji smo mi dali zapravo predlažemo da se uvedu makar neke procedure; da se zna zbog čega neko dobija zemlju, pod kojim uslovima dobija, šta on mora da ispuni da bi dobio tu zemlju, šta na toj zemlji mora da radi da bi dobio tu zemlju, da se zna ko su ti ljudi, kakve obaveze oni imaju. A ne da bude ovakva situacija da oni praktično razgrabe najbolje poljoprivredno zemljište koje postoji u svakoj opštini, a onda poljoprivrednicima i njihovim porodicama šta ostane.

Pritom, period od 33 godine je jako dug period. To je čitav radni vek jedne generacije u jednom, recimo, poljoprivrednom domaćinstvu. Vi praktično ovim kako ste zamislili terate desetine hiljada porodica da rade kao nadničari na poljoprivrednom zemljištu koje ste dodelili, poklonili svojim poslovnim partnerima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanica mr Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Krivičnog zakonika.

Da li narodna poslanica Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Da li znate, drage kolege, da tim roditeljima kojima su ukradena deca ne daju da vide telo deteta? Da li znate da im podmeću da potpišu izjave kako su upoznati sa smrću deteta i ne žele da sahrane dete? Da li znate da im podmeću da potpišu kako ne žele da rade obdukciju deteta? Da li znate da im podmeću da potpišu da se odriču svih prava u odnosu na svoje dete za koje im je rečeno da je umrlo? I da li znate da ti roditelji sami moraju da idu da prijave da im je dete umrlo, što im posle otežava kada, možda, za nekoliko godina dođu sebi i shvate da je nešto bilo čudno i možda hoće da istraže istinu o svom detetu?

Da li znate, drage kolege, da oni dobijaju opomene što nisu prijavili svoje mrtvo dete da krene u prvi razred osnovne škole, zato što se ta deca ne nalaze u knjigama umrlih? Da li znate da dobijaju podsećanja da vakcinišu svoju decu, da dobijaju kazne ako nisu upisali ime svog deteta za koje im je rečeno da je umrlo i da li znate da se većina njih tek nakon više desetina godina sabere dovoljno da počne da traži medicinsku dokumentaciju i da vidi da nešto nije bilo u redu?

Da li znate da onda kada se povežu sa ostalim roditeljima shvate da je svačija priča ista, da se dete rodilo zdravo, da su im u jednom momentu rekli da sa detetom nešto nije uredu, da im onda samo iznenada saopšte da je dete umrlo, da ne mogu da vide dete, da ne mogu da ga sahrane, da je otišlo na obdukciju u Beograd, Novi Sad ili Niš, u zavisnosti od toga na teritoriji koje opštine se dete rodilo? I da li znate da su umrlice i otpusne liste iz bolnice koje dobijaju precrtavane, šarane, ispravljane, sa kontradiktornim podacima, sa potpuno suprotstavljenim podacima, bez prezimena deteta, sa tako očiglednim zloupotrebama da je to neverovatno?

A oni ih nateraju, u tom momentu kada saopšte da im je dete mrtvo, da potpišu sve i oni potpišu sve jer znaju da šta god da potpišu neće vratiti njihovo dete, što im se u momentu kada dete umre čini kao jedino rešenje.

Kada krenu da traže svoje dete, kada krenu da istražuju šta se desilo, e tada je, drage kolege, kasno. Kasno je, između ostalog, i zato što vi već tri i po godine ne želite da usvojite samo jednu jedinu izmenu u Krivičnom zakoniku, a to je – da krivično delo krađe beba ne zastareva.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanici mr Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o finansiranju AP Vojvodine.

Da li narodna poslanica Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Koleginice i kolege, da se razumemo, mislim da nema opravdanja što ovaj zakon dosada nije usvojen. Nema opravdanja ni što nije usvojen od 2008. do 2012. godine, ali nema opravdanja ni za to što nije usvojen od 2012. do 2017. godine.

Osim toga što nema opravdanja, mislim da je mnogo važnije zbog čega građani Vojvodine onda trpe. Jer, AP Vojvodina, zahvaljujući nečijim, a čini mi se da su to svačiji, ingenioznim rešenjima iz Ustava, navodno, ima pravo na 7% budžeta Republike Srbije i od toga tri sedmine treba da se koristi za kapitalna ulaganja na teritoriji AP Vojvodine itd. Realnost je, međutim, potpuno drugačija. U Ustavu zaista piše da AP ima pravo na 7% budžeta Republike Srbije, ali nigde u Ustavu ne piše da je Republika Srbija dužna da obezbedi tih 7%.

Naravno, ovo ne bi bio problem da AP Vojvodina ima svoje prihode onako kako to piše u Ustavu i kako je Ustav propisao da će u roku od godinu dana zakon o prihodima AP Vojvodine, koji upravo ja predlažem, biti usvojen. U nedostatku sopstvenih prihoda AP Vojvodina je osuđena na to da zavisi od toga, kako vi kažete, što dobija od Republike Srbije, a Republika Srbija, naravno, u svojoj velikodušnosti daje čak 7%. Međutim, Republika Srbija ne daje ni 7%. Jedna od prvih stvari koju ste vi uradili kada ste došli na vlast jeste da ste rekli da to nije 7% ni prihodne strane budžeta, 7% ni rashodne strane budžeta, nego 7% poreskih prihoda.

Drage kolege, 7% poreskih prihoda nije 7% budžeta. To nisu nekakve pare koje će neko u Vojvodini da pojede, potroši ili da sebi u plate. To su pare koje su se koristile za pomoć trudnicama, porodiljama, pomoć za vantelesnu oplodnju. To su pare koje su se koristile za izgradnju stanova za mlade naučnike. To su pare koje su se koristile za podsticaje u poljoprivredi, koje ste vi tri ili četiri puta smanjili otkako ste došli na vlast. To su pare koje su se koristile za škole u Vojvodini, za bolnice u Vojvodini, za domove zdravlja. To su sve one pare koje ste vi iz nekog razloga prestali da dajete, a sada u želji da prikazete veliki suficit ne želite čak ni da usvojite ovaj zakon koji je naša obaveza, i vaša i moja i svakoga od nas ko sedi ovde i nema opravdanja što ranije nije usvojeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanica mr Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

Da li narodna poslanica Aleksandra Jerkov želi reč? (Ne.)

Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv i uzdržanih – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanica mr Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o udžbenicima.

Da li narodna poslanica Aleksandra Jerkov želi reč? (Ne.)

Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodna poslanica mr Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju.

Da li narodna poslanica Aleksandra Jerkov želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Evo, petog radnog dana Narodne skupštine u 2017. godini, inače 131. dana u 2017, ponovo ću probati da dobijem vašu podršku za stavljanje na dnevni red Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Narodna skupština je za ova do sada četiri radna dana razmotrila dva zakona, a na ovom zasedanju po svoj prilici imaćemo samo jedan, koji je, pošto Vlada nije u ovoj godini predložila gotovo nijedan zakon, predložio narodni poslanik. Očigledno da mogu i predlozi zakona koje predlažu narodni poslanici da dođu na dnevni red, ali jedino i isključivo ako dolaze od strane poslanika vladajuće koalicije. To je loše i daje pravo onim građanima koji su nezadovoljni radom Parlamenta i upiru prst u sve nas da govore kako ne opravdavamo i ne zaslužujemo da budemo ovde i da ne predstavljamo i ne branimo njihove interese.

Zakon o lokalnoj samoupravi usvojen je na početku jesenjeg zasedanja prošle godine i tada je smanjeno izdvajanje od poreza na dohodak koje je u starom zakonu iznosilo 80%, to je ostajalo lokalnim samoupravama, opštinama i gradovima, Beogradu 70%, taj procenat je sada smanjen za 4, odnosno 6%. Tada je obrazloženo od strane ministarke da su gradovi i opštine

jedva dočekali ovo smanjenje, da pet milijardi dinara manje, koliko će biti prebačeno na račune gradova i opština, njima u stvari ne treba i da će tih pet milijardi biti iskorišćeno za jačanje republičkog budžeta.

Mi predlažemo da se ovaj procenat smanji, odnosno vrati na onaj procenat koji je bio pre. Razumemo i, ajde da kažem, verujemo ministarki i predstavnicima opština i gradova koji su rekli da im tih pet milijardi ne treba, ali smatramo da tih pet milijardi, koliko je ovom izmenom zakona Vlade prebačeno u republički budžet, treba da bude umanjeno smanjenjem poreza na dohodak građana sa stope 10% na stopu 9%, kako bi se rasteretila privreda i ono što se obećava godinama unazad, a svake godine više puta u ovih pet godina vlasti, konačno krene da i ostvaruje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv i uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o porezu na dohodak građana.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Kao što sam već rekao, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansiranju lokalnih samouprava i Predlog ovog zakona su povezani. Naime, stopa poreza na zarade se nije menjala nijednom u poslednjih pet godina mandata ove vlade i iznosi 10%, a ukupna izdvajanja na neto zarade isplaćene u Srbiji od strane svakog poslodavca iznose 67% – na porez, na doprinose, za zdravstveno i penziono osiguranje. Po toj stopi privreda Srbije je jedna od najvećih i najnekonkurentnijih.

Godinama unazad čujemo apele ljudi iz privrede da se nešto uradi po ovom pitanju i čujemo odgovore iz Vlade – da, da, evo sad ćemo, krećemo sa reformama itd. Jedna od poslednjih takvih najava bila je pre nekoliko dana od odlazećeg premijera i dolazećeg predsednika Republike Srbije, koji je rekao – da, evo, biće sigurno smanjenja poreza na dohodak građana, jedan, dva, tri ili četiri posto, koliko nam, kaže, dozvoli MMF.

Ja sad vas, kolege narodni poslanici, pozivam da skupite hrabrost i da podržite ovaj predlog, bez dozvole i aminovanja MMF-a, koji kaže da smanjimo stopu za 1%, sa 10% na 9% poreza na dohodak građana. To je minimum onoga što je rekao dolazeći predsednik da treba i može da se uradi. On je govorio do 4%. Hajde da sačekamo novu vladu pa da vidimo koliko će i da li će im MMF nešto odobriti.

Ali hajde mi, ako ništa drugo, da čujemo taj glas i da za 1% smanjimo poresku stopu opterećenja poreza na dohodak građana. To je simbolično u ukupnom iznosu, ali šalje jedan signal, da Vlada Republike Srbije, odnosno ne Vlada, izvinjavam se, nego Narodna skupština, pošto ovo nije

predlog Vlade nego moj, a može da dobije i da bude usvojen jedino glasovima svih nas, čuje glas ljudi koji stvaraju dodatnu vrednost u Srbiji i krene u ovo rasterećenje. To rasterećenje omogućiće više sredstava svakom poslodavcu, koji može da iskoristi to i da poveća plate zaposlenima, da reinvestira, da razvija svoj posao.

Mislim da je to jedini pravi put za stvaranje privrednog rasta, a ne ova šarena laža o kojoj nam Vlada govori već pet godina.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12 narodnih poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnim medijskim servisima.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Koristim priliku koju imamo po Poslovniku da na početku svakog redovnog zasedanja narodni poslanik predloži izmene i dopune dnevnog reda i neke zakone upravo iz želje da građanima Srbije, ukoliko prate prenos iz Skupštine i ukoliko ga uopšte ima, omogućim da čuju da postoji i drugačija politika od one politike koju Vlada Republike Srbije neprekidno, iz dana u dan, i jedino ona promovise na kanalima, u informativnim emisijama Javnog medijskog servisa Srbije.

A taj javni medijski servis Srbije moraju, po zakonu koji smo usvojili 2016. godine, da plaćaju svi građani, zato što je tada, uprkos obećanju da se to neće desiti i da će taksa na električno brojilo kojom se finansira Javni medijski servis biti ukinuta, ta taksa i taj namet ponovo vraćen. I ne samo što je vraćen, nego je zakonom onemogućeno da se oslobodite plaćanja te takse ukoliko imate više električnih brojila na svoje ime u okviru jednog domaćinstva. Znači, domaćinstva koja imaju električno brojilo na nekom pomoćnom objektu ili garaži, moraju na osnovu svakog tog brojila da plaćaju taksu za Javni servis i ne postoji mogućnost, po zakonu, da se te takse oslobode.

Ono što mi predlažemo je da građanin Srbije, poreski obveznik, fizičko ili pravno lice, može samo jednom da plati ovu taksu, a ne da plaća po brojilu, jer to nije suština zakona. Zakon finansiraju građani Srbije, a ne električna brojila. Mislimo da ako već nema ništa od obećanja da će taksa za Javni medijski servis biti ukinuta, ako je ona ponovo uvedena, ako ništa od tog obećanja nema, makar možemo da oslobodimo građane da više puta plaćaju ono što, verujem, veliki broj i ne koristi, jer je program Javnog medijskog servisa takav da ga građani, bar veliki broj njih, verujem, ne gleda. Oni ne mogu da se informišu pravilno, mogu da čuju samo jednu stranu, samo jednu politiku i naravno da onda i rezultati izbora u takvoj dezinformisanosti mogu da daju samo jedan rezultat.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12 narodnih poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ima više od godinu i po dana od kada je Poslanička grupa Socijaldemokratske stranke predložila Predlog zakona o prestanku važenja privremenog uređivanja načina isplate penzija. Poslanici Demokratske stranke i Poslaničke grupe Dveri su se, takođe, pridružili sa svojim inicijativama i imaju slične predloge zakona.

Suština svih tih zakona je da se ispravi nepravda kada je pre dve i po godine jednom broju penzionera, bez ikakvog razloga, obrazloženja, zašto je određena ta granica od 25.000 dinara preko koje su sve penzije umanjene za 20, odnosno 25 posto. I ono što je karakteristično za ovaj zakon, koji u svom nazivu ima tu reč „privremen“ – načina uređivanja isplate penzija – jeste da to „privremeno“ u politici ove vlade i nameri ove vlade, nažalost, postaje trajno.

Kada je usvajan ovaj zakon, tadašnji ministar rada, i sadašnji, nažalost, gospodin Vulin, rekao je da se odrednica iz zakona o kojem je govorio briše, kada je originalno stigao iz Vlade, da će zakon trajati tri godine, zato što će se pre tog roka steći uslovi da zakon prestane da važi, očigledno da se od toga odustalo.

U obrazloženju Vlade koje je poslato narodnim poslanicima da se ovaj predlog zakona prihvati stoji da je ova mera utvrđena da bi se omogućila dugoročna finansijska stabilnost sistema penzionog osiguranja. U najavama Vlade, ministara, premijera i budućeg predsednika nigde se nijednom rečju ne govori da će ova nepravda biti ispravljena, da će za penzionere kojima su umanjene penzije 2014. godine prestati važenje ovog zakona, da će njihove penzije biti vraćene na isti nivo, a ono što je suština našeg predloga zakona je da i razlika koja im nije isplaćena bude isplaćena u narednih godinu dana od stupanja na snagu ovog zakona.

To što je urađeno, ta otimačina od penzionera, ja verujem da će jednog dana doći na naplatu. Koliko god Ustavni sud bio nem, ja verujem da će se naći pravni put i da će ljudi ostvariti svoje pravo, a tada ćemo imati velikih finansijskih problema da to vratimo.

PRESEDAVNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 11, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o predlaganju zakona.

Da li narodni poslanik želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Evo jednog predloga zakona koji nije politički, koji nema ni ekonomske posledice po budžet Republike Srbije, ali bi imao, ukoliko bismo ga usvojili, velike pozitivne posledice po ugled Parlamenta i način rada.

Da imamo jedan ovakav zakon i da uredimo rad Parlamenta na način na koji je to predviđeno ovim zakonom, ne bismo bili u situaciji kao danas, 131. dana 2017. godine, tek peti dan radimo u ovom parlamentu i verovatno nećemo raditi još neko vreme, jer nam sada predstoji pad Vlade i izbor nove vlade, već bismo imali mnogo bolji rezultat od toga da smo do sada za ova četiri radna dana koliko smo radili usvojili svega dva zakona. Slovom i brojem, dva.

Na početku svakog – od tri – redovnog zasedanja odbila je vladajuća većina preko 60 predloga raznih zakona koji su predložili narodni poslanici, uglavnom iz opozicije, a kada predlog zakona dođe od strane poslanika vladajuće većine, taj predlog se, kao što smo mogli da vidimo danas, po hitnom postupku bez problema stavlja na dnevni red.

Predlog zakona o predlaganju zakona treba da onemogući lošu praksu koju imamo, da se usvajaju zakoni po hitnom postupku bez javne rasprave, bez toga da javnost, zainteresovane strane, građani imaju uvid šta to Narodna skupština planira da donese i na koji način to planira da izmeni ili na drugačiji način uredi njihove živote. Izbegli bismo situaciju gde gotovo po pravilu ti zakonu, usvojeni po hitnom postupku, i stupaju na snagu po hitnom postupku, ne onih Ustavom propisanih osam dana, nego narednog dana po objavljivanju u „Službenom glasniku“.

Sve ovo čini pravni sistem Srbije nesigurnim. Sve to čini Srbiju nesigurnim mestom za strane investicije i svake druge investicije. Sve to čini Srbiju zemljom sa najmanjom stopom rasta u regionu, jednom od najmanjih stopa rasta zemalja koje su nisko razvijene, u koje Srbija, nažalost, spada. Ukoliko ne uradimo nešto i uredimo naš pravni sistem, neće biti privrednog razvoja, neće biti privrednog rasta.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik, Marko Đurišić, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

I ovaj zakon stoji u proceduri od septembra 2015. godine, skoro dve godine. Suština ovog zakona, verujem da moje kolege poslanici to znaju ali uporno odbijaju da stave predlog ovog zakona na dnevni red, da o tome razgovaramo i da ga usvojimo, jeste da se stopa poreza na dodatu vrednost za dečiju hranu smanji sa 20%, što je opšta stopa, na 10%, kao što je to slučaj sa nekom drugom vrstom robe.

Ova mera, po našem mišljenju, pre svega treba da pokrene raspravu o teškom materijalnom stanju porodica sa malom decom u Srbiji. Na koje sve načine država Srbija može da im pomogne. I uporno odbijajući, skrećući pogled od ovih problema, nažalost, imamo tragične posledice. Iz godine u godinu broj mladih ljudi i ljudi koji odlaze iz Srbije sve više raste, kao što raste i negativna stopa priraštaja. Svake godine je sve veća razlika između preminulih i novorođenih građana Srbije.

Ne znam koliko je još ova vlada spremna da okreće glavu od ovog problema. Pet godina ovaj zakon i razni drugi zakoni ne dolaze na dnevni red Skupštine i o njima se ne razgovara. Najavljuju se samo u kampanji kada treba da se izađe na izbore, pa se onda besomučnom propagandom ponavljaju laži kako će se uskoro izmeniti zakon i omogućiti razne beneficije porodicama sa malom decom. Nažalost, izbori prođu, ništa se ne desi, stvari ostanu onakve kakve su bile.

Zato vas pozivam, kolege narodni poslanici, da uradimo nešto, da uradimo ovaj mali i simboličan čin i doprinesemo efektu koji on sam po sebi ima, ali i da pokažemo nameru da želimo da se kao narodni poslanici, predstavnici svih građana Srbije, uhvatimo sa problemom bele kuge, kako se to kaže u Republici Srbiji, i da vidimo na koji način jedan negativan trend koji već duže vremena postoji u Srbiji možemo da preokrenemo. To je pitanje budućnosti i odgovornosti svakog od nas.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik, Marko Đurišić, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o akcizama.

Da li narodni poslanik želi reč? (Da.)

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Suština ovog zakona je da se uvede akciza na zaslađena pića i veštačke sokove. Govorio sam već o tome, Svetska zdravstvena organizacija je pre nekoliko godina na osnovu podataka iz celog sveta proglasila epidemiju gojaznosti. Kao jedan od razloga navela je lošu ishranu, pre svega kod dece, konzumiranje velikih količina nezdrave hrane, zaslađenih pića i veštačkih sokova.

Ti podaci govore da je broj dece u svetu koja pate od gojaznosti dupliran i da iznosi 4,9%. Nažalost, u Srbiji su te brojke mnogo dramatičnije, pa nekad se kaže da je svaki četvrti učenik gojazan, a drugo istraživanje kaže da je svaki treći ili negde svaki peti. Takođe, bio je skoro neki tekst da svako drugo dete ima problem sa gojaznošću. I umesto da Srbija uradi nešto po ovom pitanju, kao što je to uradila Mađarska, Meksiko, Norveška, SAD i brojne druge države, da uvede opterećenje na veštački zaslađena pića, Vlada radi nešto sasvim suprotno.

Ministar finansija, koji je ovde lično rekao da on nema ništa protiv ali iza toga stoje veliki lobiji, sam se stavlja u funkciju tih lobija i na promociji „Koka-kole“ u Srbiji učestvuje u priči o rezultatima poslovanja te kompanije u Srbiji. Nije sporno poslovanje „Koka-kole“ u Srbiji, ali mislim da briga Vlade Republike Srbije pre svega treba da budu njeni građani.

Kao što je zdravlje građana Srbije ugroženo od duvana i duvanskih proizvoda i postoje određene akcize, tako smatramo da je vreme da se uvede akciza i na zaslađena pića. Ona je simbolična po našem predlogu, to je pet dinara po litru, a sredstva dobijena tim trebalo bi da se potroše na edukaciju mladih i obezbeđivanje jednog zdravog obroka u školama. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za je glasalo – 12 narodnih poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Zakon o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru od početka ima u sebi jednu veliku manjkavost. Ta manjkavost ogleda se u tome što je definicija javnog sektora urađena prema našem mišljenju pogrešno. Iz javnog sektora, kako to definiše ovaj zakon, isključena su javna preduzeća, Narodna banka Srbije i Javni medijski servis.

Upravo ona mesta, institucije, gde postoji najveća razlika u platama zaposlenih koji isti posao obavljaju, recimo, u Narodnoj banci Srbije i u školstvu ili u nekom javnom preduzeću i u zdravstvu. Bez uključivanja ovih institucija u okviru ovog zakona nema prave reforme javnog sektora. Uvođenje platnih razreda kako je to najavljivano za početak ove godine, a onda, gle čuda, volšebno odloženo na još godinu dana, neće dati rezultate i ispraviti razlike u platama za isti posao u javnom sektoru, ukoliko ceo javni sektor ne bude obuhvaćen ovim zakonom.

Naš predlog je da se u zakon unese da u javni sektor spadaju zaposleni u javnim preduzećima, zaposleni u Narodnoj banci i u Javnom

medijskom servisu. Prema našem mišljenju ovaj zakon uvodi jedan loš princip i smatramo da on treba da se promeni, a to je princip da se iznad svega stavlja budžetsko ograničenje, odnosno ispunjavanje budžeta kao najvažniji prioritet u radu, a ne funkcije zbog koje je i potrebno da postoji određeni organ i posla koji treba da obavi, kao i interes građana koji treba da zaštiti.

To je jedan loš princip, loš manir i smatramo da treba da se promeni. Ovaj zakon je ugrozio položaj zaposlenih u javnom sektoru i oni to na svojoj koži osećaju već godinu dana, kako je ovaj zakon usvojen.

Nažalost, pored sve priče o reformama, rastu, jedino što izgleda u Srbiji ne raste to su plate, pa umesto obećanih 500 evra pre godinu dana prosečne zarade u Srbiji, pre nekoliko meseci se obećalo 400, a onda ne bude ni tih 400, nego 383 evra.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za je glasalo – 13 narodnih poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o kulturi.

Da li narodni poslanik Marko Đurišić želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zakon o kulturi koji je donela Narodna skupština pre nešto više od godinu dana ima u sebi jednu manjkavost koju mi ovim predlogom o izmenama i dopunama želimo da ispravimo.

Radi se o tome da se dve stvari, jedna je da se kao kulturna delatnost i oblast kulturne delatnosti zakonom definiše i umetnička fotografija. To je postojalo u Nacrtu zakona, a zatim je u Predlogu zakona, koje je usvojilo Ministarstvo i poslalo u Narodnu skupštinu, to bilo obrisano. Smatramo da ljudi koji se bave umetničkom fotografijom zaslužuju da budu obuhvaćeni ovim zakonom, da im se omoguće prava koja ovaj zakon pruža i da nisu na mestu argumenti tadašnjeg ministra, srećom bivšeg, koji je odbio da se ovaj predlog nađe u zakonu.

Druga stvar vezana je za priznanje u vidu doživotnog mesečnog primanja za vrhunski doprinos u nacionalnoj kulturi. Mi smo predložili rešenje u zakonu onako kako je to urađeno za vrhunske sportiste – da kada kulturni radnik dobije priznanje svetskog ili evropskog karaktera stekne pravo na nacionalnu penziju, automatski po zakonu, a ne kako je sada predviđeno odlukom ministra, koja može da bude pozitivna ali može da bude i negativna.

Smatramo da bi jedna ovakva mera olakšala rad kulturnim radnicima u Srbiji, poboljšala teško stanje u kulturi, preokrenula loš trend da se iz godine u godinu sve manje izdvaja za kulturne manifestacije i kulturne

delatnosti, a nadam se prekinula i onu lošu praksu, kojoj smo svedoci poslednjih dana, a to je da se i ovo malo sredstava što je na raspolaganju u republičkom budžetu i budžetu lokalnih samouprava deli ne na osnovu vrednosti nečijeg znanja i rada, nego isključivo na osnovu stranačke pripadnosti i bliskosti sa vladajućim strankama. Imamo skandalozne odluke na konkursima za dodelu sredstava iz oblasti kulture na konkursima i u Republici i u gradovima i opštinama Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Stavljam, na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za je glasalo – 15 narodnih poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nije bilo.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

Da li narodni poslanik želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Drago mi je da su se i kolege iz Lige socijaldemokrata Vojvodine pridružile našoj inicijativi da se konačno na dnevnom redu Skupštine nađe Predlog zakona o finansijskoj podršci porodicama sa decom. Mi smo ovaj zakon podneli pre više od godinu dana i dobili smo odgovor od strane ministarstva, ministra Vulina, nadležnog za ovu oblast, da Vlada radi na ovom zakonu. Nažalost, Vlada radi na ovom zakonu svih pet godina koliko, u ovom ili onom obliku, vladajuća većina postoji. Pet godina razne radne grupe mesecima razmatraju, ali tog predloga zakona nema.

I ponovo smo u kampanji pred ove predsedničke izbore imali obećanje kako će brzo biti usvojen ovaj zakon i omogućene brojne beneficije porodicama sa decom. Nažalost, to je bilo, očigledno, još jedno lažno obećanje vladajućih stranaka, jer tog zakona nema ni u proceduri, a evo ni danas na dnevnom redu.

Ja vas pozivam da nešto uradimo. Ovo je zakon u kome nema ništa sporno ni od strane ministra, a čini mi se ni od strane Vlade, jer kada je ovde bio premijer jednom prilikom, rekao je – dajte Predlog zakona. Lično sam mu ga dostavio, iako je taj predlog zakona i po proceduri otišao u Vladu, ali nikakvog odgovora nije bilo.

Za to vreme stanje u Srbiji je iz godine u godinu sve lošije. Srbija je, nažalost, prva u Evropi po riziku od siromaštva. Neko kaže 24,5% stanovništva, statistika kaže 36%. U Srbiji je najveći jaz između bogatih i siromašnih, u Srbiji je više od jedne trećine dece ugroženo siromaštvom, a mi na sve to nemamo očigledno nikakav odgovor, jer bojim se da se iza ovog mog izlaganja, kada budemo glasali, neće čuti zvono i ovaj predlog zakona neće dobiti većinu da se nađe na dnevnom redu. Pa možemo da ne usvojimo sve što ovde piše, možemo da usvojimo neka bolja rešenja, ali da usvojimo neka rešenja,

izmenimo zakon koji nije menjan od 2011. godine i promenimo loše stanje u Srbiji. Hvala.

PREDSIEDNIK: Stavljam Predlog zakona na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenice i okolnosti u vezi sa rušenjem objekata u Beogradu, u delu grada poznat kao Savamala 25. aprila 2016. godine.

Reč ima Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Umesto da o ovom predlogu raspravljamo pre godinu dana, s obzirom na to da je prošlo više od godinu dana od kada se u Savamali nelegalno od strane maskiranih, nepoznatih lica rušila privatna imovina, od kada su se od strane tih istih maskiranih lica, još uvek nepoznatih, lišavali građani Srbije slobode i oduzimana im je lična imovina, dakle prošlo je više od godinu dana od kada se policija oglušila o pozive na pomoć od strane onih koji su uspeli da pobjegnu tim maskiranim banditima i pozovu policiju u pomoć i na intervenciju.

I danas, godinu i više dana posle, nema ni jednog jedinog odgovora od strane nadležnog organa koji bi trebalo da vodi istragu po ovom pitanju šta se tačno desilo. A čulo se mnogo toga, najviše od predsednika Vlade, koji je prvo rekao da su „kompletni idioti“, a onda je rekao da su za to odgovorni ljudi iz vrha gradske vlasti. Znači, kompletni idioti iz vrha gradske vlasti.

Ali, do dana današnjeg nemamo odgovor ko su oni, kako se zovu, na kojim su funkcijama, po čijem su nalogu to radili, kao što nemamo ni odgovor na to koje naredio policiji da tu noć ne postupa i ostvaruje svoju Ustavom definisanu obavezu da štiti građane, štiti zakon, zato što jedina ima pravo na monopol sile, ko je to odlučio da suspenduje državu Srbiju na nekoliko sati i u čijem interesu.

Čini mi se da javnost odgovore na sva pitanja zna, i ko je glavni fantom Savamale, i u čijem interesu se radilo, pa čak i ko su bili izvršiooci, iako su nosili maske, ali pravni organi ili organi nadležni za to još uvek ne reaguju, i dok oni ne reaguju mi ćemo tražiti formiranje anketnog odbora.

PREDSIEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da predlog nije prihvaćen.

Narodna poslanica Marinika Tepić predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o igrama na sreću.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Koleginice i kolege narodni poslanici, znam da smo gotovo u petom satu utvrđivanja dnevnog reda, ali držim da je jako važan predlog pred vama i molim za nekoliko minuta vaše pažnje.

Naime, više puta smo do sada čuli kako bi preusmeravanje nekog budžetskog dela novca valjalo prenameniti za lečenje ne samo retkih bolesti, već za lečenje oboljenja i stanja koja se ne mogu lečiti u Republici Srbiji, to je zvaničan naziv. Ovaj predlog za izmenu Zakona o igrama na sreću daje upravo rešenje kako je to moguće pospešiti.

Naime, po tekućem zakonu 60% od prihoda od igara na sreću se sliva direktno u budžet Republike Srbije, preostalih 40% se namenski opredeljuju u pet oblasti. Između ostalog, za finansiranje Crvenog krsta, sporta i omladine, projekata na nivou lokalne samouprave i za lečenje oboljenja i stanja koja se ne mogu lečiti u Republici Srbiji, unutar tih 40%, samo 5% je predviđeno za lečenje, kao što sam rekla, oboljenja i stanja koja se ne mogu u našoj zemlji lečiti.

Moj predlog ide, za početak, na izmenu proporcija, odnosno startnog odnosa 60:40% kakav je sada, u preraspodeli prihoda od igara na sreću, dakle od kladionica, poker-aparata, i ja predlažem da odnos bude 50:50%, dakle da se 50% direktno sliva u budžet, a da se 40% poveća za 10%, odnosno 50% da ide za ove namenske svrhe i, između ostalog, i za ovu vrstu lečenja, a da se unutar tih 40%, odnosno povećanih 50% samo 5% koje je predviđeno za lečenje ovih oboljenja poveća za pet puta, dakle 25%.

Uz sve uvažavanje sporta i omladine i raznih projekata na nivou opštine i gradova, držim i verujem, kao i svi vi da su životi naročito najmlađih mnogo važniji i da, kao što smo više puta čuli, ne treba SMS porukama i humanitarnim koncertima, takođe uz sve uvažavanje inicijativa građana da se ovim poslom bave, obezbeđujemo lečenje za naše sugrađane, naročito najmlađe.

Imali smo upravo intenzivne pozive na svim društvenim mrežama, pa i na televizijama sa nacionalnom frekvencijom da se pomogne devojčici Teodori, koja boluje upravo od oboljenja koje ne može da se leči u Republici Srbiji. Dakle, ovom izmenom zakona bi se sredstva petostruko uvećala...

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanica Marinika Tepić, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić. Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Moj predlog se zapravo svodi na to da se vratimo na stanje koje je prethodilo izmeni ovog zakona jesenas ovde u Narodnoj skupštini i kada je deo prihoda od poreza na zarade opštinama i gradovima uzet ili otet u korist republičkog budžeta.

To je, kao što svi znamo, najsigurniji poreski prihod na nivou opština i gradova i potpuno je bilo neverovatno da se on uzima lokalima u korist

Republike a da pritom, s druge strane, ostaju nadležnosti, koje nisu smanjene. Dakle, nadležnosti opštinama i gradovima su ostale i dalje u obimu kao pre toga, ali su sredstva smanjena.

Ovim predlogom za izmenu zakona tražim da se umanjene ponovo vrati na prvobitno stanje i da opštinama i gradovima ostaje 80% od poreza na zarade, a da u republički budžet ide samo 20%.

Moram da kažem da mi je teško da se pomirim sa činjenicom da znam da će ta povećana sredstva, ukoliko se ovaj predlog usvoji, biti zloupotrebljena, kao što to uvek biva, od strane vladajuće Srpske napredne stranke i njenih koalicionih partnera, koji uglavnom jesu na vlasti u svim opštinama i gradovima u zemlji, i jako mi je teško da se pomirim sa činjenicom da će značajna budžetska lokalna sredstva da se izdvajaju za ono što smo svedočili tokom poslednje kampanje – mitingaše koji se, naravno iz javnih budžeta lokalna, prevoze na skupove vladajuće koalicije, za same autobuse, za botove koji u radno vreme rade botovski posao, za „sendvičare“, za ljude u *door to door* kampanji koji, uz obećanja o ugovorima o radu, takođe iz javnog lokalnog budžeta skupljaju kapilarne glasove, za takozvana sredstva javnog informisanja kao što je „Informer“, koji, recimo, u mom gradu Pančevu dobija sredstva za finansiranje. Potpuno mi je jasno da „Informer“ ima projekat, ali on svakako ne treba da se finansira iz bilo kog javnog budžeta, naročito lokalnog.

Tako da vas molim da obratite pažnju, kolegice i kolege, na ovaj predlog i da zaista konstruktivno pristupimo upravljanju javnim budžetima, da pomognemo lokalnim samoupravama da postanu vlasne nad svojim budžetima i da ne zavise od centara moći nekada političkih, nekada isključivo finansijskih.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Marinika Tepić predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o zabrani manifestacije neonacističkih ili fašističkih organizacija i udruženja i zabrani upotrebe neonacističkih ili fašističkih simbola i obeležja.

Da li narodna poslanica želi reč? (Da.)

Reč ima Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Moram da primetim mali, ali ipak važan i pozitivan korak u odnosu na moje obrazlaganje na prethodnoj sednici do danas. Imali smo raspon od nekoliko dana kada se više niko nije pojavljivao u Narodnoj skupštini mašući fotografijama dece drugih ljudi stigmatizujući tu decu, ali vreme je da odemo korak dalje i da se zaista posvetimo pravom sadržaju ove izmene zakona, a time bi praktično vladajuća većina pokazala da upravo stoji iza prve tačke ekspozea svog predsednika, a to je da neguje ne samo evropske, već i civilizacijske

vrednosti po kojima su svi jednaki, bez obzira na nacionalnu, versku i seksualnu orijentaciju.

(Marijan Rističević: Šta je ovo?)

Dakle, ovaj moj predlog usmeren je na to da je kažnjivo da se neonacistički i fašistički simboli ističu i da je kažnjivo da se organizuju manifestacije neonacističke i fašističke, i koje su uperene protiv LGBT zajednice.

(Marko Atlagić: Šta je ovo?)

Dakle, u tekućem zakonu u članu 5. ovo je zabranjeno samo u odnosu... Vidim da nije jasno kako se uopšte zakon zove, to je bio zbun očigledno i prošlog puta. Dakle, zabrana neonacističkih i fašističkih simbola kažnjiva je samo ako je usmerena protiv nacionalnih manjina i protiv crkava i verskih zajednica. Ovim mojim predlogom član 5. bi trebalo da se proširi i na pripadnike LGBT zajednice. Dakle, da ubuduće budu kažnjive neonacističke i fašističke manifestacije, organizacije i događaji, i isticanje simbola protiv LGBT zajednice.

Mislim da je vreme da pokažete i kao poslanici većine tu evropsku zrelost i civilizacijsku zrelost da su svi jednaki, bez obzira na nacionalnu, versku i seksualnu orijentaciju. Kao što sam rekla, to je, između ostalog, i prioritet vlade koju podržavate i vreme je da ta jednakost bude prepoznata i u ovom zakonu. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – jedan, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Marinika Tepić predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Krivičnog zakonika.

Da li narodna poslanica želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić. Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Ovim predlogom da se izmeni Krivični zakonik zapravo preinačujem amandman koji mi niste dozvolili da obrazložim kada je poslednji put menjan Krivični zakonik ovde u Narodnoj skupštini i kada ste me obmanuli, rekla bih, obrazloženjem da je on protivustavan. Kao što vidimo sada, to nije tačno, pošto je on potpuno jednako pretočen u izmenu Krivičnog zakonika i potpuno je uredno prošao redovnu proceduru i, evo, stekao uslove da se nađe na dnevnom redu i da imam pravo da ga obrazložim. Mislim da je bio politički problem da se dozvoli u tom trenutku obrazlaganje tog amandmana, koje bi trajalo dva minuta. Na svu sreću, sada imam tri minuta, pa eto više vremena za ono što mi niste dozvolili da jednokratno iskoristim u dvominutnom periodu.

Naime, radi se o novouvedenom članu Krivičnog zakonika, po kojem je postalo krivično delo, dakle kažnjivo, negiranje genocida i ratnih zločina, ali u ovom našem sada važećem zakonu su to samo ratni zločini i genocidi koji su proistekli iz presude domaćih sudova i Evropskog suda pravde.

Ovaj restriktivni izbor, ne znam po kom osnovu, ministarka pravde je pokušala da obrazloži, da su svi ostali međunarodni sudovi koji se bave genocidima i ratnim zločinima ad hok sudovi i da se ne mogu uvrstiti u zakon, što apsolutno nema nikakvog osnova, zato što je oročeno samo trajanje rada tog suda, a ne samim tim da su dovedene u pitanje njihove odluke. Dakle, odluke su pravosnažne potpuno jednako kao i kada je reč o trajnim sudovima, samo što ovi jesu oročeni u smislu rada, a ne po pitanju validnosti ili dovođenja u pitanje presuda i odluka.

Moj predlog je proširenje ovog člana u Krivičnom zakoniku, uz još dva suda, odnosno Svetskog suda pravde i poznatog u skraćenoj verziji Međunarodnog suda za ratne zločine na prostoru bivše Jugoslavije, odnosno Haškog suda, zato što duboko smatram i sigurna sam da je za ozdravljenje ovog postkonfliktnog i posleratnog društva i za suočavanje sa prošlošću strašno važno da se suočimo sa zločinima koji su počinjeni u naše ime, a ne samo da se suočavamo i razumemo suočavanje sa zločinima na drugim kontinentima, recimo...

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – tri, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Aleksandar Martinović predložio je da se obavi zajednički načelni i jedinstveni pretres o:

- Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama,
- Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj,
- Predlogu zakona o potvrđivanju Finansijskog ugovora „Unapređenje objekata pravosudnih organa B“ između Republike Srbije i Evropske investicione banke,
- Predlogu odluke o prestanku funkcije člana Visokog saveta sudstva iz reda profesora pravnog fakulteta,
- Predlogu odluke o prestanku funkcije predsednika Privrednog apelacionog suda,
- Predlogu odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Apelacionom javnom tužilaštvu u Nišu,
- Predlogu odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Čačku,
- Predlogu kandidata za člana Visokog saveta sudstva,
- Predlogu odluke o izboru predsednika sudova,
- Predlogu odluke o izboru sudija koji se prvi put biraju na sudijsku funkciju,
- Listi kandidata za izbor tužioca za ratne zločine,

- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Zaječaru,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pirotu,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju,
- Listi kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vranju,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Petrovcu na Mlavi,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Šapcu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pirotu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Negotinu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kuršumliji,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Rumi,

- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Somboru,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Boru,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prokuplju,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Loznici,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pančevu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu,
- Predlogu odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mionici,
- Predlogu odluke o izboru zamenika javnog tužioca i
- Predlogu autentičnog tumačenja odredbe člana 82. stav 1. tačka 2) Zakona o državnom premeru i katastru („Službeni glasnik RS“, br. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15-US i 96/15).

Da li narodni poslanik Aleksandar Martinović želi reč?

(Ne.)

(Marko Đurišić: Poslovník.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Smatram da je predlog u suprotnosti sa članom 157. Poslovníka stav 2 koji kaže: „Narodna skupština može da odluči da obavi zajednički načelni pretres o više predloga zakona koji su na dnevnom redu iste sednice, a međusobno su uslovljeni ili su rešenja u njima međusobno povezana, s tim što se odlučivanje o svakom predlogu obavlja posebno.“

Znači, mi u ovom predlogu imamo dva zakona o potvrđivanju sporazuma i sve ostalo su imenovanja i izbori. Zato smatram da ne možemo da objedinimo raspravu o zakonima, o izboru na javnotužilačke funkcije, na funkcije predsednika sudova, na funkcije sudija, ne možemo da objedinimo i raspravu o autentičnom tumačenju odredaba člana 82. i da za to postoje drugi mehanizmi.

Ukoliko želite da ovaj parlament ne radi ili da radi kraće, imate član 95, koji govori o mogućnosti skraćene rasprave kada su na predlogu dnevnog reda izbori i imenovanja, kada su na predlogu dnevnog reda međunarodni sporazumi, kada su na predlogu dnevnog reda manje izmene zakona. Znači, sve to možete da uradite, ali ne možete da objedinite raspravu o 43 tačke dnevnog reda. I, ovde uopšte ne govorim o brojevima; govorim o tome šta se objedinjuje. Poslovník ne govori o mogućnosti objedinjavanja izbora na funkcije sa zakonom,

nego isključivo o mogućnosti da se zakoni čija su međusobna rešenja međusobno uslovljena i povezana, da se jedino tada može objediniti rasprava.

PREDESEDNIK: Hvala.

Uvaženi poslanice, ovo je predlog. Znači, unapred ste nešto tražili, a o predlozima svih poslanika se glasa. Prema tome, unapred povrede ne postoje. Predlog poslanika Aleksandra Martinovića će, u skladu sa Poslovníkom, poslanici usvojiti ili neće usvojiti.

(Marko Đurišić: Nije u skladu sa Poslovníkom.)

Da, u skladu sa Poslovníkom.

(Marko Đurišić: Ne mogu da usvoje nešto što nije u skladu sa Poslovníkom.)

Znači, kada je povreda neposredno učinjena.

(Marko Đurišić: Vi ste je učinili kada ste stavili...)

Stavljam na glasanje ovaj predlog poslanika Aleksandra Martinovića da se objedini rasprava.

Zaključujem glasanje: za 139, protiv – 15, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

(Saša Radulović: Poslovník.)

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Prekršili ste član 27. stav 2. i član 157. Znači, niste mogli ni da stavite ovu tačku na glasanje zato što član 157. jasno kaže da se tačke dnevnog reda mogu objediniti samo u slučaju kada se radi o povezanim zakonima ili međusobno uslovljenim zakonima.

Priznaćete da raspravljati o imenovanju tužilaca, koje je jako važna stvar, ne možete vezati sa zakonima o finansijskoj pomoći. Te dve stvari nemaju nikakve veze jedna sa drugom. Takođe, Zakon o sudovima nema nikakve veze sa Zakonom o izboru tužilaca. Spojiti to sve zajedno praktično onemogućava raspravu, pošto svaka od ovih stvari zahteva posebnu raspravu. Mogu se objediniti odluke o postavljenju tužilaca u jednu, Zakon o sudovima u drugu i pojedine odluke, odnosno potvrđivanje sporazuma o kreditima u posebne tačke dnevnog reda.

Ovako spajate nespojivo u jednu tačku dnevnog reda samo da biste uštedeli vreme. Na taj način Narodna skupština ne vrši svoju funkciju, nego služi samo za potvrđivanje onoga što je izvršna grana vlasti dostavila Skupštini.

Niste smeli uopšte da dozvolite da se glasa o ovome, jer ako glasamo o stvarima koje su izričito zabranjene Poslovníkom, to je kao da sada stavite tačku dnevnog reda da izglasamo da je danas, odnosno da je sada noć, a nije noć nego je dan. Ne može Skupština da se izjašnjava o stvarima koje su nemoguće, kao što nam član 157. jasno kaže. Na ovaj način zaista u potpunosti

podvodite Narodnu skupštinu pod volju izvršne vlasti, a to je upravo suprotno onome što podela vlasti u jednom demokratskom društvu znači.

PREDSEDNIK: Uvaženi poslaniče, uopšte niste u pravu, barem u svom obrazloženju. Upravo se staram o primeni Poslovnika, a to je da stavim predlog svakog poslanika na glasanje, pa kako poslanici odluče. Tako stavljam i predlog da ja budem smenjena, a ima samo 30 poslanika koji to zahtevaju, a ja to moram da stavim na glasanje iako je očigledna volja većine da ne želi da smeni predsednika Parlamenta. Nema eklatantnijeg primera od toga, a ja moram da stavim to na dnevni red.

Prema tome, ne postoje, osim neke fizičke sile, koju ja nikada ne primenjujem u životu ni prema kome ... Nemate vi prava. Ja treba da obrazložim, pa sam obrazložila na svoj način. Ne potpadam pod vaš uticaj da recitujem ono što biste vi voleli da čujete.

Hvala vam, poslanici.

(Saša Radulović: Da se glasa.)

Poštovani poslanici, saglasno članu 27 i članu 87 (Nemojte vikati na mene.) stavovi 2 i 3 Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog dugog utvrđivanja dnevnog reda koji smo imali a zbog potrebe – čuli ste obrazloženje na početku zašto smo u kraćem roku sazvali sednicu – da donesemo akta iz dnevnog reda ove sednice i izaberemo nosioce pravosudnih funkcija.

Čuli su zapisničari da se glasa za povredu Poslovnika koju je tražio poslanik Saša Radulović.

Pošto smo se izjasnili o predlozima koje smo čuli, stavljam na glasanje predlog dnevnog reda u celini, te molim poslanike da glasaju ako se slažu sa dnevnim redom.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 137, protiv – 10, uzdržan – jedan, nije glasao 21 poslanik.

Konstatujem da je Skupština utvrdila dnevni red Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u ovoj godini, u celini.

Molim službu da u pauzi pripremi prečišćeni tekst dnevnog reda.

D n e v n i r e d:

1. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama koji je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović,

2. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, koji je podnela Vlada,

3. Predlog zakona o potvrđivanju Finansijskog ugovora „Unapređenje objekata pravosudnih organa B“ između Republike Srbije i Evropske investicione banke, koji je podnela Vlada,

4. Predlog odluke o prestanku funkcije člana Visokog saveta sudstva iz reda profesora pravnog fakulteta, koji je podneo Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu,

5. Predlog odluke o prestanku funkcije predsednika Privrednog apelacionog suda, koji je podneo Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu,

6. Predlog odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Apelacionom javnom tužilaštvu u Nišu, koji je podneo Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu,

7. Predlog odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Čačku, koji je podneo Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu,

8. Predlog kandidata za člana Visokog saveta sudstva, koji su podneli dekani pravnih fakulteta u Republici Srbiji na zajedničkoj sednici,

9. Predlog odluke o izboru predsednika sudova, koji je podneo Visoki savet sudstva,

10. Predlog odluke o izboru sudija koji se prvi put biraju na sudijsku funkciju, koji je podneo Visoki savet sudstva,

11. Lista kandidata za izbor tužioca za ratne zločine, koju je podnela Vlada,

12. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu, koju je podnela Vlada,

13. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu, koju je podnela Vlada,

14. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Zaječaru, koju je podnela Vlada,

15. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pirotu, koji je podnela Vlada,

16. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu, koju je podnela Vlada,

17. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu, koju je podnela Vlada,

18. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu, koju je podnela Vlada,

19. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi, koju je podnela Vlada,

20. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani, koju je podnela Vlada,

21. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju, koju je podnela Vlada,

22. Lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru, koju je podnela Vlada,
23. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru, koji je podnela Vlada,
24. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vranju, koji je podnela Vlada,
25. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu, koji je podnela Vlada,
26. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Petrovcu na Mlavi, koji je podnela Vlada,
27. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu, koji je podnela Vlada,
28. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Šapcu, koji je podnela Vlada,
29. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pirotu, koji je podnela Vlada,
30. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Negotinu, koji je podnela Vlada,
31. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kuršumliji, koji je podnela Vlada,
32. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Rumi, koji je podnela Vlada,
33. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Somboru, koji je podnela Vlada,
34. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu, koji je podnela Vlada,
35. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Boru, koji je podnela Vlada,
36. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prokuplju, koji je podnela Vlada,
37. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Loznici, koji je podnela Vlada,
38. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pančevu, koji je podnela Vlada,
39. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu, koji je podnela Vlada,
40. Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mionici, koji je podnela Vlada,
41. Predlog odluke o izboru zamenika javnog tužioca, koji je podnelo Državno veće tužilaca,
42. Predlog autentičnog tumačenja odredbe člana 82. stav 1. tačka 2) Zakona o državnom premeru i katastru („Službeni glasnik RS“, br. 72/09,

18/10, 65/13, 15/15-US I 96/15), koji je podneo Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo Narodne skupštine,

43. Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpska radikalna stranka,

44. Predlog odluke o izmenama Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama, koji je podnela predsednik Narodne skupštine Maja Gojković.

PRESEDNIK: Poštovani poslanici, u skladu sa članom 87. Poslovnika, određujem pauzu u trajanju od 60 minuta. Sa radom nastavljamo tačno u 15.45 minuta. Hvala.

(Posle pauze – 15.50)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo dalji rad po utvrđenom dnevnom redu.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici prisustvuju: Nela Kuburović, ministar pravde, dr Dušan Vujović, ministar finansija, Nenad Mijailović, državni sekretar u Ministarstvu finansija, Mirjana Filipović, državni sekretar u Ministarstvu rudarstva i energetike, Slavica Jelača, pomoćnik ministra pravde, Branko Drčelić, vršilac dužnosti direktora Uprave za javni dug u Ministarstvu finansija, Mišela Nikolić, savetnik potpredsednika Vlade i ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, prof. dr Sima Avramović, predsedavajući Zajednice pravnih fakulteta u Republici Srbiji, Ivan Jovičić, izborni član Visokog saveta sudstva iz reda sudija, Tatjana Lagundžija i Sandra Kulezić, izborni članovi Državnog veća tužilaca, Aleksandar Malešević, samostalni savetnik u administrativnoj kancelariji Državnog veća tužilaca i Vesna Janjić, samostalni savetnik u Odeljenju za statusna pitanja sudija Visokog saveta sudstva.

Saglasno odluci Narodne skupštine da se obavi zajednički načelni jedinstveni pretres o predlozima akata iz dnevnog reda po tačkama od 1. do 42, a pre otvaranja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa, podsećam vas da, prema članu 97. Poslovnika Narodne skupštine, ukupno vreme rasprave za poslaničke grupe iznosi pet časova, kao i da se ovo vreme raspoređuje na poslaničke grupe srazmerno broju narodnih poslanika članova poslaničkih grupa.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 157. stav 2, članu 170. stav 1, članu 195, članu 201. stav 2. i članu 202. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički načelni i jedinstveni pretres.

Prelazimo na tačke 1–42 dnevnog reda:

1. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDIJAMA,
2. PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (PRVI PROGRAMSKI ZAJAM ZA RAZVOJNE POLITIKE U OBLASTI JAVNIH RASHODA I JAVNIH PREDUZEĆA) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ,
3. PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU FINANSIJSKOG UGOVORA „UNAPREĐENJE OBJEKATA PRAVOSUDNIH ORGANA B“ IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE,
4. PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE ČLANA VISOKOG SAVETA SUDSTVA IZ REDA PROFESORA PRAVNOG FAKULTETA,
5. PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE PREDSEDNIKA PRIVREDNOG APELACIONOG SUDA,
6. PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE JAVNOG TUŽIOCA U APELACIONOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NIŠU,
7. PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ČAČKU,
8. PREDLOG KANDIDATA ZA ČLANA VISOKOG SAVETA SUDSTVA KOJI SU PODNELI DEKANI PRAVNIH FAKULTETA U REPUBLICI SRBIJI,
9. PREDLOG ODLUKE O IZBORU PREDSEDNIKA SUDOVA,
10. PREDLOG ODLUKE O IZBORU SUDIJA KOJI SE PRVI PUT BIRAJU NA SUDIJSKU FUNKCIJU,
11. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR TUŽIOCA ZA RATNE ZLOČINE,
12. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PANČEVU,
13. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U POŽAREVCU,
14. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ZAJEČARU,
15. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PIROTU,
16. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NIŠU,
17. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U MLADENOVCU,
18. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VRBASU,
19. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U STAROJ PAZOVI,

20. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VELIKOJ PLANI,
21. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PRIJEPOLJU,
22. LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NOVOM PAZARU,
23. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ZAJEČARU,
24. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VRANJU,
25. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ALEKSINCU,
26. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PETROVCU NA MLAVI,
27. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U DESPOTOVCU,
28. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ŠAPCU,
29. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PIROTU,
30. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NEGOTINU,
31. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U KURŠUMLIJI,
32. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U RUMI,
33. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U SOMBORU,
34. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U BRUSU,
35. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U BORU,
36. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PROKUPLJU,
37. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U LOZNICI,
38. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PANČEVU,
39. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VALJEVU,
40. PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U MIONICI,

41. PREDLOG ODLUKE O IZBORU ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA,

42. PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 82. STAV 1. TAČKA 2) ZAKONA O DRŽAVNOM PREMIERU I KATASTRU (zajednički načelni i jedinstveni pretres).

Da li predstavnici predlagača žele reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam, kao narodni poslanik, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama. Želim da se zahvalim Vladi Republike Srbije što je dala pozitivno mišljenje o ovom predlogu zakona.

Predlog zakona je relativno kratak, on ima četiri člana, i neću vam oduzimati mnogo vremena, ali želim da istaknem nekoliko osnovnih stvari, vezano za ovaj predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama.

Ovaj predlog zakona podneo sam iz dva razloga. Prvi razlog je da se dodatno istakne posebna uloga i posebno mesto koje u pravosudnom sistemu Republike Srbije ima Vrhovni kasacioni sud, kao najviša sudska instanca u Republici Srbiji. Naime, predsednik Vrhovnog kasacionog suda bira se na period od pet godina i prema dosadašnjim zakonskim rešenjima, odnosno prema važećem Zakonu o sudijama, na period od pet godina biraju se i predsednici svih ostalih sudija u Republici Srbiji.

Smatrao sam da je logičnije da je više u skladu sa Ustavom Republike Srbije da se, ipak, napravi razlika između predsednika Vrhovnog kasacionog suda, odnosno njegovog mandata, u odnosu na predsednike ostalih sudova u Republici Srbiji, pa sam predložio da se predsednik suda bira na period od četiri godine i da može biti još jednom izabran na funkciju predsednika istog suda. Sa druge strane, važan razlog koji me je motivisao za podnošenje ovog predloga zakona jeste da se obezbedi kontinuitet u radu predsednika sudova u Republici Srbiji.

Mislim da je ovde važno da se istakne da mi govorimo o predsednicima sudova kao nosiocima sudske uprave, ne o predsednicima sudova kao postupajućim sudijama u konkretnim sudskim predmetima, krivičnim, parničnim, ili nekim drugim. Mi govorimo o predsednicima sudova kao o ljudima koji su zaduženi u sudu za poslove sudske uprave. Poslovi sudske uprave su poslovi koji nisu neposredno povezani sa vršenjem pravosudne funkcije u onom najužem smislu te reči. Dakle, poslovi sudske uprave ne sastoje se u suđenju i u presuđivanju, ali podrazumevaju čitav niz poslova bez kojih se sama sudijska funkcija ne bi mogla ni zamisliti.

Zbog toga je važno da kada izaberete predsednika suda, a on u međuvremenu navrší godine života zbog kojih može da ode u penziju, da mu se omogući da u penziju ode ne kada navrší svoj radni vek, nego kada mu istekne mandat. Mislim da je to jako bitno kako bi se obezbedio nesmetan rad svih sudova u Republici Srbiji, kako bi se obezbedio kontinuitet u funkcionisanju

sudske uprave, jer priznaćete i sami, i vi, dame i gospodo narodni poslanici, a i vi, predstavnici najviših sudskih instanci u Republici Srbiji, da biti predsednik suda, a pogotovo biti predsednik, na primer, višeg ili apelacionog suda jeste jedan prilično delikatan posao. Zahteva i organizacione sposobnosti, zahteva da se preduzme čitav niz mera kadrovske, materijalne, finansijske, administrativno-tehničke i druge prirode, koji su neophodni da bi same sudije u sudovima mogli da rade svoj posao.

I, ono što je takođe važno da se naglasi to je da je na predsednicima sudova najveća odgovornost u poštovanju Sudskog poslovnika. Kao što znate, Sudski poslovnik je jedan veoma ozbiljan akt, ko ga je čitao mogao je da vidi da je prilično obiman, i primeniti do kraja Sudski poslovnik, a pogotovo u ovim višim sudskim instancama, mislim da nije nimalo jednostavan posao i da zbog toga treba omogućiti, između ostalog, predsednicima sudova jedan kontinuitet u radu, odnosno treba napraviti izuzetak od pravila da predsednik suda ide u penziju onda kada navrši radni vek, odnosno da mu treba omogućiti da se penzionise tek istekom mandata predsednika suda.

Vlada Republike Srbije je za ovo što sam ja predložio našla razumevanje i ja se Vladi Republike Srbije još jedanput zahvaljujem.

Ono što takođe želim da istaknem vezano je za član 4. Iako načelna rasprava nije rasprava o amandmanima mogu da kažem da ću da prihvatim amandman mog kolege Petra Petrovića vezano za stupanje na snagu ovog predloga zakona, odnosno prihvaću amandman da zakon stupi na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“, ceneći argumentaciju koja je data u amandmanu gospodina Petra Petrovića.

Naravno, ukoliko kolege budu imale neka pitanja, ja sam spreman da na ta pitanja odgovorim, a vama, gospodine Arsiću, hvala što ste mi dali reč

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Nela Kuburović. Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, danas svakako najjobimniji i najveći deo dnevnog reda odnosi se na izbor javnih tužilaca u Republici Srbiji, i to javnih tužilaca u 30 tužilaštava u Republici Srbiji.

Pred vama se nalazi lista kandidata koji su predloženi za izbor za obavljanje funkcije tužioca za ratne zločine, lista kandidata za obavljanje javnih tužilaca u četiri viša javna tužilaštva i liste kandidata za obavljanje funkcija javnih tužilaca u 25 osnovnih tužilaštava.

Odredbom člana 159. stav 2. i stav 3. Ustava Republike Srbije propisano je da javnog tužioca bira Narodna skupština na predlog Vlade, a da mandat javnog tužioca traje šest godina i da isto lice može biti ponovo birano na tu funkciju.

Odredbom člana 74. stav 2. i stav 3. Zakona o javnom tužilaštvu precizirana je i navedena ustavna odredba tako što je Vlada ovlašćena da

Narodnoj skupštini predloži jednog ili više kandidata za izbor na funkciju javnog tužioca i to sa liste kandidata koji utvrđuje Državno veće tužilaca.

Upravo postupajući u skladu sa Zakonom o javnom tužilaštvu Državno veće tužilaca objavilo je tri konkursa u toku prethodne godine i to: konkurs za izbor tužioca za ratne zločine, za izbor javnih tužilaca za viša javna tužilaštva i osnovna javna tužilaštva u Republici Srbiji.

Prvi oglas za izbor javnih tužilaca u višim i osnovnim javnim tužilaštvima u Srbiji objavljen je 9. septembra 2015. godine.

Saglasno članu 28. Poslovnika o radu Državnog veća tužilaca, Veće je obrazovalo komisiju, koja je utvrdila blagovremenost i potpunost prijave, kao i da li kandidati ispunjavaju opšte i posebne uslove za izbor za javnog tužioca koji su propisana odredbama člana 76. i člana 77. Zakona o javnom tužilaštvu.

Na sednici održanoj 29. septembra Veće je u skladu Pravilnikom o kriterijumima i merilima za ocenu stručnosti i osposobljenosti i dostojnosti kandidata u postupku predlaganja izbora nosilaca javnotužilačke funkcije obrazovalo Komisiju za sastavljanje i vrednovanje pisanog testa i vrednovanje programa organizacije i unapređenja rada javnih tužilaštava. Komisija ima pet članova, od toga su tri nosioci javnotužilačke funkcije i dva stručna lica. Za članove Komisije po ovom konkursu imenovani su: Gordana Janićijević, zamenik Republičkog javnog tužioca, Milan Tkalac, javni tužilac u Apelacionom javnom tužilaštvu u Novom Sadu, Milijana Dončić, javni tužilac u Apelacionom javnom tužilaštvu u Kragujevcu, Aleksandar Vujičić, sudija Apelacionog suda u Beogradu i Nenad Vujić, direktor Pravosudne akademije.

Kao što vam je poznato, na sednici Narodne skupštine koja je održana 21. septembra 2015. godine na osnovu navedenog konkursa i liste kandidata koje je dostavilo Državno veće tužilaštva od ukupno upražnjenih 85 javnotužilačkih mesta razmatrali su se predlozi Vlade za 54 javnotužilačka mesta, za koja je Narodna skupština izvršila izbor. Za preostala javna tužilaštva Državno veće tužilaštva je utvrdilo da je neophodno da se obave naknadni razgovori sa prijavljenim kandidatima i nakon toga dostavi lista za preostale kandidate Vladi Republike Srbije.

Na sednici koja je održana 23. septembra 2016. godine Veće je utvrdilo listu kandidata za izbor javnih tužilaca u dvadeset jednom osnovnom i četiri viša javna tužilaštva. Na istoj sednici odlučeno je da se izbor u Osnovnom tužilaštvu u Boru, Vrbasu, Brusu i Somboru ponovi, zbog čega je 30. septembra 2016. godine objavljen novi oglas za izbor javnih tužilaštva u navedenim osnovnim javnim tužilaštvima.

Nakon što je nadležna komisija Veća utvrdila potpunost i blagovremenost prijave, Državno veće tužilaštva je 14. novembra 2016. godine obrazovalo Komisiju za sastavljanje i vrednovanje pisanog testa i vrednovanje programa organizacije i unapređenje rada javnih tužilaštava. Za članove komisije po ovom konkursu imenovani su: Janko Lazarević, sudija Vrhovnog kasacionog suda, Ana Milošević, sudija Višeg suda u Beogradu, Mladen Nenadić, tužilac za

organizovani kriminal, Stanislav Dukić, član Državnog veća tužilaca, i Milan Petrović, zamenik tužioca za ratne zločine.

Komisija je na osnovu vrednovanja stručnosti i osposobljenosti kandidata i ocene kvaliteta predstavljenog programa sastavila rang-listu kandidata prema broju dobijenih bodova. Na sednici koja je održana 25. januara ove godine Veće je utvrdilo listu kandidata za izbor još četiri javna tužioca, koje je dostavilo Vladi. Na osnovu dostavljenih lista kandidata Vlada je utvrdila predloge za izbor javnih tužilaca u četiri viša i 25 osnovnih tužilaštava.

Za Više javno tužilaštvo u Pančevu predložena su dva kandidata i to: Gordana Čolić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu, i Nebojša Živković, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu.

Za Više javno tužilaštvo u Požarevcu predložena su tri kandidata: Momčilo Dedić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu, Nataša Trninić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu, kao i Aleksandra Grbović, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu.

Za Više javno tužilaštvo u Zaječaru predložen je Ivan Marković, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Zaječaru.

Za Više javno tužilaštvo u Pirotu predložena je Sonja Nešić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pirotu.

Kada je reč o izboru javnih tužilaca u osnovnim tužilaštvima, Vlada Republike Srbije predložila je sledeće kandidate: za Osnovno javno tužilaštvo u Boru predložen je Živan Đorđević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kraljevu; za Osnovno javno tužilaštvo u Brusu predložen je Milan Mihajlović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu; za Osnovno javno tužilaštvo u Vrbasu predložena su dva kandidata, Aleksandar Amidžić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Novom Sadu, kao i Branislav Lepotić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Sadu; za Osnovno javno tužilaštvo u Somboru predložena je Vesna Dražić Mihaljević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Somboru; za Osnovno javno tužilaštvo u Valjevu predlože se Mile Nikolić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu.

Za Osnovno javno tužilaštvo u Velikoj Plani Vlada je predložila dva kandidata. Kako je naknadno dostavljeno obaveštenje da je jednom kandidatu utvrđen trajni gubitak radne sposobnosti i odlazak u penziju, za izbor javnog tužioca predlaže se Slavica Ivanović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani.

Za Osnovno javno tužilaštvo u Mionici predložena je Snežana Jovanović, zamenik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mionici; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu predlažu se dva kandidata, i to: Ivan Konatar, zamenik javnog tužioca u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu, kao i Aleksandar Đorđević, zamenik javnog tužioca u Trećem

osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pančevu predlaže se Nenad Stefanović, zamenik javnog tužioca u Trećem osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu; za Osnovno javno tužilaštvo u Loznici predlaže se Vesna Vezilić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Loznici; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Rumi predložena je Sofija Vitomirović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Rumi.

Za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi predložena su dva kandidata, i to: Slobodanka Nešković Bratuša, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi, kao i Vladimir Nikolić, zamenik javnog tužioca u istom tužilaštvu.

Za Osnovno javno tužilaštvo u Šapcu predlaže se Nebojša Janković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu predložen je Prvoslav Antić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu; za Osnovno javno tužilaštvo u Novom Pazaru predložena su četiri kandidata, i to, Živan Đorđević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kraljevu, Jovan Milanović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru, Hazbija Alibašić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru, Nermin Koško, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Petrovcu na Mlavi predložen je Radomir Janačković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Požarevcu.

Za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju predložena su dva kandidata, Jasminka Bošković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju, kao i Petko Pucarević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom tužilaštvu u Prijepolju.

Za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu predlaže se Ivan Mitrović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vranju predložena je Milica Petković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vranju, dok je za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru predložen Slaviša Dimitrijević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kuršumlji, predložen je Ranko Maksimović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prokuplju; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Negotinu predložen je Miloslav Srećković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj plani.

Za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu predložena su dva kandidata Aleksandar Radosavljević i Saša Đokić, obojica zamenici javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu; za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pirotu predložena je Miljana Randelović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pirotu i za

Osnovno javno tužilaštvo u Prokuplju predlaže se Jelena Bošković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prokuplju.

Kao što možete da primetite, za neka tužilaštva Vlada je predložila više kandidata, dok je u pojedinim predložen po jedan kandidat za izbor. Odluka Vlade zavisila je isključivo od liste koju je dostavilo Državno veće tužilaca, odnosno da li je Veće dostavilo Vladi listu jednog kandidata ili više kandidata za određeno tužilaštvo.

Kada je reč o izboru tužioca za ratne zločine, Državno veće tužilaca je oglas za izbor objavilo 12. februara 2016. godine. Za sve prijavljene kandidate sproveden je postupak utvrđivanja stručnosti, osposobljenosti i dostojnosti, propisan članom 82. Zakona o javnom tužilaštvu i u skladu sa Pravilnikom o kriterijumima i merilima za ocenu stručnosti, osposobljenosti i dostojnosti kandidata u postupku predlaganja izbora nosilaca javnotužilačke funkcije.

Na sednici koja je održana 23. marta 2016. godine Veće je obrazovalo Komisiju za sastavljanje i vrednovanje pisanog teksta i vrednovanje programa organizacije i unapređenja javnih tužilaca. Za članove Komisije imenovani su Edvard Jerin, javni tužilac u Apelacionom javnom tužilaštvu u Nišu, Jovan Prijjić, zamenik Republičkog javnog tužioca, Mirjana Ilić, sudija Višeg suda u Beogradu, Mladen Nenadić, tužilac za organizovani kriminal i Ratko Popović, sudija Višeg suda u Beogradu. Komisija je na osnovu vrednovanja stručnosti i osposobljenosti kandidata i ocene kvaliteta predstavljenog programa sastavila rang-listu kandidata, a na sednici koja je održana 27. septembra 2016. godine Veće je utvrdilo listu od tri kandidata za izbor tužioca za ratne zločine, koju je dostavilo Vladi.

Imajući u vidu specifičnost u pogledu stvarne i mesne nadležnosti Tužilaštva za ratne zločine, biografije predloženih kandidata, dosadašnje iskustvo u postupanju po predmetima za krivična dela koja su u nadležnosti Tužilaštva za ratne zločine, kao i kriterijuma iz člana 5. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, Vlada je Narodnoj skupštini predložila listu od dva kandidata za izbor tužioca za ratne zločine, i to: Snežanu Stanojković, zamenika u Prvom javnom tužilaštvu u Beogradu, i Milana Petrovića, zamenika tužioca za ratne zločine.

Izbor tužioca za ratne zločine je od velikog značaja i za ispunjenje obaveze koje Republika Srbija ima u okviru Poglavlja 23. Jedan od prvih koraka, koji je u skladu sa Akcionim planom za Poglavlje 23, očekuje Tužilaštvo za ratne zločine i izrada i usvajanje tužilačke strategije za istragu i gonjenje ratnih zločina.

U okviru ove strategije Tužilaštvo za ratne zločine treba da učini potrebne napore na unapređenju unutrašnje organizacije i unapređenje efikasnosti rada Tužilaštva. Pored Akcionog plana za Poglavlje 23, brojne buduće aktivnosti Tužilaštva za ratne zločine definisane su i u okviru Nacionalne strategije za procesuiranje ratnih zločina u Republici Srbiji, koju je Vlada Republike Srbije usvojila u februaru 2016. godine. Po broju i obimu aktivnosti iz ove strategije,

koju je potrebno sprovesti, Tužilaštvo za ratne zločine čini glavnog nosioca njenog uspešnog sprovođenja. Tužilaštvo, takođe, ima i značajnu ulogu u procesu efikasne međunarodne, a naročito regionalne saradnje u istrazi i procesuiranju ratnih zločina, zbog čega izbor novog tužioca treba da pomogne intenziviranju ovih mehanizama.

Imajući sve pomenuto u vidu, kao i činjenicu da se usled ponovljene procedure izbora već značajno kasni sa sprovođenjem dva pomenuta strateška dokumenta, pred novim tužiocem nalaze se brojni izazovi i velika odgovornost, čija su razumevanja oba kandidata dokazala i kroz predloženi program rada koji je predstavljenom Državnom veću tužilaca.

Podaci o svim kandidatima su sastavni deo predloga odluka o izboru javnih tužilaca, sa kojima ste imali priliku da se upoznate.

Moram da istaknem da je Vlada utvrdila predloge na osnovu dostavljanja liste Državnog veća tužilaca, te da u onim slučajevima gde je bilo prijavljeno više kandidata na konkurs a Veće predložilo samo jednog kandidata, Vlada nije koristila svoje zakonsko ovlašćenje i mogućnost da vrati predlog Državnom veću tužilaca upravo nalazeći da su na ove odgovorne funkcije predloženi najbolji kandidati.

Uverena sam da će predložena rešenja, ukoliko ih budete podržali u danu za glasanje, doprineti što kvalitetnijem radu javnih tužilaštava, efikasnijoj i kvalitetnijoj borbi protiv korupcije, koja predstavlja jedan od prioriteta Vlade Republike Srbije i prioriteta Ministarstva pravde, kao i efikasnijoj implementaciji novih odredaba Krivičnog zakonika, Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, kao i Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u suzbijanju korupcije i organizovanog kriminala i terorizma, koji je Narodna skupština usvojila tokom jesenjeg zasedanja.

Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li izvestioci nadležnih odbora žele reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Petar Petrović.

Izvolite.

PETAR PETROVIĆ: Gospodine predsedavajući, gospođice ministarka, dame i gospodo predstavnici Visokog saveta sudstva, Državnog veća tužilaca, poštovani narodni poslanici, Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu je na svojim sednicama, na kojima je razmatrao predloge koji su danas pred nama, većinom glasova doneo odluke da podrži sve predloge koji su danas pred nama i o kojima ćemo se izjašnjavati za neki dan.

Prekjuče je Odbor podržao i Predlog izmena i dopuna Zakona o uređenju sudija, odnosno Zakon o sudijama, sa obrazloženjem koje ne bih ponavljao, koje je predlagač zakona, gospodin Martinović, ovde dao pred nama.

Takođe neću da ponavljam ono što je i ministarka Nela Kuburović rekla kada su u pitanju predlozi za izbor nosilaca javnotužilačkih funkcija u osnovnim javnim tužilaštvima i u višim javnim tužilaštvima, kao i izbor tužioca

za ratne zločine, koji je Vlada uputila Narodnoj skupštini Republike Srbije na usvajanje i Odbor je to podržao.

Ono što želim da kažem jeste da će se na ovaj način sa izborom predsednika sudova, koji već dugo čekaju da budu razmatrani pred Narodnom skupštinom Republike Srbije, i izborom nosilaca javnotužilačkih funkcija u tužilaštvima, gde do sada nije bio izvršen izbor, već su bili vršioci funkcija na tim položajima, zaokružiti u skoro 95% slučajeva izbor nosilaca kako funkcija predsednika sudova, tako i nosilaca javnotužilačkih funkcija u osnovnim i višim tužilaštvima, i mislimo da će to doprineti daljem jačanju sudske i javnotužilačke funkcije u državi Srbiji.

Pozivam sve narodne poslanike da podrže predloge koje je uputio Visoki savet sudstva, Državno veće tužilaca, kao i Vlada Republike Srbije na usvajanje, a istovremeno pozivam narodne poslanike da podrže i predlog Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, koji je zvanični predlagач na osnovu predloga sa sednice profesora pravnih fakulteta u Republici Srbiji, da se za člana Visokog saveta sudstva izabere dr Keča, redovni profesor sa Pravnog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu. Na taj način će i Visoki savet sudstva biti u mogućnosti da lakše radi, jer će imati još jednog člana, da bi mogao da ima puni sastav za svoj rad.

Na kraju, ako mi, gospodine predsedavajući, dozvolite samo dve rečenice, da se ne bih ponovo javljao, pošto sam istovremeno i zastupnik Poslaničke grupe Jedinstvena Srbija, da kažem da će poslanici, odnosno Poslanički klub Jedinstvene Srbije u danu za glasanje podržati sve predloge koji su danas na dnevnom redu.

Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, kao predsednik Odbora za finansije, budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava moje je da kažem da je na današnjoj sednici Odbora, a u sastavu današnje sednice, bio Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, koji je Vlada podnela 17. februara 2017. godine i Predlog zakona o potvrđivanju Finansijskog ugovora „Unapređenje objekata pravosudnih organa B“ između Republike Srbije i Evropske investicione banke, koji je Vlada podnela 4. januara 2017. godine.

Ovaj poslednji finansijski ugovor o kome govorimo praktično je nastavak ugovora kojim su se definisali svi investicioni projekti od 2011. godine, a trajaće taj niz investicionih projekata i njihova realizacija do 2018. godine, a odnose se na objekte koji čine pravosudne institucije, tako da su ove tranše povučene na osnovu ovog sporazuma za rekonstrukciju objekta Palate pravde, objekta Tužilaštva za organizovani kriminal i Specijalnog suda.

Onaj deo koji se odnosi na Sporazum o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) jeste Sporazum o zajmu koji predstavlja zajam koji je bio definisan u dolarima, sada u evrima i iznosi 182,6 miliona evra, koji će biti utrošen za strukturne reforme i fiskalnu konsolidaciju i, praktično, smanjenje otplate javnog duga po mnogo povoljnijim kamatnim stopama nego oni koji su podizani 2011. godine, sa kamatnom stopom od 6% i 7%, a sada 2,2%.

Ono što još treba reći to je da su ova dva finansijska sporazuma vrlo važna radi definisanja reorganizacije uopšte, i troškova i realizacije Programa EPS-a i Železnica Srbije. Stoga mislim da smo imali vrlo konstruktivnu raspravu i sa predlozima predlagača, a i članovima Odbora, o kojima smo dobili dovoljno informacija da u danu za glasanje ova dva sporazuma prihvatimo, ne samo mi kao skupštinska većina, već i mnogi članovi opozicionih stranaka, zbog toga što su projekti započeti još 2011. godine i praktično je ovo druga i treća faza nastavka realizacije rekonstrukcije čitavog niza objekata vezano za pravosudni sistem. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč?

(Da.)

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, danas je veoma teško, još teže nego prošli put, učestvovati u raspravi u Narodnoj skupštini, jer su tačno spojene 43 tačke dnevnog reda, a ja imam 20 minuta. Znači, o svakoj tački nemam ni pola minuta. Dok pročitam naslov tačke dnevnog reda – gotovo.

To govori o vašim namerama da do kraja formalizujete rad Narodne skupštine, da ona zapravo treba da bude samo neko propusno crevo za vaše zakonske marifetluke. Dokle će to tako? Ja mislim da ste već postigli rekord sa ova 43 zakona, odnosno 43 tačke dnevnog reda. Ne bi me iznenadilo da nastavite u tom pravcu.

Zato sam ja odabrao da govorim samo o izboru tužioca za ratne zločine. Ovde su dva kandidata, ali vi ste unapred odredili za koga ćete glasati, pa je svejedno za koga ćemo glasati mi srpski radikali. Biće odabran onaj za koga ste se vi već unapred kao poslanička grupa dogovorili, zajedno sa vašim koalicionim partnerima. Naravno, većina odlučuje. Ali ja dovodim u pitanje samu instituciju Specijalnog suda za ratne zločine i prema tome i Tužilaštva za ratne zločine.

To je na nakaradan način svojevremeno stvoreno, veštački ubačeno u naš pravni sistem. Formirana su dva specijalna suda, pa je onda rečeno da oni nisu specijalni, a mi vidimo u praksi da su zaista specijalni, po načinu rada, po načinu finansiranja, po načinu plaćanja i po svemu ostalome. Krajnje je vreme da

bar ukinemo Specijalni sud za ratne zločine i da tu nadležnost prebacimo na redovne sudove. Možda je važno da ostavimo Specijalni sud za organizovani kriminal, to skoro svaka civilizovana zemlja ima i to ne bih dovodio u pitanje, ali za ratne zločine nema više nikakvog rezona postojanja. *Raison d'etre*. Je li tako, ministarko?

Da bih vam dokazao da zaista nema nikakvog razloga da postoji ni Sud za ratne zločine ni Tužilaštvo za ratne zločine izneću nekoliko primera iz prakse. Prvo, štampa je više puta objavljivala kako se bivši tužilac Vladimir Vukčević sastajao sa američkim ambasadorom, sa drugim ambasadorima, posebno zemalja članica Evropske unije, kako je odlazio u Američku ambasadu – to je apsolutno nedozvoljivo za jednog javnog tužioca. U nekim zemljama je čak nedozvoljivo da oni putuju i privatno u inostranstvo, a kamoli da idu na razna savetovanja, seminare, da im zapravo daju sugestije kako će delovati protiv interesa svoga naroda i države. Umešan je Vukčević i u neke finansijske afere u samom Tužilaštvu i zahtevam da ministarka pravde hitno povede postupak o tome, da se utvrdi kojih je to razmera i o čemu se tačno radi. Ali da je bilo takvih slučajeva, bilo je sigurno.

Dalje, reč je i o nekompetentnosti pojedinih tužilaca. Na primer, ja pred sobom imam predmet Kravice. Vidite koliko je tu nekompetentan postupajući tužilac, a potpisali su zajedno Vladimir Vukčević i Miroljub Vitorović. Kaže: „Zarobljenici su izvedeni pred streljački stroj“. On je tužilac iz oblasti krivičnog gonjenja, ratni zločin, ali ne zna šta je streljački stroj. Streljački stroj je stroj u kome vojska napada. Nekad je bio linijski streljački stroj, zaključno sa prvom polovinom 19. veka. Kad je pronađena puška „ostraguša“ – znate li šta je to „ostraguša“? ona što se odstraga puni – povećala se brzina paljbe i više taj linijski streljački stroj nije mogao da opstane. Prešlo se na rasuti streljački stroj.

Ovaj jadnik koji je pisao optužnicu i koji je tu optužnicu izlagao sudu misli da je streljački stroj onaj postrojeni vod za streljanje. On misli da je to streljački stroj. I to je već dovoljno da ne može da radi u Tužilaštvu za ratne zločine. Nije stručan. Ne zna o čemu se radi. Ne zna šta je vod za streljanje, a šta je streljački stroj.

Streljački stroj ubija u toku borbe. Ako je linijski stroj, prva linija puca, dok druga linija puni pušku, pa onda menjaju mesta i tako se sve to odvija nekada u tri grupe, četiri grupe, zavisi od kvaliteta pušaka. A rasuti streljački stroj da bi svako mogao da brine o sopstvenom zaklonu i kako bi izbegao protivničku paljbu.

To samo da vam pokažem da vam nisu stručni ljudi u Tužilaštvu za ratne zločine. Ja sam mislio da su najnestručniji u Haškom tribunalu. I tamo sam imao slučaj nekog oficira stalne belgijske armije koji nije znao razliku između automata i automatske puške. Ubeđen sam da ni ovi vaši ovde ne bi znali, a postavljeni su na tako važna mesta.

Ali zašto pominjem baš ovaj slučaj Kravice? Zato što je on na putu da postane najveći skandal u našem pravosuđu, čak veći skandal od suđenja za Ovčaru, ili su tu negde. To su dva najsrमतnija procesa koja su vođena pred našim Specijalnim sudom za ratne zločine. U Kravici se desilo to da je srpska policija, 10-15 policajaca dovelo 200 zarobljenih muslimanskih vojnika u hangar zemljoradničke zadruge. Nijedan nije bio vezan i, dok su ih sprovođili, jedan musliman je iskočio iz kolone, oteo automatsku pušku srpskom policajcu, ubio ga i hteo da puca u ostale.

Komandir voda koji se zatekao na licu mesta uhvatio je rukom za cev, celi rafal je ispaljen u vazduh, okrenuo je cev u vazduh, i njemu je spržio ruku. Oni su nekako uterali te zarobljenike u hangar i on je požurio u susedno selo na previjanje. Koža mu je potpuno spržena. Pošto je bilo malo srpskih vojnika, a oko 200 nevezanih zarobljenika, došlo je do komešanja, došlo je do nerveze, došlo je do novih napada na srpske policajce. I tad su, u takvoj situaciji neki počeli da pucaju. Neki počeli, drugi nastavili. Znae da je, kada se desi takav slučaj u ratu, ljudska psihoza sasvim drugačija, da ljudi ne reaguju sasvim racionalno, a da nisu ni mogli drugačije reagovati, jer 200 nenaoružanih ljudi kad krene na deset naoružanih, kad je među njima dva-tri metra razmaka, onda vam ne vredi oružje. Prvog ubijete, drugog ubijete, treći vam otima pušku i ubija vas. Eto, to se desilo u Kravici.

Ja sam Kravicu proučavao na osnovu dokumentacije Haškog tribunala i Specijalnog suda u Sarajevu. Objavio sam već u jednoj knjizi komentare nekoliko presuda Specijalnog suda u Sarajevu, a uskoro izlazi moja knjiga „U Srebrenici nije bilo genocida“, gde ću analizirati kompletan problem Srebrenice. Zbog toga se smatram kompetentnim za ovu kritiku, koju iznosim, vaših postupaka u Specijalnom tužilaštvu. Nadam se da će sudsko veće odoleti tim mahinacijama, da im neće podleći.

Dakle, došlo je do spontane pucnjave, nije bilo organizovanog ubijanja. Nema nikakvog dolusa, a kamoli dolusa specijalisa. Nije postojala namera da se ubiju. Postojala je namera da se zatvore dok se ne budu prebacili na neko drugo mesto. Uostalom, oni su imali logor za zarobljenike na Jahorini, mogli su ih tamo prebaciti. Reč je o policiji, a ne vojsci. Policija je delovala prilično samostalno u odnosu na vojsku. Nije bilo hijerarhijske subordinacije.

A ovde u optužnici vidimo da se iznosi da je bilo nekoliko faza ubijanja, pa su jedni pobijeni pa odneseni, pa dovedeni drugi pa pobijeni i tako redom u četiri, pet ili šest tura. Kaže tužilac u uvodnoj reči, a tako stoji i u optužnici, da je ubijeno 1.313 ljudi. Sudija ga lepo pita – a koliko je od toga moguće pripisati ovim optuženicima? Tužilac ne zna, jer kaže – bila je ova grupa policajaca koja je dovela zarobljenike, ali su dolazili i neki drugi i dovodili ih. On kaže, Šehovčani, ili kako li je rekao, o nekoliko grupa je reč. On 'oće da osudi za imaginarnu brojku od 1.313 ovu grupu jadnika koja je slučajno tu bila, našla se u veoma teškoj životnoj situaciji i reagovala.

Možda je moglo i drugačije. Možda su mogli bolje da taj red uspostave na licu mesta, ali pitajmo se kako bi svako od nas reagovao kad ga uhvati strah na licu mesta, kad se boji za sopstveni život. Onda teško razmišlja o životu ratnog zarobljenika. Neću ja da opravdam nikoga ko je ubijao voljno, s namerom da ubije, s namerom da se osveti itd, ali ovo postaju spontane situacije gde nijedan sud ne bi reagovao na ovaj način.

Pogledajte onda koliko je to skladište, taj hangar zemljoradničke zadruge u Kravici. Tamo ne može da stane više od 200 ljudi, a oni kažu 1.313. I ko je to onda odložio? Nemoguće je to tako organizovati. Nemoguće je dovesti zarobljenike na mesto gde su već neki zarobljenici streljani, a onda nalaze tamo šest-sedam mesta gde su navodno nađeni leševi. Ko zna odakle su ti leševi. Te leševe je teško uporediti sa ovim spiskovima.

Uostalom, tačno je da je tamo došlo do izmeštanja tih kolektivnih grobnica kada su se uplašili neki koji su se bojali sopstvene odgovornosti, jer streljanja je bilo. Streljano je oko 1.000-1.200 zarobljenika, to niko ne može da ospori, a to je krivično delo. Ali to je samo krivično delo ubijanja ratnih zarobljenika; ovde te ljude predstavljaju kao civile i ovo kao zločin nad civilima. Kako? Po kom osnovu? Ljudi, cela 28. muslimanska divizija se probijala iz Srebrenice ka Tuzli, nailazila na srpske zasede, tukla je sve vreme srpska artiljerija, gubitaka imala mnogo, ali kad je došla na položaje Zvorničke brigade prema Tuzli, komandant Zvorničke brigade morao je da ih pusti da prođu, jer da ih on nije pustio, oni bi se vratili natrag i zauzeli Zvornik. Toliko ih je bilo i toliko su bili snažni.

Međutim, ovde je nekome cilj da se dokaže da je zločin nad civilima u pitanju. Ne bi me iznenadilo da neko insistira da je i ovo genocid i bilo šta drugo. Ovo se desilo 13. jula, a ova streljanja koja su se takođe desila, desila su se 14. i 15. jula i međusobno veze nemaju.

Kako se saznalo za Kravicu? Policijski general Borovčanin poveo je nekog novinara Zorana Petrovića Piroćanca sa kamerom da ovekoveči njegovu komandantsku ulogu. Borovčanin je sa mnom bio u Hagu, ja znam priču iz prve ruke. On je hteo da se kamerom slikaju i ovi zarobljenici. Kad su došli s kamerom, zarobljenici su već bili mrtvi i ovaj Piroćanac je snimao i posle prodao nekom Americancu ili nekome te snimke. Lepo, masno zaradio. Međutim, došlo posle do toga da mora da svedoči u Hagu. E onda je bilo – kuku, pomagaj. Pokušao je da izbegne više puta, pa su zapretili procesom za nepoštovanje suda i tako dalje. Pojavio se u Hagu, ali na tajnom svedočenju, kao tajni svedok. Naravno, posle je umro. Sa toliko opterećenom savešću, nije ni čudo što je umro.

Dakle, evo vam jedan slučaj sramote za srpsko pravosuđe. Mi srpski radikali sada ćemo detaljno da pratimo ovaj proces. Ja lično idem na sudska zasedanja. Prijaviću se u Ministarstvo pravde, prijaviću se u Specijalni sud, želim propusnicu za svaku sudsku sesiju kao pravni stručnjak međunarodnog ugleda, a imam dokaze za to. Je li tako, ministarko?

Drugi skandal je skandal sa suđenjem grupi na Ovčari. Zločin na Ovčari je organizovan, ali ga nije organizovala ni Teritorijalna odbrana, ni vlast Srpske Autonomne Oblasti Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srem, nego Vojna služba bezbednosti, na čelu sa Aleksandrom Vasiljevićem. Ja ovde imam njegovu izjavu pred Specijalnim sudom u Beogradu. On potvrđuje da je 21. novembra bio u komandi gardijske brigade u Negoslavicima. Šta je tamo radio? Imamo izjave Vesne Bosanac. Vukovar je pao 18. novembra, a tek su 20. ujutru naši oficiri ušli u bolnicu u Vukovaru. Prethodnu noć je u komandi Gardijske brigade pravljen plan za likvidaciju tačno 200 zarobljenika. U tome je učestvovao general Aleksandar Vasiljević, kao i tri pukovnika koje je on, lično, digao iz penzije, bez ikakvih papira, Slavka Tomića, Bogoljuba Kijanovića i Bogdana Vujića. Bogdan Vujić je još živ, požurite, i Vasiljević je još živ, ima 79 godina, da ne umakne. Grehota je za moral i istoriju srpskog naroda da to prođe nekažnjeno.

Umesto kada su preuzeti zarobljenici iz bolnice da budu odvezeni kao svi ostali u Sremsku Mitrovicu u zarobljenički logor, oni su prvo odvezeni u kasarnu, vozio ih lično major Šljivančanin i on je lično sa njima došao na Ovčaru i ostavio ih tamo. Ja ne mogu da kažem da li je on znao da će oni biti streljani ili ne, ali on ih je tamo doveo. Tamo su ih preuzeli drugi oficiri iz bezbednosti. Tamo su sravnjivani spiskovi. Vasiljević je naredio, pošto je dogovorio sa Hrvatima, da se strelja tačno 200. Dovedeno je 207. Sedam je pušteno sa Ovčare. Imam njihove izjave u mom haškom spisku. Sve ću sada da objavim u knjigama, sve, svu hašku dokumentaciju. Tu više nema ni laži ni podmetanja, ništa više ne može da bude. Nesreća je velika za nas što je preminuo Goran Hadžić. On i njegov advokat su uspeali još detaljnije da raskrinkaju slučaj na Ovčari nego ja.

Dva glavna lažna svedoka, dva zaštićena svedoka koja su svedočila pred Specijalnim sudom u Beogradu su Spasoje Petković zvan Štuka. On je bio redovni vojnik na odsluženju vojnog roka u Gardijskoj brigadi, nije bio ni dobrovoljac ni teritorijalac. Bio je i neki Božo Latinović, zvan Boro Krajišnik. Njih dvojica su se posle hvalili kako su ubijali. Međutim, prvi put kada su bili uhapšeni pristali su da lažno svedoče protiv drugih, oni su prošli nekažnjeno. Ne bi me iznenadilo da Spasoje Petković zvan Štuka još dobija platu od srpske policije i da su ga negde sklonili.

PRESEDAVAJUĆI: Dvadeset minuta je proteklo.

VOJISLAV ŠEŠELj: Evo, ja bih nastavio pa da se odbije od onog vremena.

PRESEDAVAJUĆI: Ne možete sada, zato što sada mogu samo ovlašćeni predstavnici ili šefovi poslaničkih grupa.

VOJISLAV ŠEŠELj: Pa ja sam ovlašćeni predstavnik.

PRESEDAVAJUĆI: Istrošili ste 20 minuta.

VOJISLAV ŠEŠELj: Dobro, onda ću nastaviti kad budemo imali onih 27. Zapamtiću gde sam stao.

PRESEDAVAJUĆI: Kada bude po spisku, u redu.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Poštovane dame i gospodo, poštovani gosti, građani Srbije, ja bih govorio o izboru javnih tužilaca i o izboru kandidata na mesto zamenika javnog tužioca. Imamo veoma odgovoran posao danas ovde. Biramo 17 zamenika javnih tužilaca po prvi put. To su mladi ljudi koji prvi put počinju da rade tu veoma odgovornu državnu dužnost. Imamo negde oko tridesetak, malo više od tridesetak, ako sam uspeo dobro da izbrojim kandidate koje biramo na mesta javnih tužilaca.

Da kažem prvo na koji način bi trebalo da pridemo današnjem poslu. Ovo je veoma odgovoran posao zbog toga što u velikoj meri način na koji se biraju ljudi na ova veoma važna i odgovorna mesta određuje njihovo ponašanje. Dakle, mi ovde u Narodnoj skupštini još uvek po postojećem sistemu, odnosno načinu izbora javnih tužilaca predstavljamo neku vrstu kontrolnog tela, dakle, mi ne ulazimo u meritum stvari, ne određujemo ko zavređuje, a ko ne zavređuje da bude javni tužilac, već pokušavamo da ustanovimo da li je cela procedura izbora ljudi koji dolaze na mesta zamenika javnih tužilaca i samih javnih tužilaca bila sprovedena onako kako je ona zakonski propisana. Dakle, to je naša uloga kao poslanika u Narodnoj skupštini. Mi ovde branimo javni interes da se ovi važni državni funkcioneri biraju po zakonu. Ako se ne biraju po zakonu već mimo zakona, to može kasnije snažno da utiče na njihovo ponašanje, jer onaj ko se bira mimo zakona kasnije može veoma lako da prihvati da se ponaša mimo zakona.

Što se tiče izbora javnih tužilaca, kojih ovde ima više od 30, dobili smo neke biografije, iako te biografije zapravo više prikrivaju nego što pokazuju detalje i informacije koje su nama potrebne ovde. Da bismo mogli da valjano odučimo da li su ljudi koji su predloženi na ta mesta, tj. da li je Državno veće tužilaca koje je predložilo kandidate i Ministarstvo koje ih je nama predložilo uradilo dobar posao, bilo bi dobro da znamo malo detaljnije biografije od onih koje su nam dostavljene od strane Ministarstva i Državnog veća tužilaca.

Neki podaci su nam dostavljeni, ja ću da kažem nešto o njima, koji mogu da budu veoma interesantni i da pitam predstavnika Državnog veća tužilaca i ministarku, koja ovde predstavlja Ministarstvo, da li o tome mogu da nam kažu nešto malo više. Recimo, jedan kandidat za javnog tužioca rođen je 1953. godine, drugi 1954, to znači da oni sada imaju 63, odnosno 64 godine života. Oni će uskoro u penziju. Da li je bilo baš opravdano i sa kog stanovišta je bilo opravdano birati ljude koji imaju još dve, odnosno jednu godinu do penzije, osim, ukoliko možda kolega Martinović neće da predloži zakon po kome će i mandat javnih tužilaca da se produži na nekoliko godina, kada već oni budu spremni za penziju.

Čuli smo takođe juče na Odboru da je jedan kandidat koji je rođen 1956. godine zapravo već primljen u invalidsku penziju pre nekoliko dana, pa se onda njegova kandidatura povukla. Da li je moguće da je došlo već dotle i da se samo dan uoči izbora shvatilo da neko ko je u invalidskoj penziji može da bude

biran za javnog tužioca? Za jednog kandidata se kaže da je radio na Poslovniku o radu Etičkog saveta Udruženja javnih tužilaca i na izradi Etičkog kodeksa tužilaca, ali se takođe u biografiji ne kaže da se u štampi pominjalo njegovo ime pre nekoliko godina u jednom slučaju novčane iznude. Da li predlagač može nešto da nam kaže o tome? Jedan je, recimo, 2010. godine biran za pomoćnika u javnom tužilaštvu, od 2015. godine radi kao sekretar višeg tužilaštva, nije nikad bio zamenik, barem iz ove biografije to ne sledi, a već ga biramo za javnog tužioca. Da li može neko ko nikad nije bio na mestu zamenika da dođe odmah na mesto javnog tužioca? Zatim, jedan je izabran za zamenika 2016. godine i posle godinu dana već ga biramo za javnog tužioca.

Hteo bih javnost da upoznam sa činjenicom da svaki od ovih kandidata, svi ovi ljudi koji se sada biraju za javne tužioce, imaju u Državnom veću tužilaca jednu malo širu biografiju koja se naziva „lični list“ i čije su informacije zakonom zaštićene, tj. čije informacije ni javnost, ni mi kao poslanici ne možemo da imamo. A u tom ličnom listu nalaze se neki veoma interesantni detalji koji bi nama pomogli da vidimo da li su ljudi koji su kandidati za ovu funkciju zaista osposobljeni, stručni i dostojni da je obavljaju. Recimo, u tom ličnom listu nalazi se, pored različitih detalja o kretanju u karijeri, takođe i ocena o ispunjavanju norme, u prošlosti naravno, o tome da li je kandidat imao neke disciplinske mere koje su izrečene u prošlosti, o tome da li mu je prestala funkcija u nekom trenutku, objavljenim stručnim i naučnim radovima, o vrednovanju njegovog rada, o učešćima u programima stručnog usavršavanja itd. To su sve stvari koje su neobično važne da javnost čuje, pošto je javni tužilac, kako mu samo ime kaže, javna funkcija.

Znate, kada hoćete da obavljate nekakvu javnu funkciju, jedan deo vašeg života više ne može da bude taj. Dakle, ljudi koji žele da obavljaju javne funkcije kao što su narodni poslanici, predsednici države, predsednici vlade, ministri, sudije, javni tužioci, moraju da se odreknu jednog dela javnog života. Ako to ne žele da urade, onda ne treba da se prijavljuju da budu kandidati za te funkcije. Skrivati te funkcije od javnosti nije primereno.

Dakle, ne razumem šta je tačno pravni rezon da se sadržina ličnog lista skriva od javnosti. Zbog čega javnost ne može da zna, da li je, recimo, neko od kandidata za javnog tužioca kažnjavan disciplinski u svojoj prošlosti. Zbog čega ne može da zna kakvo je njegovo vrednovanje bilo u prošlosti od strane pretpostavljenih u tužilaštvu, zbog čega su svi ti podaci tajni, tj. zbog čega samo vi imate pristup njima, a mi nemamo? Ja sam Takođe sam javni funkcioner isto kao i vi, ne mogu da vidim te podatke, vi možete. Zašto?

Hoću sad da kažem nešto o izboru zamenika javnih tužilaca. Dakle, to su mlađi ljudi koji se po prvi put biraju na ovo važno mesto. Funkcija zamenika javnog tužioca ponekad može da bude mnogo važnija, ili može da da veći uticaj na sam tok istrage koju tužilaštvo vodi, od samog javnog tužioca. Za publiku, koja malo slabije prati ovu tematiku, dakle, svako tužilaštvo ima po jednog tužioca i mnogo, mnogo zamenika koji faktički realno obavljaju poslove

istrage, tako da oni mogu značajno da utiču na sam tok istrage i na to šta će na kraju javni tužilac da odluči da radi ili da ne radi. Dakle, to su veoma značajne funkcije iako se nazivaju zameničke, realno one mogu da budu veoma, veoma značajne.

Sad, kako se biraju ti zamenci? Biraju se tako što se zakonski određuje da ljudi koji žele da budu zamenci moraju da imaju završenu Pravosudnu akademiju i tu dobijaju neku ocenu od jedan do pet. Ako nemaju tu ocenu mogu da polažu ispit koji organizuje Državno veće tužilaca i tu dobijaju neku ocenu od jedan do pet. To je zakonski regulisan izbor zamenika javnih tužilaca. Dakle, Zakon o javnom tužilaštvu član 77a i član 82. uređuje ove stvari.

Međutim, šta se desilo? Pre nekoliko meseci Državno veće tužilaca donelo je jedan pravilnik o izboru zamenika, gde se ustanovljavaju dodatni kriterijumi za izbor zamenika tužilaca, pa se onda kaže, pored ovih ocena koje neko može da dobije ili na ispitu ili na Pravosudnoj akademiji, obavlja se još usmeni razgovor sa kandidatima, pa onda u tom usmenom razgovoru kandidat ili kandidatkinja mogu da dobiju ocene od jedan do tri. Ovo je potpuno protivzakonito, jer se ovako nešto ne sadrži u Zakonu o javnom tužilaštvu, niti se sadrži u Akcionom planu, koji je Vlada Srbije usvojila prošle godine, za implementaciju mera za Poglavlje 23. Da vas podsetim, poglavlje koje se bavi pravosuđem. Tu se, takođe, u tački 1.3.1.3. nedvosmisleno kaže da je ocena sa Pravosudne akademije ili ispit koji organizuje Državno veće tužilaca ono što određuje rang-listu kandidata kada se predlažu za izbor Narodnoj skupštini.

Dakle, vi ste doneli pravilnik gde ste uveli nove kriterijume i tako potpuno poremetili ceo postupak izbora. Verovatno znate da je Udruženje bivših studenata Pravne akademije osporilo pred Ustavnim sudom ovaj pravilnik, da postupak trenutno teče, ako Ustavni sud donese odluku da Pravilnik nije u skladu sa zakonom šta će biti sa izborom svih ovih ljudi o kojima govorimo danas, ovih 17 ljudi o kojima govorimo danas. Mislim da to nije baš mudar potez, trebalo je da sačekate da se Ustavni sud izjasni, pa da onda kažete, da onda promenite zakon i vidite da li možete da ih birate na takav način.

Dakle, vi ste utvrdili ocenu sa Pravosudne akademije ili ocenu sa ispita kao prethodni postupak u tom pravilniku, a onda dodajte nove dodatne poene na osnovu razgovora koji obavljate sa kandidatima. A to nije sve. Šta se zapravo dešava u tom usmenom razgovoru, da li postoji nekakav zapisnik o tome? Da li možemo da znamo kako ste utvrdili da li neko treba da dobije ocenu jedan, dva ili tri na tom razgovoru? Jer, recimo, na testu, na ispitu koji se polaže to možemo da vidimo veoma lako i ocena sa Pravosudne akademije to može da vam pokaže veoma lako. Ne znam da li ovaj usmeni razgovor to može da vam pokaže.

I ne samo to, vas zakon obavezuje na pravljenje rang-liste. Evo, ministarka je, takođe, malopre pomenula rang-listu. Da li možemo da vidimo tu rang-listu? Želeli bismo da vidimo koje su ocene dobili ljudi koji su prošli, a kako su bili rangirani ljudi koji nisu prošli. Zašto nema rang-liste? Da li možemo

da je vidimo nekako? Znae, mi odlučujemo o tome i funkcijski smo zainteresovani da vidimo takve detalje.

Kako je, recimo, Komisija donosila odluku u slučajevima kada su kandidati imali i kada je bilo više kandidata koji su imali iste maksimalne ocene, a onda je trebalo da se odlučite, recimo, za jednog, dvoje, ili nekoliko od njih. Recimo, ja znam podatak za Tužilaštvo u Beogradu – bilo je 25 kandidata koji su imali potpuno iste ocene, maksimalnu ocenu osam, dakle pet sa ispita i tri sa razgovora, a onda se Komisija Državnog veća tužilaca odlučila za šest od tih 25. Kako?

Dakle, bilo ih je 25 sa istom ocenom, vi ste se odlučili za šest. Po kom kriterijumu? Morali ste da uvodite neke dodatne kriterijume da biste to odredili. Koji su to kriterijumi? To moramo da znamo da bismo mogli da vidimo da li ste dobro uradili posao. Mi smo oni koji vas kontrolišu ovde.

Znae, izgleda da postoji u javnom tužilaštvu, uopšte, neka vrsta tendencije skrivanja biografija, skrivanja podataka o tome kako ono radi. Dakle, pored činjenice da postoji mnogo podataka o javnim tužiocima koje nam niste dostavili, pored činjenice da ne znamo kako je Komisija donosila ocene sa tih usmenih razgovora, bilo je, recimo, i slučajeva, odnosno, pardon, niste takođe dostavili ni, originalno, prosečne ocene svih kandidata sa studija koje ste predložili za zamjenike javnih tužioca. Pa ste onda tek na reakciju poverenika za informacije od javnog značaja dostavili te podatke.

Da vam ne pominjem slučaj da je pre nekoliko meseci isti taj poverenik tražio od javnog tužilaštva podatke o tužiocu koji je zadužen za slučaj Savamala koje javno tužilaštvo nije htelo da dostavi, pa je onda poverenik kaznio tužilaštvo, pa je onda tužilaštvo, zamislite, podiglo tužbu protiv poverenika za informacije od javnog značaja zbog toga što je tražio te informacije. Pa je l' mi možemo da znamo uopšte bilo šta o tome koji ljudi sede u tužilaštvu i kakve su njihove biografije? Ili ako se bilo ko usudi da tako nešto pita, dobiće tužbu od javnog tužilaštva. Ovo nema veze sa vama, samo govorim, jer vam ovo izgleda da uvodite kao neku vrstu trenda koji postoji u javnom tužilaštvu.

Da zaključim ovo što sam govorio. Na početku sam rekao da način na koji se ovako važni funkcioneri biraju može značajno da utiče na njihov rad u budućnosti. Ljudi koji se biraju neregularno, ne znam zbog čega ih dovodite u ovu situaciju. Verujem da najveći broj tih ljudi apsolutno zaslužuju da tu budu, ali ostavljate jednog crva sumnje o tome da li su zaista svi takvi.

Dakle, ljudi koji se na ovakav način biraju na ova mesta veoma lako mogu kasnije da potpadnu pod politički uticaj. Ljudi koji se ovako biraju ostaju dužni nekome, a oni koji su dužni oni onda te dugove u budućnosti moraju da vraćaju. To nije dobro za pravosudni sistem.

To nije dobro za nivo korupcije u ovoj zemlji i ja bih vas molio da ako možete ponovo razmotrite ili barem date neke odgovore, možda ste vi potpuno u pravu, barem date neke odgovore o tome zbog čega je ovoliko puno

propusta napravljeno u ovom postupku predlaganja, zbog čega ne možemo da imamo pristup svim informacijama koje su relevantne. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika. Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Reklamiram član 108, da se o redu na sednici stara predsednik Narodne skupštine, predsedavajući, tj. u ovom trenutku vi. Prekršili ste i član 103. jer mi malopre niste dali povredu Poslovnika, iako neko ko reklamira povredu Poslovnika ima prioritet u odnosu na sve druge govornike. Tako da, ja znam za taj vaš animozitet prema poslanicima Demokratske stranke, ali vas molim da se držite Poslovnika.

I, ako možete da mi odgovorite samo, tu ne mislim na prethodnog kolegu koji je govorio, već na onog pre njega, da li ja sada mogu ovde povodom ove tačke dnevnog reda da govorim o tome kakve će zatvorske kazne da dobiju kriminalci koji danas u Vrbasu maltretiraju odbornike Demokratske stranke i prete im da glasaju za vašeg predsednika opštine... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Radoslav Milojičić: Zašto ste mi sada oduzeli reč?)

PRESEDAVAJUĆI: Zato što to nije predmet povrede Poslovnika.

(Radoslav Milojičić: Nije ni prethodni govornik govorio o temi...)

Gospodine Milojičiću, meni ništa drugo ne preostaje nego da vam...

(Radoslav Milojičić: Prethodni govornik je...)

PRESEDNİK: Je l' to to? Poslovnik? Pa ovo što ste izneli nema veze sa odredbama Poslovnika.

(Narodni poslanici govore u isto vreme.)

(Radoslav Milojičić: Predsednice, niste bili tu.)

Tu sam ja stalno, verovali ili ne.

Puno vam zahvaljujem.

Poslovnik predsedavajući nije povredio.

(Radoslav Milojičić: Jeste, nije mi dao reč. Član 103.)

Dobićete reč kad dođete na red, a i dobili ste, koliko sam videla, dok sam vršila konsultacije sa mojim kolegom Aleksandrom Martinovićem.

Samo polako, ne znam šta se ovde dešava...

Ministre, ne možete da dobijete reč na Poslovnik.

Samo pomoć mala...

Ministre, vi želite da odgovarate na diskusiju? Moram da izbrišem listu da biste se vi prijavili.

Nemojte, Marko, molim vas. Ministar ima pravo da odgovori na diskusiju Dušana Pavlovića.

(Marko Đurišić: Kad ne poštujete red.)

Bože, kakve siledžije. Neverovatno. Sačekajte, pustite ministra da odgovori Dušanu Pavloviću. Nemojte svaki put da vičete na predsedavajućeg kad pokušava da vodi sednicu, neukusno je. Stvarno je neukusno, vršite teror ovde.

(Radoslav Milojević: Siđite dole, pa debatujte sa poslanicima.)

Hoćete biti ljubazni da vaše privatne opservacije o vođenju sednice zadržite za restorane i kafiće u slobodno vreme. A ja bih da dam reč ministru.

Molim vas, slobodno se prijavite i odgovorite Dušanu Pavloviću.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, s obzirom na to da je u prethodnoj diskusiji izneta tvrdnja da su Vlada Republike Srbije i Državno veće tužilaca prekršili zakon u postupku predlaganja javnog tužilaca, nisam sigurna da sam čula koji su to argumenti i koje su odredbe zakona prekršene.

Moram da istaknem da je poslanik napomenuo da imamo kandidate koji imaju 63 ili 64 godine koji su predloženi. Ne znam zašto bi bila smetnja da neko obavlja javnotužilačku funkciju, s obzirom na to da do 65. godine može da bude na mestu javnog tužioca ili zamenika javnog tužioca. Zakon o javnom tužiocu izričito propisuje da je prilikom izbora i predlaganja kandidata za javnotužilačku funkciju zabranjena diskriminacija po bilo kom osnovu, samim tim i u pogledu godina života.

Ono što je takođe bitno, moram da skrenem pažnju da postoji procedura koju sprovodi Državno veće tužilaca u kojoj vrši rangiranje i bodovanje kandidata na osnovu stručnosti i osposobljenosti i dostojnosti programa koji javni tužioci iznesu, i na osnovu tog bodovanja se vrši rangiranje.

Sama lista i rang-lista kandidata nalazi se na sajtu Državnog veća tužilaca, i privremena rang-lista i konačna rang-lista, na osnovu koje Državno veće tužilaca i predlaže kandidate.

Ono što je bitno u postupku predlaganja ovih javnih tužilaca, to je da je Državno veće isključivo predlagalo kandidate sa najvećim brojem bodova i neki od ovih kandidata koji su predloženi imaju maksimalan broj bodova koji mogu da dobiju na osnovu vrednovanja, to je broj bodova 70. Što znači da su svi ti podaci javno bili dostupni i mogli ste da se upoznate sa njima ukoliko ste bili zainteresovani.

Što se tiče samog rangiranja, mislim da Vlada nije morala da vam predlaže i da vam ostavlja takve podatke, s obzirom na to da je to postupak koji prethodno obavlja Državno veće tužilaca. I ono što sam i u samom govoru na početku rekla, ovo je prvi put da Vlada Republike Srbije nije vršila izbor kandidata, već je dostavila Narodnoj skupštini apsolutno sve kandidate koje je Državno veće tužilaca predložilo, upravo da se ne bi govorilo o bilo kakvom političkom uticaju na izbor javnih tužilaca i narodni poslanici svakako ne da ne mogu da kontrolišu i zakonitost postupka, mislim da i te kako možete da kontrolišete kandidate koje smo predložili s obzirom na to da je, verujem, Državno veće tužilaca stručnost i osposobljenost ocenilo na najbolji mogući

način, a kada je reč o dostojnosti, ona se podrazumeva. Ukoliko bilo ko od poslanika ovde ima neke podatke, informacije koje mogu da budu od značaja za dan za glasanje, svakako imaju pravo da to iznesu i istaknu.

Tako da, ukoliko još insistirate na tome da je bilo povrede zakona, ja bih volela da nam kažete koje su to odredbe povređene i da Vlada Republike Srbije nije ispoštovala proceduru kada je u pitanju predlaganje javnih tužilaca.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Vrlo je komplikovano diskutovati o ovoliko tema za 20 minuta, koliko imamo pravo, s obzirom na to da se radi o potpuno nepovezanim stvarima. Ja ću pokušati da što više kažem o svemu što je na dnevnom redu.

Prvo je Zakon o sudijama. Ono što je interesantno to je da ovaj zakon nije predložila Vlada, nego jedan narodni poslanik, a Vlada se, u dopisu koji smo danas dobili od predsednika Vlade, saglasila sa ovim predlogom zakona, uvažavajući, kaže, ono što piše u obrazloženju. I onda sam ja čitao malo razloge za donošenje ovog zakona i nikako nisam uspeo da pronađem razloge kojima se menja mogućnost izbora predsednika sudova u više od jednog mandata i skraćuje rok sa pet na četiri godine. S obzirom na to da je ista ova većina u novembru 2013. godine izmenila Zakon o sudijama, u kom je stajalo da je mandat predsednika suda četiri godine i da može na to mesto da bude biran ponovo.

Ja jedino mogu da razumem da kolega Martinović tada nije bio u Parlamentu. Tada je, kao što kaže ova knjiga, „gazio“ Tomu i Vučića... pa jedna knjiga..., danas se ovde delila po Skupštini... i on nije bio tu kada je većina, kojoj sada pripada, izmenila Zakon o sudijama. Mislim da bi trebalo ministarka pravde, iako ni ona nije bila na toj funkciji tada ali je kontinuitet vlasti u Srbiji koji postoji pet godina, da nam objasni šta je to bilo loše u tim izmenama koje je ista ova većina pre nepune četiri godine usvojila i sada vraća na staro. Jer ja iz ovog obrazloženja ništa nisam video, nijedan argument da se to sada promeni onako kako je to bilo 2013. godine.

Ali to je manir ove vlasti – pet godina, menjaju se stvari, vrte se ukруг. Jedna od prvih izmena bila je upravo to. Rekli ste jednom na pet godina i nema nikakvog produženja što se tiče penzija, odlaska u penziju i slično. A onda se za ovih pet godina sve menjalo, pa je mogao neko da ostane na funkciji i pošto stekne zakonski uslov za odlazak u penziju na jednoj funkciji, na drugoj funkciji. Evo ga sada ponovo to. Znači, može da ostane na funkciji predsednik suda do kraja mandata, može ponovo da se bira. Jeste li pogrešili? Recite da ste pogrešili i gde ste pogrešili, a grešite u svemu što radite, jer ne znate šta radite.

Promena ovog zakona nije došla iz Vlade, koja bi morala da organizuje javnu raspravu, pa da se priča o tome kakvi su efekti promene iz 2013. godine i šta je tada loše urađeno i zašto je ovo urađeno sad. A urađeno je zato što ovaj zakon ima svoje ime i prezime. On se tačno radi za određene ljude, određene

ljude koji su odani vlasti, ljude, od onih 600 sudija članova SNS koji sada treba da ostanu na svojim funkcijama i da odrade neki posao za SNS.

Ja pozivam predlagača zakona da nam do kraja rasprave kaže koji su to ljudi, njihova imena i prezimena. Ovo su zakoni koji se pišu za određene ljude, zakoni kojima se narušava načelo opštosti kod donošenja zakona. Zato je stanje u pravosuđu Srbije iz godine u godinu sve lošije i lošije. I tu ću da stanem, jer želim nešto da kažem o međunarodnim sporazumima, kojima se Srbija zadužuje za dodatnih 208 miliona evra. O tome od strane predlagača, a to je ovde ministarka Kuburović koja nije rekla ni jednu jedinu reč.

Ona je ovlašćena od Vlade da govori i o ova dva zakona. I kao što je pročitala, vezano za izbor tužilaca, mogao je neko iz Ministarstva finansija da joj dostavi da pročita nešto i o ovim zajmovima i da vidimo zašto se država Srbija zadužuje za novih 208 miliona evra.

Koji su to efekti za 182 miliona evra kredita Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća? Kako će to da se unapredi rad javnih preduzeća za 182 miliona evra, koliko Narodna skupština treba sada da odobri da se poveća dug Srbije? I da nam da ona odgovore o stanju u javnim preduzećima, o tome da je 4. marta ove godine, po zakonu koji je ova skupština usvojila, istekao rok da se okončaju izbori svih direktora u javnim preduzećima. Godinu dana kako je usvojen zakon, 2016. godine u martu, Vlada je imala da okonča izbor direktora. Da li je okončan? U koliko je okončan? Ni u jednom. Evo, ja ću da kažem, ni u jednom. Vlada je jedva uspela da raspiše oglase za izbor direktora u tim javnim preduzećima.

A šta je radila u tih godinu dana? Nastavila sa praksom postavljanja partijskih kadrova na mesta direktora javnih preduzeća. Najsvježiji primer – Koridori, naš bivši kolega Babić, v.d. direktora, direktor Pošte, v.d. direktora, poslanica, naša koleginica, direktor Srbijagasa, poslanik, direktor. Pa da li je to u skladu sa zakonom koji smo doneli ovde pre godinu i nešto dana? Zašto donosimo te zakone ako ih ne poštujemo? I šta da očekujemo, šta će se desiti sa ovih 182 miliona evra koje treba da odu u razvojne politike javnih preduzeća?

Voleo bih da mi ministarka objasni koje su to politike, šta će to da se radi u javnim preduzećima, da li će da se smanje gubici koji će ove godine iznositi preko 300 miliona evra. Javna preduzeća u Srbiji su najveći generator deficita.

Ima veze, jer govorimo o zajmu od 182 miliona evra za javna preduzeća. A kakvo je stanje u javnim preduzećima? Da li treba da krenemo redom, od EPS-a, od Srbijagasa, Pošte, Elektromreže? Koliki su gubici i šta se tamo dešava? Koliko je bila manja proizvodnja struje u EPS-u u martu ove godine u odnosu na mart prošle godine, u februaru ove godine u odnosu na februar prošle godine?

Šta je sa čitanjem električnih brojila? Ako je sve bilo u redu, zašto se poništio ugovor i radi se sada novi konkurs? Sve su to pitanja o kojima ovaj parlament treba da razgovara, a Vlada nas nije udostojila da pošalje nekog ko će

o tome reći jednu jedinu reč, nego očekuju da se ovde glasa i da se da odobrenje da se Srbija zaduži za 182 miliona evra.

Naravno da Poslanička grupa SDS neće podržati ove sporazume, bez rasprave i toga da znamo za šta će te pare biti potrošene, ko je odgovoran za stanje u kojima se sada nalaze javna preduzeća Srbije.

Hajde da krenemo dalje. Kakav odnos ima ova skupština prema hitnom postupku? Imamo dve tačke posle, četiri i pet, valjda, čini mi se, dnevnog reda, gde treba da se utvrdi prestanak funkcije određenih ljudi, po hitnom postupku. I onda, od 27. decembra čekamo taj hitan postupak do 11. maja, četiri i po meseca, hitno. Stvarno je hitno.

I sada nešto da kažem, drago mi je što je ministarka nekoliko puta naglasila kako se Vlada nije mešala u predloge koji su dolazili iz Državnog veća tužilaštva za tužioce o kojima danas raspravljamo. Sada ja vas da pitam – da li je istina da je Državno veće tužilaca uputilo Vladi tri imena za tužioce za ratne zločine? A koliko je Vlada uputila Skupštini imena? Dva. Znači da je menjala. Znači, rekli ste neistinu, jer ste rekli da nije menjala ništa. Ja sam vam našao jednu promenu. Ne kažem ja da li Vlada ima ili nema prava, ja govorim o tome da je ministarka nekoliko puta insistirala – ništa nismo menjali. Menjali ste. Menjali ste, lagali ste. To je manir cele vlade, ne čudi me da to i vi radite.

Šta je problematično kod ovog izbora? Vlada je nama poslala dva imena. I, za one koji su tu malo duže od ovog jednog saziva, ta imena nisu ništa novo. Ja ću vas podsetiti, pošto je većina bila tu u decembru 2015. godine, da su ista ova dva imena, i Snežana Stanojković i Milan Petrović, pored još tri imena, bili kandidati za tužioca za ratne zločine. I raspravljali smo ovde u Parlamentu u decembru 2015. godine, pre isteka mandata tužioca koji je tada bio na toj funkciji, i nijedan kandidat nije dobio većinu.

Gospođa Snežana Stanojković dobila je 75 glasova poslanika, a gospodin Milan Petrović pet. Najviše glasova dobio je gospodin Dejan Terzić, koji sada nije prošao Vladu. Znači, bilo je to treće ime na predlogu koje je poslalo Državno veće tužilaca, ali se taj kandidat nije našao pred nama. I šta mi sada da očekujemo, koji će kandidat dobiti većinu ovde ako pre godinu i po dana nijedan nije dobio većinu? Zašto se igramo sa tom institucijom? Šalju se ista imena posle godinu i po dana. Šta se promenilo?

Vlada nam je poslala samo biografije, ali nije nam poslala, recimo, planove rada. Državno veće tužilaca je, kada je utvrđivalo listu kandidata, jer je bilo pet kandidata, razgovaralo sa njima, dalo ocenu stručnosti. Tu su svi dobili maksimalan broj poena, ali su se te ocene razlikovale u predstavljanju programa. I gospođa Snežana Stanojković, koliko sam ja uspeo da nađem, dobila je 19,6 poena, gospodin Milan Petrović 13,6 i gospodin Dejan Terzić 11,6, tako ih je i rangirala i poslala Vladi. Ali mi nismo videli te programe. Na osnovu biografije očekujete da se opredelimo za ljude koji su već bili ovde i nisu dobili podršku. Pa to je neozbiljno, to je neodgovorno. Vi urušavate instituciju Tužilaštva za ratne zločine na ovaj način.

Siguran sam da postoji puno slučajeva kojima to tužilaštvo treba da se bavi da bi sprali ljagu sa svih onih građana Srbije koji u ratnim zločinima, a to je najveći broj, nisu učestvovali. Treba da bude osuđen svako ko je činio ratne zločine u Srbiji i u ime srpskog naroda. Ko nije učinio, naravno, trebalo bi da bude oslobođen. Nikada nećemo da krenemo napred ukoliko ne skinemo tu ljagu koja stoji na svakome od nas.

I na kraju želim nešto da kažem o izboru sudija koji se prvi put biraju i predsednika sudova. Mi smo ovde dobili kandidate za izbor predsednika sedam sudova, predlog je poslat 31. oktobra 2016. godine.

Moje prvo pitanje je – na koji mandat ih biramo? Da li ih biramo na pet godina ili ih biramo na četiri godine, ako se usvoji sada ova izmena? Trideset prvog oktobra bilo je pet godina jedanput. Na koliko ih sada biramo? Nismo čuli ništa o njima. Niko nam se iz Visokog saveta sudstva nije obratio.

A sledeće pitanje je vezano za izbor tri sudije koji se prvi put biraju na sudijsku funkciju. U obrazloženju stoji da je konkurs za ova tri mesta raspisan 14. aprila 2016. godine, znači, pre više od godinu dana. Moje pitanje je, s obzirom na to da se tih godinu dosta dešavalo na polju izbora sudija koji se prvi put biraju na funkciju – da li su ova tri kandidata polagala test? Test je obaveza koja je po pravilniku morala da bude usvojena do 29. marta 2016. godine od strane Visokog saveta sudstva. Pa Visoki savet sudstva nije to uradio na vreme, pa je poništen oglas za sudije koji je bio iz septembra prošle godine, jer nije bio usvojen pravilnik i po njemu nije izvršeno testiranje, a to je obaveza po zakonu.

Sada sam, pripremajući se ovde, video da je Pravilnik usvojen u februaru ove godine, da se u njemu nalaze 782 pitanja, a bila je priča da će biti 200. S obzirom na to da ovde u obrazloženju ne vidim kada je obavljen razgovor sa ovim kandidatima, da li su ovi ljudi, ovi kandidati prošli sada taj zakonom obavezan deo i da li je ovaj predlog u skladu sa zakonom ili ne?

Sve ove stvari ne daju nam pravo da glasamo ni za jedan predlog koji se nalazi na dnevnom redu u ovoj objedinjenoj raspravi. Sve što smo čuli i u prethodnoj raspravi o stanju, o izboru tužioca, ali pre svega o stanju u Tužilaštvu, u kome se, srećom, sada sve više i slobodnije govori od strane samih tužilaca o političkim i drugim pritiscima kojima su izloženi. Činjenica je da je Tužilaštvo dobilo i Poverenika za samostalnost, koji sam govori o tome da postoje pritisci. Kao primer prvi i najveći govori u slučaju o Savamali, a možemo da mu dodamo i primer ovoga što se dešava u Bačkoj Palanci – progonu jednog policajca koji se bori protiv narko-dilera, gde javni tužilac iz Bačke Palanke ne nalazi elemente krivičnog dela, a posle pritiska traži izuzeće i slučaj se prebacuje u Novi Sad, verovatno kod nekog podobnog tužioca.

Sve što prođe kroz Vladu Republike Srbije, ovakva kakva jeste, koja radi na način na koji radi, koja laže, koja laže, dokazao sam da laže, jer je ministarka nekoliko puta rekla nismo menjali, a onda prizna da je menjala, sve te laži, prevare i obmane, stanje u Srbiji, u pravosuđu, u ekonomiji, u zdravstvu,

školstvu, nalažu nam da budemo protiv Vlade i svakog predloga. Nećemo podržati ove predloge.

Verujem da ovde ima časnih ljudi i ne želim ni na koga pojedinačno da bacim ljagu, ali radi se o jednom netransparentnom postupku, u atmosferi straha, u atmosferi pritiska, u atmosferi autocenzure i cenzure. I dok na te stvari ne damo odgovor, ni kao društvo, nećemo krenuti napred, nikakva Poglavlja 23 i 24, akcioni planovi koji se ne ispunjavaju, jer ne mogu da se ispune jer Parlament ne radi. Svega je peti radni dan u ovoj godini, dva usvojena zakona, pa verujem da smo samo za Poglavlje 23 morali više od 20 zakona da usvojimo po Akcionom planu, a gde je Ustav? Reforma Ustava do kraja ove godine, po Akcionom planu. Nikada mi taj posao nećemo završiti dok je ova vlada u mandatu, i zato je dobro da što pre ode.

PRESEDNIK: Parlament radi svaki dan, kolega. To da znate. Možete da dođete na posao svaki dan od pola osam do pola četiri.

Reč ima narodni poslanik Sanda Rašković Ivić.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Gospođo ministarka, uvažena gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, kao što su i moji prethodnici stavljali primedbe na to da smo dobili saziv sa 43, a sada je iskrsla i 44. tačka, jako je teško govoriti o svim tačkama, pa ću se ja onda skoncentrisati na 1. i 2. tačku dnevnog reda, odnosno na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama i o njemu ću najpre govoriti.

Ovde vidimo da se skraćuje mandat predsednicima sudova sa pet na četiri godine i da je moguć reizbor, a i da se produžava radni vek sudiji koji pored navršenih godina života može da obavlja funkciju do isteka sudijskog mandata.

Ovde je, takođe, u obrazloženju rečeno da se ovo sve radi da bi se postigla veća efikasnost. Nisam uspela, zaista, odavde da razumem u čemu se ta efikasnost sastoji. Naime, imamo situaciju da ćemo produžavati radni vek sudijama koji danas sede na piramidama predmeta i po načinu na koji su, evo i tužiocima, birani, i mnoge sudije birane, možemo, uz svoju ogradu da tu sigurno ima i časnih ljudi, zaključiti da se radi o poslušnim ljudima koji će završavati poslove za vlast, odnosno za Srpsku naprednu stranku.

Što se same efikasnosti tiče, zapravo, videli smo da efikasnost u određenim slučajevima postoji. Efikasnost je, recimo, izvanredno pokazana onda kada je dr Nebojša Stefanović privatnom tužbom tužio NIN, pa je onda sud vrlo brzo presudio, pa je onda sledeća instanca tu presudu oborila. Tu smo videli efikasnost.

Međutim, efikasnost, odnosno bolje rečeno neefikasnost suda mogli smo videti na slučaju Savamale, gde je istraga još uvek u toku, gde ne znamo ni ko su okrivljeni, iako je gospodin Vučić, premijer i predsednik, još pre godinu dana, rekao da se radi o „kompletnim idiotima iz vrha gradske vlasti“.

Očividno su se ti „kompletni idioti iz vrha gradske vlasti“ prepoznali, složili su se s tim da su kompletni idioti i nisu se naljutili, nisu tužili gospodina premijera za uvredu, tako da ni mi, a ni oni, nismo mogli da vidimo kakva je to efikasnost današnjih sudova.

Mi možemo menjati zakon koliko god hoćemo, međutim, ostaje jedan gorak ukus od istraživanja koje je rađeno, putem anonimne ankete, o tome koliko sudije u Srbiji trpe pritisak. Po toj anonimnoj anketi 44% sudija se izjasnilo da oni trpe pritisak. Da li se radi o pritisku koji trpe iz viših instanci sudske vlasti ili o pritiscima iz izvršne vlasti, to nije definisano do kraja, ali je nađeno da su najčešći pritisci iz viših instanci sudske vlasti i iz redova izvršne vlasti.

Mi smo takođe bili svedoci što se tiče čak i Ustavnog suda Srbije. I taj ustavni sud Srbije je, takođe, trpeo vrlo veliki pritisak i to od samog predsednika Republike, koji je prvo otezao s tim da se izjasni u vezi Briselskog sporazuma, i još u vezi sa mnogim drugim stvarima, jer, navodno, eto treba malo da sačeka dok se ne usvoji Ustavni zakon. Znači, to je jedno flagrantno mešanje izvršne vlasti u rad pravosudnih organa, pa je tako bivši sudija Ustavnog suda, prof. Ivošević, Ustavni sud prozvao „zaustavni sud“, odnosno kasnije i „zauzdani sud“.

Takođe, ovde nema, kad se govori o efikasnosti, ni reči o tome šta se dešava sa zastarama. Naime, u časopisu „Nova ekonomija“ iz maja 2017. godine govori se o zastarama i naročito o tome, povezuju se zastare sa ulaženjem u SNS, kao, recimo, kod slučaja Brace Kertesa, ulaženjem u koaliciju ili davanja određenih pogodnosti i finansiranja Srpske napredne stranke.

Ovde nema ni reči, u ovoj reformi, o reformi budžeta, ne traži se nikakav veći budžet, a znamo da, ako pravosudni organi nemaju vlastiti budžet, oni nemaju svoju autonomiju i da, ako čekaju na kašičicu ili na kapaljku da im neko da pare, neće moći da budu dovoljno samostalni.

Sve nam ovo govori o tome da je veliki pritisak na pravosuđe, da je način na koji se biraju i sudije i tužioci, ponavljam, sigurna sam da ima i časnih ljudi, ali jedan veliki deo je svakako pod uticajem sadašnje vlasti. Tu bih citirala i Stivena Spilberga koji je opisujući jednu banana republiku, a to se može odnositi i na ovu našu Domanovićevu „Stradiju“, rekao – ako ne vladaš sudovima, ne vladaš uopšte. Meni se čini da ste upravo vi, kao današnja vlast, uzeli tu maksimu, i vi ćete zaista vladati sudovima da biste vladali.

Druga tačka o kojoj bih želela nešto da kažem jeste Sporazum o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj. Prvo, ono što je meni bilo posebno zanimljivo, jeste bio rok otplate. Naime, ovde obično biva tako da je rok otplate svakog zajma negde pet do sedam godina, ali ovde ispada da je fantastičan rok otplate do 15. novembra 2036. godine. Rekli bismo, na prvi pogled, jao divno, ne moramo da vraćamo pare do 2036. godine, međutim, sve vreme dok otkucava taj sat mi moramo, kao država,

da plaćamo kamate, a ovaj zajam treba, inače, da povučemo već do marta 2018. godine.

Mi znamo da je stanje, inače, i u svetu vrlo nestabilno i da su svetske ekonomske prilike jako nestabilne, tako da komponente koje određuju stopu kamate mogu jako da variraju, posebno gledano sa aspekta ovako dugaćkog vremenskog perioda.

Dalje, pronašla sam ovde u Odeljku II, u okviru Programa, gde u paragrafu A stoji, u Opštim odredbama, kaže: „Zajmoprimac može povlačiti sredstva Zajma u skladu sa odredbama ovog odeljka i dodatnim instrukcijama koje Banka može utvrditi u obaveštenju Zajmoprimcu.“ E sad, kakve su to dodatne instrukcije i šta to zapravo znači?

Dalje se nastavlja u paragrafu V, Uslovi za povlačenje tranše, gde kaže: „Povlačenje sredstava iz jedinstvene tranše Zajma neće se vršiti ukoliko Banka nije zadovoljna (a) realizacijom Programa od strane Zajmoprimca; i (b) adekvatnošću okvira makroekonomske politike Zajmoprimca.“ Ovde se postavlja pitanje naše ekonomske nezavisnosti ili zavisnosti, jer ovaj zajam koji država uzima može, jednostavno, da se ukine ukoliko zajmodavac nije zadovoljan sa onim kako se stvari ovde odvijaju, drugim rečima, nije zadovoljan kako ova država sluša, odnosno ne sluša.

Naravno, pored ovih stvari, obratila bih pažnju i na to da mi uzimamo kredit od 182.600.000.000 evra, da bismo mogli da reanimiramo, odnosno pomognemo rad javnih preduzeća. Ovde se najviše pominje preduzeće „Elektroprivreda Srbije“.

Pošto nisam iz te branše, konsultovala sam šta o tome kaže Fiskalni savet, a Fiskalni savet je, dame i gospodo, neko koga uvažavamo i mi ovde i koga uvažavate, uostalom vi ste taj fiskalni savet i postavili. Pavle Petrović, predsednik Fiskalnog saveta kaže da EPS nije uradio sistematizaciju radnih mesta, da su investicije u EPS-u manje od amortizacije i da je EPS jedna tempirana bomba gde je odbrojavanje eksplozije upravo u toku i to na čelu sa generalnim direktorom Miloradom Grčićem.

Tu se, u članku koji je pisao gospodin Ćulibrk u NIN-u, a referišući se na nalaze Fiskalnog saveta, kaže da su štete od poplava u 2014. godini za EPS bile 100 miliona evra, a ove godine je u prva tri meseca EPS iskeširao 50 miliona dolara, jer nije uspeo da proizvede struju. Zašto nije uspeo da proizvede tu struju? Nije uspeo da proizvede struju jer nema investicija, amortizacije su veće, ne zna se kada će proraditi „Kostolac“, i Agencija za privredne registre je svrstala, za 2016. godinu, EPS na drugo mesto rang-liste firmi sa ukupnim gubicima od 103,5 milijardi dinara, odmah iza „Srbijagasa“.

Takođe, član Fiskalnog saveta gospodin Vladimir Vučković upoređuje rad EPS-a sa radom ČEZ-a, odnosno češke elektroprivrede i kaže – ČEZ je napravio novu sistematizaciju. Sada u ČEZ-u radi 26.000 zaposlenih i ČEZ prihoduje deset milijardi evra godišnje, dok EPS ima 30.000 radnika i prihoduje dve milijarde evra, i vidimo koja je tu ogromna razlika.

Ovaj manjak investicija u odnosu na amortizaciju, koju sam ja već pomenula, iznosi između 15 i 20 milijardi dinara, što znači da ovo preduzeće ni ne održava ove proizvodne kapacitete, a kamoli da ih uvećava, a finansijski dug EPS-a se od 2009. godine pa do kraja 2015. godine udvostručio i iznosi 1,1 milijardu evra.

Naravno, u EPS-u pored svega ovoga nisu jasni ni mehanizmi upravljanja. Nije jasno ni šta će biti sa radnicima EPS-a sa teritorije Kosova i Metohije.

Meni ne bi bilo žao da se mi zadužujemo da podignemo EPS na noge, ali ja vidim da su javna preduzeća partijski plen. To vidimo i po menadžmentima, odnosno po upravljačkim timovima koji u javnim preduzećima sede.

Mi vidimo da ovde, ovde je već rečeno, a evo ja ću ponoviti, imali smo gospodina Babića koji je stavljen na čelo „Koridora“ koji nema apsolutno nikakve kvalifikacije da bude na tom mestu. Imamo gospođu koja je v.d. direktora „Pošte“, takođe bez kvalifikacija da bude na tom mestu. Mi imamo i u EPS-u razne direktore koji su bili vlasnici pečenjara, tako da imamo neukost koja ovde caruje Srbijom, a mi se zadužujemo i zadužujemo svoju decu i svoje unuke sa još dodatna 182 miliona evra.

To nije ekonomija. To je vatrogasna ekonomija. To je gašenje požara i sada postoje samo dve stvari – ili je nekom u interesu da EPS potpuno rasturi i tako ga rasturenog onda, kao spasilac, ponudi nekom stranom investitoru ili ćemo nastaviti da se ovako do beskrajja zadužujemo i da dalje postavljamo ljude koji ničim ne zaslužuju da vode preduzeća koja će upropastiti, a i Srbiju i sve ljude u njoj. Hvala vam.

PRESEDNIK: Hvala.

Replika. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Pravo na repliku – pominjanje stranke, direktno, i to u kontekstu, moram da priznam, vrlo čudnom, pitanje finansiranja i Srpska napredna stranka. Je l' tako bilo? Vrlo čudnom ne zbog toga što dolazi i od koga dolazi, dakle neke stvari, mi već ovde vrlo dobro znamo, od nekih i mogu da se očekuju, šta god bila tema. Međutim, vrlo čudno zbog toga što je izbor pao, pa, baš na ovu temu, jer, znate, pored toga što, naravno, sa finansijama SNS nema ama baš ništa sporno, kad god se neko trudio da bilo šta sazna dobio je kompletno sve podatke.

Postoji i drugo pitanje – šta ćemo sa pitanjem finansija onih od kojih se ova tema pokreće? Šta ćemo sa tim? Na primer sa poslaničkom grupom koja je formirana od strane – čuli ste verovatno za onog veoma uspešnog dosovskog kandidata Jeremića. Šta ćemo na primer sa onima koji su silne milione uložili u kampanju i pre nego što je zvanično počelo? Je l' to možda pitanje za neke zvanične organe i za neke zvanične analize, oni, koji su silne milione potrošili i tokom te kampanje, za koje naravno ne samo da se ne zna poreklo, nego nikakvog opravdanja neće ni biti.

Danas mediji špekulišu da se i oni koji su davali pozajmice velikodušno interesuju – kada će videti taj svoj novac. Šta ćemo sa onima koji danas kada pričaju o zaduživanju ni na sekund ne stave prst na čelo i ne zapitaju se – ko je pre samo nekoliko godina, znači nije to bilo ne znamo kada pa da se ne sećamo, toliko zadužio ovu zemlju i pod takvim uslovima da je uletela u onaj vrtlog koji je premašio zakonske okvire, koji je uvalio sve u duboke probleme i što nikada nisu ni umeli ni želeli da reše, što jeste rešio Aleksandar Vučić i ta Srpska napredna stranka, koju pominju, i što će nastaviti da rešava.

A za silne milione ti i takvi dobili su – koliko ? Pa manje od jednog procenta po milionu na izborima. Hvala lepo. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

(Sanda Rašković Ivić: Replika.)

Po kom osnovu? Nije vas spomenuo. Govorio je o kampanji Vuka Jeremića.

(Sanda Rašković Ivić: Spomenuo je poslaničku grupu.)

Nije on spomenuo vašu poslaničku grupu. Jedino ako želite da nam saopštite da ste poslanička grupa Vuka Jeremića.

(Sanda Rašković Ivić: Nisam.)

Pa onda hvala vam. Pomogli ste mi.

(Sanda Rašković Ivić: Nemojte da budete bezobrazni.)

O, hvala na komplimentu. O, bezobrazluku nikad kraja. Puno vam hvala.

Poslanice Sanda Rašković Ivić, vi niste Vuk Jeremić. Niste poslanički klub koji je ušao na izborima uz pomoć kampanje Vuka Jeremića. Po kom osnovu vama da dam sada repliku?

(Sanda Rašković Ivić dobacuje.)

Nije. Uzmite njegov govor od dve minute. Pročitajte, dođite do mog stola i dokažite mi. Hvala vam puno.

Reč ima ministar. Izvolite.

(Sanda Rašković Ivić: Trenutak jedan...)

NELA KUBUROVIĆ: Pošto je ovde izneto da govorim neistine, odnosno da lažem, moram samo da podsetim šta sam rekla na početku u vezi s izborom tužioca za ratne zločine.

Na sednici održanoj 27. septembra 2016. godine Veće je utvrdilo Listu od tri kandidata za izbor tužioca za ratne zločine koju je dostavilo Vladi. Imajući u vidu specifičnost u pogledu stvarne i mesne nadležnosti Tužilaštva za ratne zločine, biografije predloženih kandidata, dosadašnje iskustvo u postupanju predmetima za krivična dela koja su u nadležnosti Tužilaštva za ratne zločine, kao i kriterijume iz člana 5. Zakona o organizaciji nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, Vlada je Narodnoj skupštini predložila listu od dva kandidata za izbor tužioca za ratne zločine i to: Snežanu Stanojković, zamenika u Prvom javnom tužilaštvu u Beogradu, i Milana Petrovića, zamenika tužioca za

ratne zločine, što znači da nije istina da nisam rekla da su bila predložena tri kandidata od strane Državnog veća tužilaca.

A kada je reč o izboru tužilaca u osnovnim i višim tužilaštvima, tu je predložena lista onako kako je ...

(Marko Đurišić dobacuje.)

Pa sad vi procenite ko laže a ko ne govori istinu.

PRESEDNIK: Sanda Rašković Ivić, po Poslovniku.

Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Član 107. Poslovnika, dostojanstvo Narodne skupštine.

Gospodo predsednice, vi ste bili dužni da ovde uvedete red i mir i da se diskutuje o temi. Upravo je prethodni mladi kolega govorio potpuno van teme. Ja nisam pomenula nikakvo finansiranje Srpske napredne stranke i mene je njegova diskusija jako podsetila na to kada ja studenta pitam koji su simptomi šizofrenije, a on meni počne da priča o tome kada je rođen Napoleon.

Znači, to nije imalo ama baš nikakva veze i prestanite, molim vas, da se stalno vadite na neke izmišljene veze, moje ili ovog kluba, sa Vukom Jeremićem oko priče od toga da smo, eto, mi svi koji smo bili ranije sve upropastili. Pa vi, gospodo, gazdujete šestu godinu ...

(Predsednik: To je replika, poslanice. Izvinjavam se što vas prekidam. To je replika.)

Pa evo, replika, liči na njegovu.

PRESEDNIK: Pa eto, vidite kako to izgleda. Svako radi šta hoće.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Pa sad izvol'te.

PRESEDNIK: Znači, ne može replika na repliku. Član 27. govori o dostojanstvu.

Izvinjavam se, član 107.

Rekli ste da uvedem red i mir. Red i mir, barem sada, postoje.

Dobro, poslanica Sanda Rašković Ivić i ne želi da čuje odgovor, ali i vi ste pričali o pečenjari; to takođe nema nikakve veze sa dnevnim redom. A ovo nije bila diskusija o dnevnom redu nego replika, ali kako god hoćete.

Poslovnik. Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Samo napomena u vezi člana 103. Unapred vam kažem da ne tražim da se izjašnjavamo glasanjem, ali mislim da postoji jedna stvar koju uvek treba imati u vidu kada se dogodi nešto poput ovoga što se dogodilo malopre. Dakle, reč je o očiglednom propustu. Kada se ukaže na Poslovnik, pa se onda ne da odgovarajuće obrazloženje, pa se iskoristi za repliku, nije bilo naročito ubedljivo, svi smo tome svedoci, ali greška je počinjena. I mislim da u svakom slučaju treba da postoji određena odgovornost.

Znate, ovde je neko iskoristio priliku da ustane, traži reč po Poslovniku da bi replicirao. Još jednom, nije bilo nikakvog efekta, ali mislim da

mora da postoji određena odgovornost. Član 103. kaže u stavu 8. da, kad se napravi greška te vrste, dakle ne reklamira se adekvatno, onda može da se ostane bez dela vremena za dalju raspravu. Na to sam ja hteo da ukažem ovom prilikom. Jer znate...

(Predsednik: Možete samo na povredu Poslovnika.)

Tako je.

Dakle, samo da ukažem na to da vodimo računa o tome tokom dalje diskusije, a što se tiče nepoznavanja Poslovnika, a bože moj, imali smo mi već jedan kurs za mlade poslanike, verovatno možemo da ga organizujemo još koji put tokom ovog saziva. Ja sam siguran da bi mnogima ovde vrlo dobro došao. Eto, neka to bude konstruktivni predlog sa moje strane. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Ne osećam nikakvu odgovornost, a poslanica nije baš tako strašno zloupotrebila Poslovnik da bih ja morala da koristim stav 8. Imamo mnogo drastičnijih primera pa nisam koristila stav 8. Ali, ako smatrate da treba da glasamo o povredi Poslovnika, koju mogu samo ja da počinim... Hvala.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Zbog izuzetno kratkog vremena koje ste nam ostavili za raspravu, moći ću tek da zagrebem jednu ovako važnu temu. Predloženim izmenama i dopunama zakona koji je predložio uvaženi kolega, šef poslaničke grupe vladajuće većine, vrši se još jedan uticaj politike na pravosuđe.

Naime, mi iz ovog obrazloženja ne vidimo koji su to razlozi i zašto je bilo potrebno da ponovo u kratkom roku menjamo zakonsko rešenje i da ponovo vratimo mogućnost reizbora predsednika sudova, da skratimo njima mandat i da im produžimo ostanak na toj funkciji ako ispunjavaju uslove za starosnu penziju? Nema nigde nikakvih obrazloženja, nema stava uporedne prakse, nisu se izjasnile ni stručne organizacije o tom pitanju, što znači da niko nije pitao struku, niti teorijske doktrine.

To je još jedan dokaz da, pre svega, nema ni strategije kako Srpska napredna stranka upravlja pravosuđem, a ja bih hteo da kažem da je ovo čak i nezakonito rešenje, s obzirom na to da član 59. Zakona o sudijama ima jednu stariju i opštiju normu, gde izričito određuje da mandat prestaje navršavanjem radnog veka, kada sudija navršši 65 godina života. Nije vam prvi put da imate jedan zakon sa protivrečnim odredbama.

Međutim, imamo mi mnogo važnijih problema u srpskom pravosuđu nego što je ovaj zakon pokušao da nametne kao tematiku. Malopre je pomenuto da je 44% sudija izjavilo u anonimnoj anketi Društva sudija Srbije da je trpelo pritiske, i pre svega je targetiralo kao najveći izvor pritisaka predsednike sudova, koji jesu kanal kojim najčešće ide uticaj političkih struktura izvršne vlasti i političkih partija na pravosuđe. Međutim, hteo bih da kažem da mi to možemo da sagledamo i iz jednog drugog ugla.

Naime, član 280. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku propisuje da državni i drugi organi, pravna i fizička lica, prijavljuju krivična dela za koja se

goni po službenoj dužnosti. Stav 2. istog člana kaže da će Krivičnim zakonikom biti predviđeno u kojem slučaju neprijavlivanje krivičnog dela predstavlja krivično delo.

Krivično delo prema članu 332. stav 2. Krivičnog zakonika predstavlja kada – službeno ili odgovorno lice koje svesno propusti da prijavi krivično delo za koje je saznalo u vršenju svoje dužnosti, ako se za to delo po zakonu može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina. Dalje, Krivični zakonik predviđa da su to: zloupotreba službenog položaja, kršenje zakona od strane sudije, javnog tužioca i njegovog zamenika, trgovina uticajem, primanje mita i davanje mita.

Sada postavljam pitanje – ako je 44% sudija reklo da je bilo prinuđeno da donosi odluke ne po zakonu, nego pod uticajem, a čuli smo kakve su to strukture uticaja, da li su onda oni samo žrtva ili možda i saučesnici jednog takvog stanja u pravosuđu? Takođe, njihove kolege koje imaju ta saznanja da postoje kolege koje su žrtve tih pritisaka i da su počinili krivična eventualna dela, a ne prijavljuju ta krivična dela, da li i oni krše zakon? Ovo je vrlo problematično pitanje i mislim da treba dati jedan takav aspekt posmatranja.

Ovde postavljam, otkako sam poslanik, jedno pitanje i nikako nisam dobio odgovor – šta je sa 650 ispisnica sudija i tužilaca koji su u trenutku kada su se učlanili u SNS imali pravo, jer nisu bili na svojim funkcijama, ali kada ih je Ustavni sud vratio, nije im data ispisnica? Gde su ispisnice sa datumima njihovog iščlanjenja iz SNS?

Vidite, svojevremeno dok ste vi iz vladajuće većine bili u opoziciji, kritikovali ste uticaj zapadnih nevladinih organizacija u reformi pravosuđa, USAID, nemački GIZ, izuzetno izdašno su vršili upliv u pravosudni sistem i reformu takozvanog pravosuđa. Međutim, oni to i dalje nastavljaju da rade. Sama ta Pravosudna akademija, koju ste kritikovali kao opozicija, sada je jedan stub koje vaše ministarstvo pravde propagira i zalaže se. Šta je, recimo, sa Fondom za humanitarno pravo i raznim drugim organizacijama koje su i dalje prisutne u srpskom pravosuđu? To vam je makedonski scenario koji vi stalno pominjete, a sami ga negujete u jednoj grani vlasti kakva je pravosudna vlast.

E vidite, hteo bih da ukažem na određene primere o ovome što sam govorio. Naime, sada je aktuelna afera sa „Dajnersom“. Ovde sam postavljao pitanje kada smo usvajali izmene Krivičnog zakonika i kada smo obrisali član 228, znači da krivičnom gonjenju ne podležu više platne kartice bez pokrića. Međutim, šta ćemo sada što je neko do 2016. godine dozvolio „Dajnersu“, koji nije bio banka već DOO, da izdaje platne kartice? Tek tada je Narodna banka Srbije donela propis kojim je uvela njega u zakonske tokove. Šta ćemo što su tužioci, na primer Prvo osnovno javno tužilaštvo i tužilac Ljuba Đorđević koliko je ljudi gonio, na osnovu kog propisa je „Dajners“ bio tretiran kao neko ko može da izdaje platnu karticu? Isto tako, evo neka nam Prvi osnovni sud kaže koliko je lica presuđeno po tome.

Dalje, kako ide vršenje krivičnih dela od strane ljudi u pravosuđu? Objavili smo jednu aferu, nazvali smo je „Dveriliks“, koja se tiče iznošenja raznog dokaznog materijala koji nije korišćen za ono za šta je pribavljen, za procesuiranje krivičnih dela, već služi za politički uticaj. Ja ovde upućujem da je Zoran Čopić Čopa, lice koje je osuđeno pravosnažno i u Srbiji i u BiH, 18.2.2009. godine obavilo više telefonskih razgovora, gde se vidi da je obavilo sastanak u kafiću „Zodijak“ na Senjaku sa predsednikom Privrednog suda u Zrenjaninu, gde su dogovarali rešenja u određenim postupcima. A kakva su to rešenja vidi se, recimo, iz njegovog razgovora 2.3.2009. godine, dokument nosi naziv – „Državna tajna“, imate ga u sudskim spisima, broj 5291, gde on kaže za „Šećeranu“ u Zrenjaninu, koja je bila u stečaju, određenom licu koje kupuje, N.N. lice, muško lice – „Ne, ne kupuješ od države, kupuješ od mene, ja ću da ti prodam, zato sam i uveo firmu u stečaj, reorganizacija, znači čisto, bez dinara duga, bez radnika, bez ičega, bez tereta.“

Da li je ikada odgovarao ovaj sudija? Evo pitam ljude iz Državnog veća tužilaca koji su ovde prisutni – šta oni rade po tom pitanju, ili šta rade po pitanju što određeni poslanici iz Poslaničke grupe Dveri iznose dokumente koji su kvalifikovani kao državna tajna i ukazuju da vi, ljudi, ne radite svoj posao? A u sledećim tačkama ću vam objasniti zašto ne radite svoj posao i zašto je ovo bitna politička tema.

Tačka 11. ovog dnevnog reda, pridružujemo se zahtevu da se ukine i Sud i Tužilaštvo za ratne zločine. Apsolutno nema potrebe za tim. Taj sud je imao političku funkciju do sada i nije radio svoj posao na zakonit i valjan način, to je ovde svima jasno. Zašto ga i dalje držimo? Neću ponavljati obrazloženja koja su rekli određeni poslanici pre mene, ali bih takođe potencirao određene skandale srpskog pravosuđa koji se tiču postupaka pod tim sudom i taj slučaj koji je samo jednom rečju pomenut, a zaslužuje više, a to je slučaj „Ovčara“ i sudbina pet lica koja je taj sud upropastio: Predraga Milojevića zvanog Kinez, Milovana Čužanina zvanog Kameni, lice Dragomir, zaboravio sam, mislim da je Milojević zvani Ceca iz Sremske Mitrovice, Ljuboja Mare i Vujo Zlatar. To su lica koja su žrtve srpskog pravosudnog sistema i mi se sada ovde svi pravimo, zabijamo glavu u pesak, a niko ne odgovara za to, brojna krivična dela izvršena od strane lica umešanih u taj postupak, po nalogu upravo inostranih centara moći, Američke ambasade, gospodina Sema Nazara, koji je tada bio u Ambasadi, Fonda za humanitarno pravo i Nataše Kandić.

I objasnite mi, molim vas, kako, recimo, organizuje to tužilaštvo da dolaze iz Bosne i Hercegovine da saslušavaju ovde lica iz Srbije, naše državljane, da ih vodimo tamo na rekonstrukcije određenih događaja. Zna da je zbog takvih stvari izbio Prvi svetski rat? To tužilaštvo ne radi svoj posao, a dokaz za to je... Da li je ikada pokrenut postupak za prvi i osnovni zločin iz kog proizlaze svi ostali zločini koji imaju veze sa ratnim dejstvima – zločin protiv mira? Ako ga ne poznaje Statut Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju, poznaje

ga naš zakon i zašto Tužilaštvo nikada to nije procesuiralo? Zato mora biti ukinuto.

Sada bih zamolio i ministarku da me pažljivo sluša za sledeće dve tačke dnevnog reda, jer je malopre sama tražila da ukažemo na nedostojnost određenih lica koja ne bi trebalo izabrati, a ima veze i sa njom lično. Doći ću i do toga.

Naime, u tački 41. biramo gospodina Miljana Dedića za zamenika u Trećem osnovnom tužilaštvu, i to lice je sporno. Naime, Agencija za borbu protiv korupcije uputila je jedan dopis Tužilaštvu, Apelacionom tužilaštvu, odnosno Prvom osnovnom tužilaštvu na osnovu krivične prijave Anđelke Dedić protiv sudskog veštaka Mirjane Labović. Tražili su obaveštenje o fazi postupka. I, dobili su dva dopisa od nadležnog tužilaštva – 9. februara 2007. godine, katastarski broj 4027/16 i isti broj 21. februara 2017. godine: prvo je bilo da od UKP i Policijske uprave Beograd pribavljaju potrebnu dokumentaciju, a 21. obaveštavaju da su utvrdili da nema elemenata krivičnog dela.

PREDSEDNIK: Poslaniče, molim vas da ne čitate brojeve sudskih spisa.

SRĐAN NOGO: Dobro. Kakve to veze ima?

Ja ću tražiti da mi se dostavi diploma zamenika javnog tužioca Suzane Ristić, predloženog kandidata Dedića, kao i tužioca Prvog osnovnog tužilaštva gospodina Đorđevića... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Greškom sam vas isključila umesto sebe. Nema zle namere, vratite...

SRĐAN NOGO: Baš na ovome da mi nestane reč, vrlo zanimljivo.

Gospodin Đorđević je obećao mesto tužioca ovome kandidatu zato što je taj kandidat potpisao taj dopis Tužilaštvu od 21. februara 2017. godine da nema elemenata krivičnog dela, za šta mu je obećano da će biti javni tužilac.

A zašto je zanimljiva gospođa Labović? Između ostalog i ATP Vojvodina, veštačenje, oslobođen Bogoljub Karić i jedan vrlo važan postupak...

Inače, tu dolazim do vas, gospođo Kuburović. Ako se sećate, ja sam vam postavio pitanje prošle godine kako je ona upisana kao sudski veštak kada ima diplomu koja glasi, evo je ovde kopija njene diplome, da je završila ekonomiju 1984. godine – Univerzitet Kosova u Prištini. Nikada Univerzitet u Prištini, Ministarstvo prosvete je dostavilo informaciju, nije nosio naziv Univerzitet Kosova u Prištini.

Ta žena ima falsifikovanu diplomu i vi i dalje tolerišete njen rad. Vi meni odgovarate da niste nadležni da smenjujete tužioce, upućujete me na tužilaštvo. Vaš sekretar očigledno ne poznaje zakon i član 19. Zakona o sudskim veštacima, a takođe ne zna praksu, jer je ministar Nikola Selaković 2013. godine razrešio jednog sudskog veštaka, doći ću do njega u sledećoj tački.

Ja bih vam ovde dostavio jedan dokument koji imam za vas, a tiče se postupka koji se odnosi na pomenutog sudskog veštaka i na sudiju Grkinić iz Trećeg osnovnog suda. Naime, u sudskom postupku između tužioca Mirjane

Labović i „Dan Grafa“ d.o.o. dnevnog lista „Danas“, taj materijal je korišćen kao sudski dokaz i na osnovu toga je odbačena krivična prijava Mirjane Labović. Ona je, dokazano na ovome što ću vam ja dati, rekla da nije veštačila o jednom predmetu prema pravilima struke nego prema instrukcijama koje je dobila od sudije Grkinić.

U izjašnjenju koje je dala vašem ministarstvu tim povodom, s obzirom na krivične prijave i na žalbe koje je dobilo vaše ministarstvo, ona decidirano kaže da to nije tačno. Vi ćete čuti audio-snimak sa tog suđenja koje će dokazati suprotno. Takođe i Visoki savet sudstva ima prigovor protiv sudije Grkinića i ima njegovo izjašnjenje gde on takođe tvrdi da to nije tačno, ja ću vam uručiti taj dokazni materijal.

Gospodin Đorđević je, pomenuo sam u poslaničkim pitanjima prošle nedelje i čekam odgovor Aleksandra Vučića, kum Nenada Kovača, zvani Neša Roming, koji je kum Nikole Petrovića. I tu dolazimo do tačke 12, četvrti deo mog izlaganja. Vi predlažete Gordanu Čolić za višeg javnog tužioca u Pančevu. Svojevremeno, gospodin Petar Jojić klima, ja se sećam da je 2010. godine imao izlaganje u Skupštini kojim je javno ukazao zašto ona ne bi smela da bude tužilac. Vi ste je sklonili i sada je ponovo vraćate. Gospođa Čolić je prava slika srpskog pravosuđa. Znači, njena nestručnost, nesposobnost, korupcija, politička podobnost, nepotizam i bahatost opisuju celu njenu karijeru.

U jednom prigovoru, koji je njena žrtva uputila Ministarstvu pravde, pominje se veliki broj nekretnina koje ona ima. Takođe, 2015. ona je optužena da je primila 610.000 evra. Inače, Nenad Kovač je ugovarao to sa njenim zetom, gospodinom Kopčalićem, jednim od najvećih građevinskih preduzimača i građevinskih mafijaša u Srbiji u kaficu „Moda“ na Vračaru – dobila je 610.000 švajcarskih franaka da bi dala imunitet gospodinu Savi Terziću, licu koje upravlja „Bus plusom“.

Taj postupak takođe ima veze i sa Mirjanom Labović i sa svim onim što sam prethodno pominjao, kao i sa celim „Dveriliksom“. Ako se sećate, Nenad Kovač je 2009. godine razgovarao sa Zoranom Čopićem, i gospodin Sava Terzić je razgovarao sa Zoranom Čopićem. Sad postavljam pitanje, postoje određeni audio materijali – zašto nisu uneti u dokazne predmete, a tiču se istraživanja narko-klana Darka Šarića i pranja novca, znači afera „Balkanski ratnik“? Tadašnji bivši tužilac Rade Terzić, Tahir Hasanović, grupa advokata Sead Spahović, Vladimir Gajić i drugi, kao i Cane Subotić i njegov zastupnik Nenad Kovač oteli su firmu „Certus“ i za dve godine ukrali 25 miliona evra. I ta krivična dela je gospođa Čolić pokrivala.

Ona je naime tvrdila da je jedan ugovor, koji je bio predmet sudskog spora, falsifikat i za to je angažovala sudskog veštaka Anicu Bajić. Dobro me slušajte, gospođo ministarka, ima veze sa vama. Sudski veštak Anica Bajić je veštačila bez odgovarajuće diplome. Ja imam i kopiju njene diplome, naravno, sad ću vam je pokazati. Gospodin Selaković, vaš prethodnik na tom mestu, 2013. godine je razrešio Anicu Bajić zato što je njena diploma iz škole „dr

Dragoljub Tatomirović“, neka kriminalistička škola koja nigde nije zavedena, niti u APR-u da postoji takva ustanova, niti ima dozvolu Ministarstva pravde. U žalbi koju izjavljuje Anica Bajić ona kaže da ima rad kao rašljar, talenat kao rašljar i da zato može da veštači oblast grafoskopije. I vi ste je nedavno vratili u Registar sudskih veštaka.

Postupak koji je vodila tada Goca Čolić kao tužilac, inače identično je vođen i parnični postupak gde je utvrđeno da je ugovor original, da nije falsifikovan i već ima pravosnažna presuda po tom pitanju. Njen rad za pet i po godina kao višeg tužioca u Pančevu i njene koleginice iz Osnovnog javnog tužilaštva je bio poguban. Izgubile su zajedno 535 postupaka pred sudovima u Pančevu i Vršcu. Država je bila prinuđena da plati 57.642.254 dinara na ime troškova postupka, ali je ta cena mnogo veća, jer vi dobro znate da je najskuplji deo, znači, kada su nevinna lica u pritvoru to se plaća preko Ministarstva pravde iz budžeta.

Inače, njen rad je isto zanimljiv. Slučaj Mirjane Puzić, direktorke pančevačke apoteke protiv koje je DRI u februara 2013. godine podnela zahtev za pokretanje prekršajnog postupka. Budžetska inspekcija je utvrdila da je ona nezakonito trošila sredstva RFZO u iznosu od 1,3 milijarde dinara, a Gordana Čolić je dala naredbu za pokretanje krivične istrage, ali je obuhvatila samo 20% spornog dela. Tako da ovde imate jedno lice koje je direktno umešano u kriminal.

Ja bih i vama kasnije uručio transkripte prisluškivanih razgovora gde su pomenuta lica, znači Sava Terzić, Nenad Kovač, koji su instruisali Gocu Čolić da postupa u ovim krivičnim delima, bila deo kriminalnog miljea koje je pralo narko-novac.

Jedan od tih sistema je i „Bus plus“. Sava Terzić je lice koje stoji iza „Bus plusa“ u ime Nenada Kovača. Kum Nenada Kovača je Nikola Petrović, koji je kum Aleksandra Vučića. Bio je jedan sastanak u „Mošinoj vili“, vrlo zanimljiv, gde su odlučili kako da pokrivaju njihova dela. Zagorka Dolovac se nije izjasnila u pritužbi na rad o tom sastanku.

Ja kažem, srpsko pravosuđe je bolesno. Iznosim dokaze, direktno optužujem imenom i prezimenom određena lica i očekujem da neko reaguje. Svi koji budu ćutali, i tužioci, i sudije, i funkcioneri Ministarstva pravde jesu saučesnici, ozbiljni saučesnici u vršenju krivičnih dela. Molim vas, nemojte da se pitate zašto 88% građana nema poverenje u pravosuđe. Ovde je veliki problem nepravda, ozbiljan problem nepravda i građane niko ne može da zaštiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

(Vladimir Orlić: Replika.)

Gospodin Orlić, pravo na repliku, na pominjanje predsednika Srpske napredne stranke.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Tako je, gospodine predsedavajući, i hvala vam.

Dakle, da, kada neko pokušava da bude zanimljiv, a misli i vešt time što će da upire prstom i optužuje, pa pokušava da ljude dovede u neku vezu sa Aleksandrom Vučićem, a to ne ispadne ni zanimljivo ni vešto, onda čuje repliku. Ne znam, al' to izgleda tako ide.

Znači, bilo je ovo poprilično konfuzno. Da čujete i vi, gospodine predsedavajući, a i ostali narodni poslanici, i verujem da ćete se složiti svi, poprilično konfuzno. Od ovih dvadesetak minuta pola se nije čulo, bilo je skakanja s teme na temu, te neki podaci, te jedna, te druga, pa peta varijanta, pa sve unazad. Da vam kažem iskreno, 2,29% od svega nisam razumeo, ni 2,29%. Ne znam zašto mi baš taj broj pada na pamet kada odgovaram ovoj ligi eksperata Ivan Verner.

Trebalo bi da prestanu da se toliko bave sadržajem onoga što objavljuje list „Tabloid“ i to im je već rečeno kad su se bavili ovim temama ovde u holu Narodne skupštine za vreme kampanje ove godine. Evo, sada izgleda i dalje prave istu grešku, rade istu stvar. Ne samo što citiraju najprizemnije i najodvratnije što postoji na medijskoj sceni, ne samo da se takvog društva drže i tim stvarima služe, nego zaista prestaju da zvuče i zanimljivo i ozbiljno bilo kome. I to im ne kažem ja, to im kaže narod Srbije, jer, znate, 2,29% rezultat na izborima mislim da je dovoljno slikovit, da dovoljno govori sam za sebe.

I još jedna napomena na samom kraju, tih 2,29% biće im astronomski visoka cifra ako nastave da se bave poslom narodnih poslanika na način na koji se bave. Ako su ovo sada malopre rekli samo zato što su reagovali da i oni zaštite onog svog dosovskog kandidata, nek se zapitaju koliko im se isplati. Čovek je bankrotirao.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Gospodin Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Replika, direktno obraćanje prethodnog govornika.

Zaista ne znam zašto se on našao prozvanim i uvređenim, s obzirom na to da nisam pominjao njegovu stranku i ukazao sam na ozbiljne probleme. Ja iznosim dokaze. Ovo nisu priče rekla-kazala. Ovo su audio-snimci koje su nadležne službe bezbednosti Republike Srbije prikupile. Ovo su materijali koji su zavedeni u sudskim spisima. Ovo su brojni dokazi: diplome, uverenja zvaničnih državnih organa i institucija. Znači, okončani sudski postupci. I nijednom rečju niste uspeli da me opovrgnete. Niste uspeli da kažete da ne govorim istinu.

Šta ćemo da radimo po jednom ozbiljnom problemu? Znate, postoje određeni ljudi u pravosuđu, određeni ljudi u tim strukturama koji sežu do vrha države kriminalnim strukturama koji su pretrajali svaku vlast. Oni su trenutno savršeno dobro uklopljeni u vaš sistem, al' su bili i u ranijim sistemima. To je jedan ozbiljan i objektivan problem. Vi umesto da se zapitate i zabrinete kako to da rešite, vi prosto reagujete i branite neke stvari koje su neodbranjive. Šta vi meni možete da kažete na argumente da gospođa Čolić ne ispunjava uslove da

bude viši tužilac? Ništa. Šta možete da mi kažete da mladi gospodin Veljić ne ispunjava uslove da bude zamenik u Trećem osnovnom tužilaštvu? Ništa.

Ja sam izneo ozbiljne dokaze. Izneo sam dokaze o određenim sudskim veštacima. Izneo sam dokaze da se falsifikuju zapisnici u krivičnim postupcima pred sudovima Srbije, da se falsifikuju zapisnici čak i u parnicama u sudovima Srbije, brojna krivična dela koja čine nosioci pravosudnih funkcija, koja čak ne moraju da imaju veze sa politikom, nego prosto imaju veze sa korupcijom. I niko na to ne reaguje. Evo, ja još jednom pozivam i nadležne institucije i nadležne organe – pa zašto me niko ne pozove u tužilaštvo da me pita, ako ništa drugo, da li činim neko krivično delo možda što iznosim takve tvrdnje, ili da mi traži da prezentujem dokaze i saznanja o ovome?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Nogo.

(Aleksandar Martinović: Kao predlagač zakona.)

Izvolite. Samo se prijavite, molim vas.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega želim da se osvrnem na kritike koje su upućene na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama. Prvi put čujem da Zakon o sudijama može da bude protivrečan Zakonu o sudijama. To smo danas čuli.

Dakle, ja sam predložio da se predsednici sudova biraju na četiri godine, a ne na pet godina kao što stoji u važećem zakonu o sudijama. Mislim da je to legitimno, jer treba napraviti razliku između Vrhovnog kasacionog suda, gde se predsednik suda bira na pet godina, kao vrhovne sudske instance u Republici Srbiji, i ostalih sudova u Republici Srbiji. Tako da, Zakon o sudijama, odnosno Zakon o izmenama i dopunama Zakona o sudijama, tako se i zove zato što želimo da promenimo nešto što već piše u Zakonu o sudijama: da se predsednici sudova ne biraju na period od pet godina, nego na period od četiri godine, da mogu biti ponovo izabrani na tu funkciju na period od četiri godine, i predložimo da onaj predsednik suda kome se radni vek navršio u toku mandata može svoj radni vek, odnosno svoju funkciju predsednika suda da okonča onda kada mu istekne mandat. I to je potpuno u skladu sa Ustavom Republike Srbije, zato što Ustav Republike Srbije kada je u pitanju dužina trajanja mandata predsednika suda poznaje samo mandat predsednika Vrhovnog kasacionog suda, a sve ostalo je prepustio Narodnoj skupštini da reguliše putem zakona i mi to ovim putem i činimo.

Što se tiče tog vašeg „Dveriliksa“, na kome ste temeljili vašu izbornu kampanju, to bi trebalo da budu, navodno, krunski dokazi, dame i gospodo narodni poslanici, koji će da sruše, kako vi kažete, režim Aleksandra Vučića, odnosno koji će dokazati da je vaš predsednički kandidat najbolji za Srbiju. I čitav vaš „Dveriliks“ zasnivao se na tekstovima Milovana Brkića, vi me ispravite ako grešim, koji je saopštio, gle čuda, jedan od demonstiranata spontano okupljenih građana, koji su se do pre neki dan okupljali ovde ispred Narodne skupštine, zato što su, inače to prvi put čujem u životu, nezadovoljni rezultatom predsedničkih izbora.

Dakle, čitava vaša famozna afera „Dveriliks“ zasniva se na tekstovima Milovana Brkića, što je vrlo jednostavno da se proveriti. A inače, niste rekli da je taj Zoran Čopić, koga pominjete, 2014. godine osuđen. Dakle, u vreme kada je SNS bila na vlasti. Jedino ste taj deo ispustili iz vaše priče. Sve ste vi spomenuli, i Zorana Čopića, i s kim je pričao 2009. godine kada SNS nije bila na vlasti, i ko je kome kum i tako dalje, spominjali ste i Aleksandra Vučića, al' nikako da kažete da je taj famozni Zoran Čopić osuđen baš 2014. godine. Ni 2008, ni 2010, ni 2011, nego 2014. godine. Kao što danas nećete da kažete, svi vi koji plaćete nad tužnom sudbinom sudija koje navodno pritiska SNS, nad evo najnovijim slučajem ministra unutrašnjih poslova Nebojše Stefanovića. Kada je sud osudio, odnosno presudio da jedan nedeljnik treba da plati naknadu štete Nebojši Stefanoviću zato što je objavio njegovu fotografiju na naslovnoj strani, gde je pisalo – glavni fantom iz Savamale, onda ste svi skočili na noge – evo, SNS vrši pritisak na sudije, evo ga Goran Vesić ispred zgrade suda vrši pritisak da se osudi taj nedeljnik i tako dalje. Sad kada je po žalbi ta presuda pala i kada taj list ne treba da plati Nebojši Stefanoviću tih, ne znam koliko beše, 300.000 dinara, pa gde vam je sad pritisak na sudije? Gde vam je sad pritisak na pravosuđe?

Znači, vama kako kad odgovara. Kad se donese neka presuda koja se vama ne sviđa onda SNS vrši pritisak na pravosuđe. Kada vam se donese presuda koja ide u korist onih koji kleveću i lažu, koji mogu neometano da objavljuju fotografije ljudi i da kažu da su oni fantomi, onda je sve u redu, onda nema pritiska na pravosuđe. Kažete – vrši se pritisak na pravosuđe od strane SNS. Ne znam gde je Marijan Rističević. Evo čoveka živog. Saša Radulović je protiv njega, gospođo Kuburović, podneo privatnu krivičnu tužbu zbog reči izgovorenih ovde u Narodnoj skupštini. Po Ustavu Republike Srbije narodni poslanik je slobodan da iznese svoj stav u Narodnoj skupštini i ne može da bude krivično gonjen, niti se protiv njega može voditi bilo kakav drugi sudski postupak. Neću iz pristojnosti da navodim ime sudije. Taj sudija koji sudi Marijanu Rističeviću kaže: „Pa šta mene briga šta piše u članu 103. Ustava, ti ima da odgovaraš zbog onoga što si govorio u Narodnoj skupštini.“ I sad vas ja pitam – gde je tu pritisak SNS na pravosuđe u Republici Srbiji? Ko tu na koga vrši pritisak?

Mogu da kažem da je Nebojša Stefanović žrtva loših presuda. Mogu da kažem da je Marijan Rističević žrtva lošeg protivustavnog i nezakonitog postupanja pojedinih sudija. Kao što mogu da kažem da se čitava afera „Dveriliks“ zasniva na argumentima Milovana Brkića, koji je protestovao ovde ispred zgrade Narodne skupštine, koji je ušao u anale srpskog novinarstva po tome što je tvrdio kako je Aleksandar Vučić opštio sa svojim sinom i kako je otac Aleksandra Vučića navodno neki Albanac sa Kosova i Metohije. Samo se vi krstite. Evo, to su argumenti na kojima vi zasnivate vaše famozne afere i zbog toga ne valja Aleksandar Vučić, zbog toga ne valja SNS, ne valja vam ministarka pravde, ne valja vam zakon o izmenama i dopunama Zakona o sudijama, samo vi

valjate, a to koliko valjate rekao je narod. Čuo sam danas argument, kaže – mi smo protiv Vlade. Super, ali je narod za Vladu, narod je za Aleksandra Vučića, narod je svoje rekao pre neki dan, i vi svi skupa, koliko vas ima, možete na glavu da se okrenete, ali da prekrojite političku volju naroda ne možete.

(Srđan Nogo: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, vi ste izneli određene konstatacije i postavili određena pitanja kao ovlašćeni predstavnik. Imali ste mogućnost u dodatna dva minuta kroz repliku, omogućio sam vam to, da pojasnite jer sam smatrao da ste se javili iz razloga što niste adekvatno protumačeni. Upravo ste od predstavnika predlagača dobili odgovore na pitanja i konstatacije koje ste izneli. Sada zaista nemate osnova za repliku.

(Srđan Nogo: Povreda Poslovnika.)

Ne možemo se igrati, nećete dobiti sada povredu Poslovnika.

(Srđan Nogo: Dužni ste da mi date reč. Kolega Martinović me je pomenuo.)

Gospodine Nogo, vi ste pokrenuli ovakvu vrstu rasprave. Povredu Poslovnika mogu da učinim ja, a ne gospodin Martinović.

(Srđan Nogo: Rekao sam da ste vi, a ne da je kolega Martinović povredio.)

Smatrate da sam ja učinio? Izvolite, obrazložite.

SRĐAN NOGO: Molim vas, gospodine Milićeviću, član 104. Poslovnika: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku.“

Gospodin Martinović je kao ovlašćeni predlagač govorio pet minuta isključivo osvrćući se na moje izlaganje. On pre toga nije bio ni u kakvoj diskusiji sa mnom. Znači, celoga dana nismo vodili nikakvu diskusiju. Nadovezujući se na moje izlaganje on komentariše moje izlaganje i pogrešno ga je protumačio. Između ostalog, pominjao sam član 59. Zakona o sudijama i govoreći, na primer, da je ta njegova odredba protivrečna toj odredbi, što vi verovatno ne razumete, ne znam da li ste pravnik, nije ni bitno, izdaje niz grubih kvalifikacija i neistina o onome o čemu sam ja govorio, navodeći, na primer, da je meni izvor informacija određena novina, a ja tvrdim da mi je izvor informacija, imam audio-snimke, imam transkripte, neka druga institucija.

Molim vas, dozvolite mi da u dva minuta odgovorim na jednu takvu činjenicu. Znači, nemate pravo da mi uskratite repliku. Ja nisam gospodina Martinovića isprovocirao, niti sam ga pominjao do sada pa da bude – prekidamo raspravu. Samo želim argumentovano da iznesem činjenice i ukažem, prosto, na moje izlaganje. Ne znam što je to toliko problematično i sporno, osim ako se neko moćniji od vas ne plaši mog izlaganja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Nogo.

Mislim da sam vam potpuno jasno i precizno rekao – vi ste kao ovlašćeni predstavnik izneli niz konstatacija i postavili određena pitanja. Kažete da se gospodin Martinović osvrnuo na vaše izlaganje. A šta očekujete od predstavnika predlagača nego da odgovori na pitanja koja ste postavili i određene konstatacije?

Smatram da nisam povredio član Poslovnika. Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni?

(Srđan Nogo: Naravno da želim, da.)

Zahvaljujem.

Gospodine Martinoviću, vi kao predstavnik predlagača, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ako ste pažljivo pratili ono što sam govorio, nisam spomenuo bilo čije ime, sem što sam spomenuo jedino ime nekoga ko nije narodni poslanik, a to je Milovan Brkić i da se afera „Dveriliks“ zasniva na tekstovima Milovana Brkića iz njegovog čuvenog „Tabloida“, a to svako može da proveriti ako uđe na internet sajt tog lista. Dakle, to su članci iz, negde, 2009, 2010. godine. U tom vreme ni sa Zoranom Čopićem ni sa Darkom Šarićem ni sa bilo kim od tih lica apsolutno niko...

(Srđan Nogo: Kakav je ovo način?)

Mnogo su nervozni ovi iz ove afere „Dveriliks“, ne znam šta im je, izgleda da im afera nije baš pošla za rukom, odnosno nisu uspeli da ubede građane Srbije da je Aleksandar Vučić najveći zlikovac u Republici Srbiji i da je on najodgovorniji za stanje u kome se Srbija nalazi.

(Srđan Nogo: Nismo mi nervozni, vi ste nervozni.)

Dakle, samo sam pomenuo da je izvor svih tih informacija, to govorim zbog kolega narodnih poslanika, a to govorim i zbog građana Srbije, pošto se ovde mistifikuju stvari, nema ovde nikakvih oznaka poverljivosti i tajnosti, nema tu nikakvih sudskih spisa, ima samo članaka i napisa Milovana Brkića, i to je glavni i jedini izvor vaših informacija. Ako vi na tome bazirate vašu politiku, super, ja nemam ništa protiv toga, ali vam samo kažem da je tu vašu politiku narod na ovim izborima ocenio tako što vam je, kao što je rekao i kolega Orlić, ukazao poverenje u iznosu od 2,29%. I da ste, kako da vam kažem, malo politički mudri, mislim da biste vi sliku Aleksandra Vučića, koga neprestano spominjete, trebalo da držite kao ikonu. Da taj čovek odluči da se ide na izbore, vi ne biste prešli cenzus. Vi biste Narodnu skupštinu gledali eventualno u nekim informativnim emisijama.

Prema tome, palite vi sveću, palite kandila Aleksandru Vučiću, molite se za njegovo zdravlje, inače biste Narodnu skupštinu mogli da vidite na razglednicama, u informativnim emisijama, na TV dnevniku, ali ovde u Narodnoj skupštini ne biste bili, to je potpuno jasno.

Ponavljam još jedanput, zakon o izmenama i dopunama Zakona o sudijama predložio sam upravo zato da bih promenio nešto u važećem zakonu. A vi mi kažete – e, a ovo što ste vi predložili, to je u sukobu sa onim što piše u

Zakonu o sudijama. Pa ja i hoću da promenim Zakon o sudijama. Da li će mi to poći za rukom zavisi od toga koliko sam vešt u argumentaciji. Ako ubedim narodne poslanike da je dobro ovo što ja predlažem, ljudi će glasati za moj predlog; ako ih ne ubedim, neće. Ali ne možete da kažete da je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama protivrečan sa Zakonom o sudijama. Nije. To je predlog da se nešto u Zakonu o sudijama promeni. A ja mislim da je to rešenje bolje zato što je zasnovano na Ustavu Republike Srbije. Jer Ustav Republike Srbije, kada je u pitanju trajanje mandata predsednika suda, poznaje jedino dužinu trajanja mandata predsednika Vrhovnog kasacionog suda. Ostalo je ostavio da se reguliše zakonom od strane Narodne skupštine.

Da li je ovo što ja predlažem dobro ili nije dobro, to će narodni poslanici da ocene u danu za glasanje, ali ne možete da dovodite u pitanje pravo narodnih poslanika da predlažu zakone Narodnoj skupštini.

Svi vi iz opozicije, svi vi iz stranaka bivšeg režima ste uvek u kontradiktornosti sami sa sobom. Zna li šta je najveća zamerka ovom predlogu zakona, ono što sam ja uspeo da čujem? To što zakon nije došao, kaže, iz Vlade. Kada dođe zakon iz Vlade onda se kaže – e, a što narodni poslanici ne predlažu zakon? Vi sami sa sobom morate da se dogovorite kakvu tehnologiju rada vi u stvari hoćete. Kad zakon predloži Vlada – onda što je došao iz Vlade? Kad ga predloži neko od narodnih poslanika – a, to se Vlada sakrila iza narodnog poslanika. Šta ima Vlada da se krije iza mene ili iza bilo koga? Vlada koja je postigla najbolje rezultate u modernoj istoriji Srbije, vlada koja uživa natpolovičnu većinu, podršku građana Srbije, da se krije iza Aleksandra Martinovića? Pa to je smešno.

Dakle, ja sam predložio ovaj zakon zato što smatram da su njegova rešenja bolja nego u važećem zakonu. Da li će Narodna skupština to da usvoji ili ne videćemo u danu za glasanje. Kao što ćemo da vidimo, i vidim da vi unapred seirate, čitate neke dokumente o nekim javnim tužiocima, radili su ovo ili ono, bogatili se i tako dalje. Jesu li se oni bogatili u vreme kada je SNS bila na vlasti?

Jesu li se oni bogatili u vreme SNS? Jesu li oni radili sve to što su radili u vreme SNS? Nisu. Oni su to radili u ono vreme kada je Milovan Brkić objavljivao tekstove u „Tabloidu“; 2008. godina je u pitanju, 2009. godina je u pitanju, 2010. godina je u pitanju. To su godine o kojima vi govorite. I ako neko kaže da nije dobro protumačen, ja tumačim građanima Srbije o kom vremenskom periodu se radi. Radi se o periodu kada je Srbijom vladao režim Borisa Tadića. Mi o tom vremenu govorimo. A za koga će Narodna skupština da glasa sa liste predloženih kandidata, za sudije, za javne tužioce, to je diskreciono pravo svakog narodnog poslanika da se izjasni.

I samo nemojte nama iz SNS da lepите bilo kog kandidata za bilo koji sud i za bilo koje javno tužilaštvo. Jer apsolutno nijedan od ovih kandidata nema nikakve veze sa SNS. Taj broj od 600 sudija koji su navodno bili članovi SNS, pa navodno nisu dobili ispisnice, to ste izmislili, kao što ste izmislili masu

drugih stvari. I šta sad mi treba da uradimo? Da vama donosimo nepostojeće ispisnice nepostojećih članova Srpske napredne stranke?

(Igor Bečić: Kakvo je to dobacivanje?)

Ne smeta mi što dobacuju, gospodine Bečiću, to samo pokazuje koliko su nervozni i koliko nemaju argumenata.

A građani Srbije treba da znaju da su javni tužioci, da su sudije, odnosno jedan deo njih radili u partijskom interesu stranke koja je 2012. godine smenjena sa vlasti voljom naroda.

I tekstovi Milovana Brkića odnose se na period kada je Srbijom vladao režim Borisa Tadića, a jedino što je tačno, a što ste vi namerno ispustili da kažete, to je da je taj famozni Zoran Čopić zaista imao kontakte sa određenim ljudima iz tadašnjih državnih struktura, samo ste zaboravili da kažete građanima Srbije da je Zoran Čopić osuđen, baš, 2014. godine u vreme Aleksandra Vučića i u vreme kada Srbijom vlada Srpska napredna stranka. Ne zato što su Aleksandar Vučić i Srpska napredna stranka imali uticaja na srpsko pravosuđe, nego zato što su sudovi tada stekli hrabrost da sude po Ustavu i zakonu. Do 2012. godine sudije su bile pod strašnim pritiscima.

Da je to tako, govori vam slučaj Razvojne banke Vojvodine, Fonda za razvoj Vojvodine, Fonda za kapitalna ulaganja. Govori vam slučaj brojnih zloupotreba u republičkim ministarstvima, kada niko od sudova nije mogao da uradi bilo šta protiv ljudi koji su bili protagonisti najveće pljačke u istoriji Srbije koja se desila u periodu od 2000. do 2012. godine i kada je preko pola miliona ljudi ostalo bez posla. Među njima su, gospodine, koji mašete rukama i vaši koalicioni partneri, bivši, sadašnji, oni sa kojima trčite u strane ambasade, onima koje zovete u pomoć kad dobijete 2% glasova na izborima, e oni su krivi i za stanje u srpskom pravosuđu i za stanje u srpskoj ekonomiji.

A mi se trudimo da to stanje popravimo, i ono što nam daje satisfakciju za naš rad to je što građani prepoznaju težak, mukotrpan ali celishodan rad i Aleksandra Vučića i Vlade kojoj je na čelu, pa i nas iz Srpske napredne stranke.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 106. u vezi sa članom 109.

Gospodine predsedavajući, cenim vašu popustljivost prema opoziciji, ali sve vreme dok je kolega Martinović govorio protivnička strana... Evo vidite još jedno nepristojno ponašanje, još jedno ometanje govornika, ovo su oni fini, vaspitani, oni od Saše Jankovića, koji plediraju da dok neko govori treba poštovati slobodu govora, koji govore o pravnoj državi. Sve vreme dok je gospodin Martinović govorio, kolega iz opozicione stranke je, iz tog „Dveriliksa“, je dobacivao, mahao rukama (evo nešto ću navući na pluća) pravio

promaju, sve vreme je, dakle, dobacivao, što Poslovník, član 106. stav 3. kaže da nije dozvoljeno.

Cenim tu popustljivost, ali da, u skladu sa članom 109, ubuduće, ne sada, povedete računa kada se kolege tako razmašu, raspojasaju, kad dobacuju baš sve vreme i na takav način ometaju govornika, da ih upozorite da možete da im izreknete opomenu u skladu sa članom 109. koji za takve situacije to predviđa.

Verujem da možda kod vas, s obzirom na to da oni emituju u svom govoru neku, onako, „robusnu si“ silu, možda postoji neki strah, posebno kada je njihov šef poharao ovaj „Hilandar“, ali gospodine predsedavajući, vi ste muško, oni uobičajeno napadaju samo žene u RIK-u i opštini Pećinci, nema razloga za strah, ako primenite Poslovník, članove 106. i 109. Hvala vam. Ne tražim da se glasa.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Ne postoji, verujte, nikakav strah niti imamo dvostrukih aršina niti popustljivosti ni kada je reč o poslanicima pozicije ni kada je reč o poslanicima opozicije. Isključivo gledamo da se rukovodimo onim što je precizno i jasno definisano u Poslovníku o radu Narodne skupštine.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovníka?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ne.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Gospodine Nogo, vi ste hteli, želeli povredu Poslovníka.

(Srđan Nogo: Ne, nego repliku.)

Repliku? Niste spomenuti, gospodine Nogo, nijednog trenutka.

Molim vas, vraćamo se na raspravu. Reč ima narodna poslanica Nataša Mičić. Izvolite.

NATAŠA MIČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici Ministarstva, gospodine predsedavajući, zaista je postalo simptomatično da mi poslanici provedemo više vremena i ukažemo više pažnje prilikom utvrđivanja dnevnog reda, ne kažem da to nije važno, ali danas smo tome posvetili pet, šest sati vremena, da bismo onda o temi dnevnog reda, o 44 spojene tačke imali ukupno vreme od samo pet sati, plus, dobro, govori ovlašćenih predstavnika.

Prosto, to nije logično i zaista nema veze sa parlamentarizmom. Nadam se da će ubuduće kada dođe do ovakve situacije poslanička većina barem predložiti duplo duže vreme za raspravu kad je ovako obiman dnevni red.

A kada se, inače, na dnevnom redu ove Narodne skupštine nađu tačke koje su veoma važne kao što je pravosuđe, kada mi poslanici koji smo pozvani i izabrani da svojim odlukama ovde uređujemo pravosudni sistem ili kada smo pak pozvani da učestvujemo u odlučivanju oko izbora nosilaca pravosudne funkcije, onda najmanje što možemo da uradimo jeste da pokažemo svest, ako je imamo, odnosno neki možda i nemaju, koliko su reforme pravosuđa zapravo do sada ukupno bile slabe i koliko daju slabe rezultate.

Te reforme su, prvo, spore, onda su nedovoljne, onda često idu pogrešnim putem, a da ne govorim o toj situaciji da je totalno anticivilizacijski da mi političari, predstavnici partija, uopšte učestvujemo u odlučivanju o pitanjima izbora nosilaca pravosudnih funkcija, bilo da se radi o sudijama, bilo da se radi o predsednicima sudova ili o tužiocima. Nema veze što je to potrebno da dostignemo zbog Akcionog plana Poglavlja 23, kojim usaglašavamo naše pravo sa pravom EU, potrebno je da menjamo Ustav, prosto nije civilizovano da partijski ljudi, naročito partije koje su na vlasti, dobijaju priliku da utiču u izboru nosilaca pravosudne funkcije. I tu ponavljamo neku tradiciju gde su te partije na vlasti uvek starije nego institucije. Jer od koga će? Uglavnom će da traže informacije od partije. I od institucija, ali pre svega od partije. Tu trpimo štetu, i građani ali i mi opozicione stranke.

Prva tačka dnevnog reda je Predlog izmena i dopuna Zakona o sudijama, koji je podneo jedan narodni poslanik. Mogu da se složim, da kažem, naravno, da ne mora uvek Vlada i da je bolje da se ponekad i neki predlozi zakona koje predlažu narodni poslanici stave na dnevni red, ali ne mogu da se složim da je to tako mala izmena da je dovoljno da jedan jedini poslanik, ne razumem zašto to nije predložila barem poslanička grupa ili poslanička većina ili barem grupa narodnih poslanika ili barem predsednik Odbora za pravosuđe, mislim prosto je to neverovatno umanjivanje, a nisu tako nebitne te promene, znate.

To skraćivanje mandata sa pet godina na četiri godine da bi se dalo na značaju Vrhovnom kasacionom sudu može da bude sporno, ali ajde da kažemo i ne mora, da bi bila bolja frekvencija, ali po meni je stvarno sporna odredba po kojoj ovde mi poslanici znači zakonom dozvoljavamo mogućnost da oni koji su navršili svoj radni vek mogu da produže da rade sve dok traje funkcija predsednika suda. Pa što, malo li je u ovoj državi, nemamo dovoljno sudija, tužilaca, advokata, pravnika sa pravosudnim ispitom, pa nisu to neki koji odlaze iz ove zemlje. Imamo toliko školovanog kadra sa iskustvom i zašto bismo mi umanjivali šansu nekom drugom da postane predsednik suda, koji možda dok ovaj završi svoj mandat neće imati priliku, možda će on završiti svoj radni vek, na primer. Zašto bismo umanjivali šansu? Zašto bismo vezivali ruke Visokom savetu sudstva da bude ograničen u tom pogledu da ako neko hoće da produži iako je ispunio radni vek da on to može da učini? Potpuno nerazumno i potpuno neracionalno, pogotovo u zemlji koja ima dosta pravnika sa iskustvom i sa položenim pravosudnim ispitom. Ima ih, i na birou ih ima i sa iskustvom. Ne vidim potrebu, apsolutno.

Dalje što se tiče izbora tužilaca, isto mislim da mi apsolutno nismo pozvani, niti bi trebalo da me interesuju biografije, niti bi trebalo da me interesuju na koji način se to boduje, zato što to jedino i isključivo može da radi struka. Ne mogu ja da ulazim ni u pitanje da li je to pravično opredeljen broj poena. Razumete? Dakle, samo struka, isključivo struka.

E sad, pogledajte sad u kakvu smo još situaciju dovedeni. Je li u septembru 2015. godine raspisan konkurs za 55 javnotužilačkih funkcija? Je li tako? Ili 85. Je li tako? E, i mi smo samo jedan delimičan broj od septembra 2015. godine, i danas biramo samo još trideset i nešto, mislim 33, pa pazite koje je to vreme. A pazite, uzmite u obzir da u ovoj zemlji nedostaje, svaki peti tužilac je upražnjeno mesto. Upraznjeno je svako peto tužilačko mesto. Je li to tačno? Je li tačno da nam nedostaje 117 tužilaca ili zamenika tužilaca? A onda svaki taj tužilac ima skoro 1.200 predmeta. Je li to tačno? Pa onda zašto je došlo do tog uskog grla, do zagušenja? Onda kako radi ova država, kako rade ti organi, kako smo dozvolili da toliko ljudi nedostaje na tako važnim funkcijama da bi ovaj pravosudni sistem mogao da funkcioniše? Vrlo prosto i vrlo razumno pitanje. Stvarno tražim minimum objašnjenja, a onda dolazimo na tačku 11. koja je za nas iz Liberalnodemokratske partije veoma značajna, zato što je za nas suočavanje sa prošlošću, a i izbor tužioca za ratne zločine jeste jedan od preduslova da budemo pravednije društvo, da možemo da se pomirimo sa susedima i uživamo u dobrosusedskim odnosima.

Zašto smo godinu i po dana čekali na izbor tog tužioca za ratne zločine? Zaista neshvatljivo. Evo, mi smo dobili u aprilu predlog Vlade, je li tako? Državno veće tužilaca je u septembru prošle godine predložilo Vladi, predsednik Vlade je rekao da će početkom novembra, podsetila sam se tih izjava, dakle, da će biti izabran početkom novembra, da bi onda rekao krajem novembra, da bi onda početkom decembra rekao do Nove godine i, na kraju, evo nas sad sredina maja, znači godinu i po dana mi nemamo tužioca za ratne zločine. Šta ga je sprečavalo? Pa makar nam duguje neko obrazloženje, neko objašnjenje. Nisu dovoljne samo te dve biografije. Moramo da znamo šta je to. Ispade na kraju da je Narodna skupština bila najefikasnija, jer smo, evo, zakazali sednicu, našla se na dnevnom redu 11. maja, a Vlada je podnela taj predlog 25. aprila. Znači, ja smatram da je to propust predsednika Vlade. Bogami, još jedna od tamnih mrlja u njegovom mandatu. Zato što je to za nas veoma važno pitanje.

Na kraju krajeva, to je političko pitanje koje takođe utiče na kredibilitet jedne zemlje. Jer ne možete vi da zahladnite diplomatske odnose sa jednom državom sa kojom smo do sada uvek imali dobre odnose, mislim na Francusku, neka me ispravi neki istoričar ako grešim, ali mislim da je ovo prvi put da su zahlađeni ti diplomatski odnosi, zato što Francuska država, odnosno francuski sudovi nisu udovoljili našem zahtevu za izručenje Ramuša Haradinaja. I to je bio razlog da mi, je li tako?, zahladnimo, po prvi put u istoriji, diplomatske odnose.

A kakav kredibilitet imamo mi, onda, sa pozicije da nam je Francuska isporučila Ramuša Haradinaja, nadležan da podigne optužnicu, bio bi tužilac za ratne zločine, koga ova zemlja nema godinu i po dana. Je li to tačno? To je prosto urušavanje ugleda zemlje.

Drugo što se tiče tužioca za ratne zločine, videla sam da je Vlada još prošle godine u februaru usvojila Nacionalnu strategiju za procesuiranje

ratnih zločina. Postavlja se pitanje – zašto to nije uradilo i Tužilaštvo za ratne zločine? Prošlo je toliko vremena. Pazite, jedna od najnovijih vesti, evo na sajtu, jeste da je 6. aprila ponovo podignuta nova i proširena optužnica za slučaj ratnog zločina u vozu na putu ka Štrpcu, za ratni zločin koji je izvršen prema 20 ljudi.

Taj zločin je izvršen 1993. godine, a mi 2017. godine, evo 6. aprila, nedavno tek ponovo podižemo tu optužnicu. Trebalo bi imati u vidu da se zaista, jeste, protekom vremena, prošle su 24 godine, dokazi teže nalaze, neki svedoci nisu ni živi ili nisu u stanju da mogu, dakle, protivim se svim onim kolegama koji su bili za to da se ovo tužilaštvo i specijalni sud, ne interes ove zemlje je da državni tužilac za ratne zločine i Sud za ratne zločine i dalje postoje, jer je to jedini način da se suočimo sa prošlošću i da zaista postanemo pravednije društvo.

Takođe bih spomenula u vezi sa ovim da godinu i po dana Vlada nije predložila čoveka koji će da bude tužilac za ratne zločine, da je taj DOS, koji se tako često kritikuje i spominje kao nešto najgore što se desilo ovoj zemlji, ja sam, recimo, već tokom prošle sednice pominjala neke zakone gde je DOS podigao standarde koji se danas ne ispunjavaju. Na primer, govorila sam o Zakonu o javnim nabavkama, u pogledu suzbijanja korupcije, da je usvojen za vreme DOS-a, pa o Zakonu o Radiodifuznoj agenciji, da su tada, naravno, poboljšani, stvoreni uslovi za bolje ostvarivanje slobode medija. Danas ću da kažem da je ovaj zakon usvojen, Zakon o organizovanju i nadležnosti organa za procesuiranje ratnih zločina, zapravo, taj zakon je donet 1. jula 2003. godine i državni tužilac za ratne zločine je izabran u istom mesecu, znači 20. jula 2003. godine, i on je tu dužnost vršio do 31. decembra 2015. godine, od tada nemamo tu instituciju.

Imamo, dakle, vršioca dužnosti, njegovog prvog zamenika koji ga menja, i za kojeg, pravo da vam kažem, nije jasno kada je već čovek tu godinu i po dana, zašto se njemu nije ukazalo poverenje. On jeste predložen, ali očigledno da je tu bio neki problem, da li on nije opravdao zahteve koji su ispred njega bili, ili jeste, prosto, trebalo je da dobijemo neko objašnjenje.

I na samom kraju, rekla bih još da bi trebalo da se potrudimo, svako od nas, da na neki način i mapira te probleme u pravosuđu, čisto da pokažemo da posedujemo svest da krećemo ka tim izazovima i da će svako na svoj način da pokuša da doprinese da ta situacija u našem pravosudnom sistemu bude bolja. Onda sam ja samo onako iz nekog i ličnog iskustva i mapirala neke probleme koje bi trebalo da ispravljamo ubuduće.

Prvi problem jeste, ovo o čemu sam govorila, negativna selekcija prilikom izbora sudija. Prosto, ne može to da bude partijska, i ne sme da bude, tek tada ćemo dobiti i na poboljšanju kvaliteta i na poboljšanju efikasnosti pravosuđa, jer to često dovodi i do nestručnosti. Prosto, ta negativna selekcija, je l' tako?, dovede i do izbora nekih i nestručnih ljudi.

Drugo, šta je jako pogubno? To je neodgovornost za loš rad. Ne funkcionišu disciplinski organi Visokog saveta sudstva. To je ono što je takođe problem. Retko se kada otvaraju pitanja odgovornosti nosilaca pravosudne

funkcije, da ne govorim koliko je zastarelih presuda do sada. Ko odgovara za to, a, recimo, odgovorne su sudije. Mislim, poznati su neki slučajevi, na primer slučaj Pahomije ili slučaj prebijenih „otporaša“ u Požarevcu, ali ima tih slučajeva ko zna koliko. Ne znamo ni koliko ih ima i ko je za to odgovoran.

Dalje, sudije su prilično skoncentrisane na brojke, da završe, jer su preopterećene, što veći broj predmeta, to onda ide na štetu kvaliteta suđenja i pravde uopšte.

Dalje, problem jeste stvarno i loša organizacija sudova, nedostatak prostora i tehničkih sredstava. Neodgovoran odnos prema arhivi, to nikad niko nije spomenuo, a prosto, i to je važno. To je važno za funkcionisanje pravosuđa, za pravosudnu praksu, za izgradnju svih tih institucija. Da ne govorim dalje, dugotrajni sporovi itd., itd., pa čak i kršenja, pa čak i donošenje zakona i mera koje se preduzimaju na taj način da na kraju predstavljaju kršenje prava građana, kao što je na primer Zakon o izvršenju i obezbeđenju, gde je Ministarstvo pravde prelaznim odredbama ostavilo na volju sudovima da pojedinačno, znači imaju diskreciono ovlašćenje da primenjuju ta uputstva ili ne, da se ponašaju slobodno, što je dovelo do obustave velikog broja. Stotine hiljada predmeta je obustavljeno zato što je to prosto...

Takođe, naravno, problem je i strah sudija da sude u predmetima gde je tužena Republika Srbija, i možemo slobodno reći da nezavisnost nije postignuta, i da, kako sam već rekla i za sudije i za tužioce, mora da bude vidljivija njihova odgovornost. Njihova odgovornost, verujte, nigde, apsolutno nigde nije vidljiva. I na to bi trebalo bolje da utičemo kao Parlament, a ne, recimo, na te puke izbore za koje niti smo pozvani, niti smo sposobni to da vršimo, ali, kažem, benefit mogu imati samo partije na vlasti i niko drugi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Nela Kuburović.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, više puta smo imali prilike sad da čujemo da nije civilizovano da Narodna skupština odlučuje o nosiocima javnotužilačke funkcije, kao i o izboru sudija, i to upravo dolazi od strane onoga ko je imao i te kako mogućnost ukoliko smatra da to nije civilizovano da promeni, nekoliko godina, i da izvrši te izmene Ustava i, zatim, izmenu Zakona o sudijama i Zakona o javnom tužilaštvu.

Tačno je da se Vlada Republike Srbije, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, obavezala da će se smanjiti politički uticaj kada je reč o izboru nosilaca pravosudne funkcije. To je konstatovano i Akcionim planom za Poglavlje 23 i to je ono na čemu Ministarstvo pravde i te kako intenzivno radi.

Verovatno vam je poznato da postoji Komisija za sprovođenje Nacionalne strategije za reformu pravosuđa, koja se i te kako bavi ovim pitanjem, da je izvršena analiza ustavnih odredaba, koja se odnosi na izbor sudija i javnih tužilaca, i upravo na osnovu te analize uslediće predlog amandmana koji će jednog dana biti na dnevnom redu u i Skupštini da se o njima raspravlja. Ali sve

dok Ustav ne izmenimo, mislim da svi ovde treba da poštujemo i ustavne odredbe i zakone i da u skladu sa time sprovodimo postupak nosilaca pravosudnih funkcija.

Kada je reč o izboru javnih tužilaca, o kojima danas ovde raspravljamo, moram da istaknem, po ko zna koji put, da je ovo možda do sada najtransparentniji proces izbora, s obzirom na to da sam već i napomenula da Vlada nije vršila korekcije Lista koji je dostavljen od strane Državnog veća tužilaca, već je upravo prosledila Narodnoj skupštini one kandidate za koje je struka, većina članova Državnog veća tužilaca su upravo sami tužioci. Neke odluke prilikom predlaganja su donete, što bi rekli pojedini članovi, takođe, Državnog veća tužilaca, preglasavanjem ministra. Ja kao neko ko možda nije bio za nekog od ovih kandidata moram da poštujem volju većine, a samim tim je i Vlada poštovala isto to, pa je sve te kandidate prosledila Narodnoj skupštini. Smatram da dok god Narodna skupština bira javne tužioce može da raspravlja i o njihovoj stručnosti i njihovoj dostojnosti.

Kada je reč o izboru tužioca za ratne zločine, nije tačno da Vlada godinu i po dana nije predložila, s obzirom na to je bio prvobitni predlog koji nije prošao u Narodnoj skupštini, i Državno veće tužilaca je raspisalo novi konkurs u februaru 2016. godine. Ni sami tužioci nisu bili tako revnosni, niti su žurili sa predlaganjem kandidata, nego su tek nakon sedam meseci okončali postupak predlaganja, rangiranja i tek krajem septembra dostavili predlog Vladi Republike Srbije.

Ukoliko ste pratili na početku moje izlaganje, ja sam vam ukazala da i tom prilikom nisu predloženi svi kandidati za osnovna i viša javna tužilaštva, da je Državno veće tužilaca u septembru odlučilo ponovo da raspiše konkurse za pojedina tužilaštva, tako da smo tek konačne liste dobili u januaru i smatram da je bilo celishodnije da o svim tužiocima raspravljamo na jednoj sednici Skupštine, a ne da se to odvija u više etapa.

Ne bih rekla da je Tužilaštvo za ratne zločine bilo onemogućeno da radi. Ukoliko posmatrate statistiku rada Tužilaštva za ratne zločine tokom 2016. godine i tokom 2015. godine, možete da vidite da je u prethodnoj godini podignuto 15 optužnica, za razliku od 2015. godine, kada nije podneta nijedna, kada smo imali tužioce za ratne zločine, a u trenutku kada Tužilaštvom rukovodi prvi zamenik imali smo podignutih 15 optužnica, što znači da Tužilaštvo i te kako može da radi.

Kada je reč o slučaju Ramuša Haradinaja i da li je neko mogao da postupa ili ne, ili podiže optužnicu, postupak protiv Ramuša Haradinaja i te kako se vodi u Tužilaštvu za ratne zločine i postoji zamenik koji je zadužen predmetom i može da postupa neovisno od toga da li imamo tužioca izabranog ili ne.

Da li je skandalozna odluka Vlade Republike Srbije kada je reč o odnosu sa Francuskom? Rekla bih da nije. Smatram da je skandalozna odluka francuskog suda. Poštujem i te kako samostalnost i nezavisnost sudova kada

donose svoje odluke, ali kada pogledate odluku koju smo mi imali prilike da dobijemo, to jasno upućuje da je odluka i te kako politička i nijednog trenutka, čak, ni sam francuski sud nije rekao da je Srbija nesposobna da sudi i da obezbedi osnovne garancije postupka zaštite i prava odbrane Ramušu Haradinaju.

Naprotiv, to je i istaknuto u samoj odluci i, štaviše, na 25 strana u potpunosti se objašnjava kako je zahtev za ekstradiciju osnovan, da su ispunjeni svi uslovi za to, čak je odbijen i svaki prigovor Ramuša Haradinaja, koji je izneo u samom postupku, da je postupak zastareo, da je reč o politički motivisanom postupku, da je on već pravosnažno oslobođen. Svaki od tih postupaka je sam sud u Kolmaru pobio i utvrdio da su ispunjeni uslovi za vođenje postupka, da kada je reč o postupku koji se vodi pred srpskim organima nije isti postupak protiv koga mu se sudilo pred Haškim tribunalom, gde ne postoji zastarelost krivičnog gonjenja i da su ispunjeni uslovi da se taj postupak vodi.

Nažalost, skandalozna je poslednja strana te odluke gde čak verovatno ni pravnik sa prosečnim znanjem ne bi mogao da poveruje u ono što je napisano, a to je da bi mu njegovim izručenjem bila naneta veća šteta po njegovu ličnost. Moram da vam ukažem da je Francuska, kada je reč o Međunarodnoj konvenciji za ekstradiciju, prilikom usvajanja i ratifikovanja te konvencije, u pogledu ove okolnosti istakla samo, odnosno usvojila rezervu koja se odnosi na bolest i starost. Mislim da nijedan od ovih kriterijumima nije ispunjen kada je reč o ovom optuženom licu, čak se samim tim kriterijumima ni francuski sud nije bavio.

Ono što je skandalozno i poražavajuće je da je razlog zbog koga je odbijen zahtev za ekstradiciju taj da je Ramuš Haradinaj politička javna ličnost u takozvanom Kosovu, da je učestvovao u oružanim sukobima, i da je pripadnik države koju Republika Srbija ne priznaje. Ne znam ko bi mogao uopšte da prihvati ovakvo obrazloženje i da ga podvede pod to da bi o ovim razlozima koji su navedeni njemu bila naneta lična šteta, vođenjem i ekstradicijom u Republici Srbiji. Svakako odluka francuskog suda jeste sramna i skandalozna i mora da utiče na diplomatske odnose koji postoje između Republike Srbije i Republike Francuske.

Ono što se tiče samog postupka izbora, još jednom moram da kažem da je Vlada Republike Srbije u potpunosti ispoštovala ono što je Državno veće tužilaca dostavilo i upravo je struka presudila kada je u pitanju predlaganje svih ovih kandidata. Kada govorimo o odgovornosti nosilaca pravosudne funkcije, svakako, i kao ministar pravde, smatram da na tome treba i te kako raditi. Iako nisam predstavnik predlagača ispred Visokog saveta sudstva, ali kao član tog tela i te kako moram da istaknem da disciplinski organi i te kako rade i u toku prethodne godine imali smo nekoliko razrešenja sudija upravo zbog teških disciplinskih prekršaja.

Pomenuli ste, ne znam u kom kontekstu, i Zakon o izvršenju i obezbeđenju, navodeći da je prelaznim odredbama ovog zakona ostavljeno diskreciono ovlašćenje sudovima. Nisam sigurna da sam vas najbolje razumela.

Prelaznim i završnim odredbama je bilo omogućeno izvršnim poveriocima da se odluče da li će svoj postupak da nastave pred sudom ili ne. Upravo na osnovu onoga što je sam izvršni poverilac uradio, koji je svakako najzainteresovaniji za sam postupak da se on okonča, na osnovu toga je došlo do obustave.

Moram da skrenem pažnju da se, kada je reč o primeni Zakona o izvršenju i obezbeđenju, nekada vrlo često maliciozno govori da je došlo do obustave postupka. Upravo ove prelaze i završne odredbe su posle dugo godina naterale same sudove da ažuriraju svoje predmete i da faktičko stanje prilagode sa stanjem u spisima predmeta i sa evidencijama koje vode, jer, bili su brojni predmete gde su veliki poverioci i prethodnih godina dostavljali dokaze da su dugovi bili izmireni, samo što sudovi to nisu ažurirali i nisu te predmete označavali kao rešene. Ovo je upravo bio jedan od načina da kroz primenu novog zakona ažuriramo statistiku i konačno dođemo do tačnog broja predmeta koji opterećuju sudove ili ne, da se ne bi stalno povlačila brojka od blizu dva miliona starih izvršnih predmeta, koji su vrlo često i opravdanje za nerad i dugo trajanje postupaka. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Koleginice Mičić, nemate pravo na repliku.

(Nataša Mičić: Kako nemam?)

Pa nemate, dobili ste odgovore na pitanja koja ste postavili.

(Nataša Mičić: Pogrešno sam protumačena.)

Odlično ste protumačeni.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

(Nataša Mičić: Molim vas repliku.)

Gospodine Ćiriću, izvolite.

(Nataša Mičić: Ministarka me nije razumela.)

GORAN ĆIRIĆ: Evo, prepustiću svoja dva minuta gospođi Mičić, ako želi.

(Nataša Mičić: Samo kratko. Objasniću u tri rečenice. Da li mogu da dobijem pravo na repliku?)

Poštovani predsedavajući, poštovana gospođo ministarka, poštovane koleginice i kolege, naravno da sam imao želju da date prostora kolegici Mičić da iskoristi dva minuta i odgovori na ono što se otvaralo kao tema diskusije. Mislim da je bilo dovoljno vremena da svi koji su govorili po 20 ili po 40 minuta kao ovlašćeni predstavnici po ovoj tački dnevnog reda kažu svoje stavove, a da ovde nema toliko strpljenja da se čuje reč opozicije. Mislim da to obeležava ovaj današnji dan i rad Skupštine.

Mislim da je važno reći to da institucija Skupštine, institucija pravosuđa, Ministarstva pravde ne nosi veliko poverenje građana u Srbiji i toga smo svi svesni. Možemo da se složimo oko zajedničkog cilja da pravosuđe, pravosudne organe treba da oslobađamo što više od uticaja politike.

Trebalo bi svi danas da se zapitamo koliko smo doprineli ovoj raspravi našim ponašanjem i radom u Skupštini, upravo u podizanju poverenja

građana u instituciju Skupštine Republike Srbije, u instituciju ministarke pravde, u instituciju pravosudnih organa u Republici Srbiji. To je odgovornost ne samo vladajuće većine. Ja to osećam kao odgovornost i kao šef poslaničke grupe jedne od opozicionih stranaka.

Danas smo počeli rad Skupštine tako što je Poslanički klub DS predložio nekih 25-30 zakona. Naravno, nijedan od tih zakona nije stavljen na dnevni red. Jedan predlog zakona od šefa Poslaničke grupe SNS je dobio tu podršku...

(Predsedavajući: Hoćete li da se vratite na temu, kolega Ćiriću? Pustio sam vas tri minuta.)

Upravo dolazim do predloga zakona koji je predsednik vaše koalicije predložio i koji je usvojen, a o kojem danas govorimo. To je jedan od tri systemska zakona o kojima ću ja govoriti, jer u 43 tačke dnevnog reda imamo tri zakona; jedan je Predlog zakona o promenama Zakona o izboru sudija, imamo zakone o potvrđivanju zajmova i imamo izbore. Ja neću govoriti o pojedinačnim rešenjima, o imenima i prezimenima, kolegince i kolege će u sutrašnjem danu za raspravu govoriti detaljnije o tome. Probaću da doprinesem tome, još jednom kažem, zbog odgovornosti da zajedno gradimo ozbiljnost ove institucije, jer sam siguran da ćemo imati kvalitetnije zakone, veće poverenje građana i sigurno uspešnije implementaciju svega onoga što ovde usvojimo, ukoliko ubedimo građane da zaista radimo na njihovu korist i na njihovo dobro. Zbog toga je bitna i ta atmosfera u kojoj radimo, i zbog toga je važno i neodvojivo i ovo pitanje atmosfere i načina rada u Skupštini.

Nažalost, sigurno neće doprineti poverenju i onome što ste vi rekli, a to je cilj, ne samo postizanje i otvaranje Poglavlja 23. i taj put ka evropskim integracijama, nego svakako, pre svega, veće poverenje građana u pravosudne organe u Srbiji. Da li ćemo ih sticati na takav način, što ste vi kao ministarka pravde dovedeni u situaciju da ovde u ime Vlade branite jedan zakon koji nije podnelo Ministarstvo pravde ovoj Narodnoj skupštini, podnela ga je jedna od stranaka, u stvari šef Poslaničke grupe SNS, jer je očigledno lako zaključiti da je to nije systemski zakon, nego zakon koji je političkim motivisan?

Zbog čega to kažem? Čuli smo argumentaciju da je jedan od najvećih motiva da predsednika Vrhovnog kasacionog suda, koji se bira na način koji je definisao Ustav i na rok od pet godina ali u jednom mandatu, izjednačavamo ili stavljamo u bolju poziciju od predsednika ostalih sudova u Republici Srbiji time što ćemo njih birati i što ćemo njima skraćivati mandat na četiri godine, ali, naravno, u dva mandata, uz mogućnost da imaju reizbor i mogućnost da osam godina upravljaju sudovima. Mislim da je ta nedoslednost upravo u tome da je predsednik Vrhovnog kasacionog suda po Ustavu ograničen na pet godina mandata i stavlja se u poziciju koja nije, na neki način, ravnopravna sa predsednicima osnovnih sudova i njihovim izborom od osam godina.

Mislim da je važno reći i to na koji je način ova tačka dnevnog reda ušla u proceduru i na koji način smo je usvojili, i to po hitnom postupku. Jedno od obrazloženja zbog čega se usvaja po hitnom postupku jeste i to što predlagač ovog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama kaže da je potrebno usvajanje Predloga zakona po hitnom postupku zbog mogućih štetnih posledica po funkcionisanje pojedinih sudova ukoliko se ovaj predlog ne usvoji. Šta to znači? Znači da vi niste mogli da imate tu procenu u Ministarstvu pravde. Da li će to, i mene interesuje, na koji način bi to ugrozilo rad pojedinih sudova? Mislim da u tom smislu dugujete odgovor i nama poslanicima, ali još jednom kažem, stavljeni ste u poziciju koja zaista nije nimalo zahvalna.

Ali ono što je važno u tom zajedničkom cilju, i verujem u iskrenost tog cilja, da depolitizujemo sudove, pravosuđe, jer je prethodno rešenje sa petogodišnjim ciklusom upravo primarno doneseno zbog toga što preskačemo taj magični ciklus od četiri godine, ciklus demokratskih promena i demokratskih izbora. Mislim da je taj petogodišnji ciklus, upravo, garancija da možemo da preskočimo politička odlučivanja i to da imamo neki kontinuitet u nekim od važnih institucija. Na ovaj način, izjednačavanjem ciklusa od četiri godine, izbornih ciklusa, koji su kod nas još i kraći, dovodimo, naravno, u situaciju svakog od nas da se pitamo da li je taj motiv izjednačavanja demokratskog ciklusa, izbornog ciklusa sa izborom i samih sudija, tužilaca, predsednika sudova, upravo izjednačavanje sa motivom da se biraju na direktan politički način.

Zbog toga mislim da je to loše rešenje i zbog toga nije dosledno, a pomenuo sam, pre svega, i zbog neusklađenosti sa načinom izbora i definicijom Ustava, koji kaže na koji način se bira predsednik Vrhovnog kasacionog suda. Vi ste pomenuli da je potrebno to definisati Ustavom, i mislim da nije dobro na ovaj način menjati, nedovoljno dosledno i da, u tom smislu, treba raditi da ova skupština braneći institucije i pravosudnog sistema i instituciju Skupštine može da razgovara na taj način.

Druga važna stvar koja ukazuje na vašu nezahvalnu poziciju, koju ni na koji način ne želim da zloupotrebim, jer mislim da je važno ovde razgovarati a malo smo govorili o tome, a to su zakoni o potvrđivanju zajmova i pre svega zajmovi za restrukturiranje i razvoj i reformu javnih preduzeća u Srbiji. Pominju se javna preduzeća u energetici, sistemi koji su važni za život Srbije svih narednih godina, dakle sistemi koji prevashodno odlučuju o privrednom razvoju ove naše zemlje.

Zbog čega mislim da ste zaista u nezahvalnoj poziciji? Vama ne mogu da postavljam ta pitanja, ali zbog javnosti želim da kažem da smo mi pre godinu i po dana ovde, u ovoj skupštini, usvojili Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o garanciji (Projekat restrukturiranja EPS-a) između Republike Srbije i Evropske banke za rekonstrukciju i razvoj 200 miliona evra. Dakle i danas treba da donesemo odluku o tome da se zadužimo novih 200 miliona evra, i to otvara više pitanja. Dakle, nije lako odlučivati o tih 200 miliona evra ukoliko nemamo

informaciju ministra finansija, državnog sekretara ili direktora Uprave za javni dug. Neko od njih je trebalo da bude ovde, da nas upozna sa stanjem javnog duga u Republici Srbiji, sa time na koji način će ovakva odluka uticati na javni dug Republike Srbije, budućnost Srbije i na našu odgovornost za to kakvu državu i institucije o kojima smo i na početku govorili ostavljamo našoj deci.

Mislim da je nedovoljno odgovorno da na ovakav način dobijamo informaciju o ovako važnom zakonu, i samo 200 miliona evra novog zaduženja Republike Srbije. Javni dug nije jedini razlog. Mislim da je važno, i o tome smo govorili, da kao narodni poslanici dobijemo informacije o efektima zakona za koje smo ovde glasali. Kakvi su efekti ovog zakona koji smo usvoji pre godinu i po dana i duga od 200 miliona evra, za restrukturiranje EPS-a?

Slušali smo puno u javnosti, od prethodnog direktora EPS-a, o korporativizaciji, o rešenju velikih strukturnih problema u EPS-u, o velikom uspehu, o velikom napretku, a mi, evo juče, imamo informacije eminentnih ekonomista u Srbiji koji kažu bruto društveni proizvod u Srbiji, u prvom kvartalu, povećan za 1%, primarni uticaj na tako mali rast bruto društvenog proizvoda je pad proizvodnje u EPS-u od 18,5%. Znači, u prvom kvartalu skoro 20% u proizvodnji struje. Šta to znači za privredu Srbije, svesni smo valjda toga.

Da li imamo dovoljno parametara da bez prisustva ministra finansija, bez državnog sekretara, sada na pravi način razgovaramo o novom dugu? Ovo je prvo zaduženje od 200 miliona evra. Sada možemo da napravimo analizu, a šta nam je doneo taj dug od 200 miliona evra i naše pritiskanje tastera i ta odluka? U redu je korporativizacija, restrukturiranje EPS-a – efekat posle svega toga, veći javni dug za 200 miliona evra i pad proizvodnje struje za 20% u prvom kvartalu ove godine.

Šta će nam doneti onda ovaj zajam o kom sada razgovaramo? To sam hteo da pitamo ministra finansija, ministra koji se bavi energetikom i one ljude koji mogu da odgovore na meritoran način o svemu ovome. Na koji način možemo da odlučujemo o ovome? To je pitanje. Da li je tih 200 miliona evra potrebno za opštu atmosferu koja je u najvećem broju ovih javnih sistema koji su predmet ovog našeg odlučivanja, i EPS-a, i Srbijagasa, i Železnice Srbije, pre svega u načinu na koji će smanjiti broj uposlenih u ovom sistemu?

Mi smo već govorili o tome, u stavu u kome se stvara atmosfera u kojoj je Srbiji stalno potreban mentor, u kojoj u Srbiji nema dovoljno ....

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Ćiriću, ja vas molim da se vratite na temu dnevnog reda. Vi stvarate situaciju u Srbiji da je potreban mentor. Samo da vas podsetim. Jutros u 8.45 je bio Odbor za finansije i jako dobro znate da ne govorite istinu, tako da vas molim da se vratite na Zajam, koji je programski, koji je opredeljen Zakonom o budžetu i kojim se vraćaju dugovi iz 2010. i 2011. godine. Znači, o tome govorite, a ne govorite o EPS-u.

GORAN ĆIRIĆ: Dozvolite vi meni da završim, jer ja govorim upravo o temi dnevnog reda.

Pročitacu vam Zakon i pokazacu vam koliko je sve ovo tema, jer je moja dilema da li je potrebno Zajmoprimcu preko Nadzornog odbora Elektroprivrede Srbije doneti plan optimizacije radne snage za period 2016–2019. godine kojim se utvrđuju srednjoročni ciljevi, proces optimizacije, otpremnine, kriterijumi za selekciju, žalbeni mehanizmi i predviđeni vremenski okvir za smanjenje broja zaposlenih – 200 miliona evra. Ja mislim da je legitimno pitanje za svakog od nas, svakog građanina Srbije, svakog radnika EPS-a, svakog radnika bilo kog javnog preduzeća u Srbiji. Da li je to naš ključni cilj – restrukturiranje i zaduživanje od 200 miliona evra za tu vrstu potreba i tu vrstu aktivnosti, plus onih prethodnih 200 miliona pre godinu dana ili godinu i po, ili je cilj da tih 200 miliona evra investiramo u nove kapacitete, u povećanje proizvodnje, u nove hidroelektrane, u održavanje blokova u termoelektranama da bismo održali i povećali proizvodnju? To jeste pitanje za sve nas. Ja ne znam zbog čega bismo izbegavali te teme i zbog čega bismo tako poslušno pritiskali dugmad i rekli – glasamo, u svakom slučaju, za ovakvu vrstu zaduženja?

I tu ću stati na ovu temu, ali i vi znate dobro, evo, posle pet godina pominjanja, o tim režimima Borisa Tadića, evo sada o petogodišnjem režimu Aleksandra Vučića, 15 milijardi evra javnog duga u julu 2012. godine, 25 milijardi evra, evo, na 31. mart, jer ću se pozivati samo na podatke, pošto kažete da ne govorimo o oficijelnim podacima, na podatke Uprave za javni dug...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Ćiriću, hoćete da mi kažete o kom zakonu vi govorite?

GORAN ĆIRIĆ: O zakonu koji utiče na porast javnog duga u Srbiji i našoj obavezi da vidimo na koji način će taj zakon ....

(Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Ćiriću, vi ste promašili zakon. Taj zakon nije na dnevnom redu. Ja ne znam o čemu vi govorite.

(Goran Ćirić: Jeste.)

Ne, nije. To što ste vi pročitali, ja ne znam u kom to zakonu piše. Zatražite ponovo reč i govorite o zakonu koji je na dnevnom redu, to vas molim.

(Goran Ćirić: Čitam zakon. Koliko još imam vremena?)

Imate još nešto malo manje od osam minuta. Zatražite reč. Nije problem, daću vam.

(Goran Ćirić: Tražio sam reč.)

Nema vas u sistemu.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Ovaj način na koji vodite Skupštinu je još jedna potvrda onoga o čemu sam govorio na početku. Ako mi izbegavamo ove teme, zarijemo glavu u pesak i ne govorimo o ključnim izazovima kod svakog od ovih zakona, nećemo naći rešenje.

I zaključicu ovde. Iskoristiću tih preostalih sedam minuta sutra. Mislim da je važno da svi ovde shvatimo da imamo odgovornost za sve te sisteme koji su podržani ovim zakonom o novom dugu, i EPS i „Srbijagas“ i

„Železnice Srbije“, ne tako što ćemo postajati vlasnici i upravitelji tih javnih preduzeća, nego tako što ćemo ih učiniti vrednijima i tako što ćemo investirati u njih i sačuvati ih za buduće generacije. Ja probam da govorim o budućnosti i načinu na koji ćemo odlučivati o ovim zakonima, znači, tako što ćemo brinuti o tim sistemima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kao predlagač zakona, želim da obavestim kolege narodne poslanike, želim da obavestim građane Srbije, da je Demokratska stranka po ko zna koji put pokušala da obmane narodne poslanike i da obmane građane time što svesno iznose neistinu.

Predsednik Poslaničke grupe Demokratske stranke je jutros bio na sednici Odbora za finansije, gde su mu vrlo precizno saopšteni sledeći podaci u vezi Predloga zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj. To mu je saopštio gospodin Branko Drčelić, vršilac dužnosti direktora Uprave za javni dug. Evo o čemu se radi. Ovo govorim ne zbog njih, jer njima očigledno ne vredi mnogo objašnjavati, oni su tu da bi pokušali da zamagle i zamute situaciju, a mi iz Srpske napredne stranke ćemo pokušati da iznesemo činjenice.

Dakle, predsedniku Poslaničke grupe Demokratske stranke i svim članovima Odbora za finansije je saopšteno sledeće: ovaj zajam je u stvari reprogram zajma koji ste uzeli vi u vreme kada je 2010. godine kreditni rejting Srbije bio takav da smo uzimali kredite po kamatnim stopama od 5, 6, 7 posto i više, a ovaj zajam o kome ste vi sad tako dramatično govorili kao o nekoj kugi za ekonomski život Srbije uzet je po kamatnoj stopi od 2,2%. To pokazuje koliko je kreditni rejting Srbije u svetu skočio i u stvari to pokazuje koliko srpska ekonomija jača.

Takođe, vama je saopšteno jutros, ali vi to iz nekog razloga krijete od javnosti i nećete da kažete nego ovde verovatno pokušavate da zloupotrebite činjenicu da trenutno nema predstavnika Ministarstva finansija u Narodnoj skupštini, dakle vama je saopšten i sledeći podatak – da je javni dug Republike Srbije na dan 31. decembra 2016. godine iznosio 24,8 milijardi evra, a da na dan 1. aprila 2017. godine iznosi 24,1 milijarda evra, što znači da smo mi za svega četiri meseca otplatili 700 miliona evra duga sa kojima nas je zadužila Demokratska stranka po prvobitnom zajmu iz 2010. godine, kada nam je kreditni rejting bio takav da smo uzimali faktički zelenaške kredite jer nas je svet ocenjavao kao ekonomsku crnu rupu u Evropi. Da vas podsetim, gospodine Ćiriću, tada je bruto društveni proizvod bio negativan, imali smo minus četiri stopu bruto društvenog proizvoda. Danas idemo na tri, tri i po, četiri posto u plusu i zbog toga nam kreditni rejting raste, a ovaj zajam smo uzeli da bismo u

stvari vratili dugove sa kojima ste nas vi zadužili, samo je ovaj zajam mnogo jeftiniji nego zajmovi koje ste vi uzimali.

Ako iko nema moralno pravo da govori o kategorijama kao što su: dugovi, zaduživanje, pljačke, privatizacije, stanje javnih finansija – to je Demokratska stranka. To je stranka koja je upropastila srpsku ekonomiju, to je stranka koja je upropastila srpske javne finansije, to je stranka koja je, između ostalog, upropastila i one ljude u „Goši“ u Smederevskoj Palanci, pa im sad Vlada Republike Srbije isplaćuje jednokratnu pomoć od 65.000 dinara i u narednih 16 meseci, ako se ne varam, još po 30.000 dinara.

Ali, samo da znate, Vlada Srbije je u mogućnosti to da radi upravo zato što smo ozdravili naš sistem javnih finansija, zato što imamo zdrav budžet i zato što se danas zadužujemo po kamatnim stopama koje su neuporedivo niže nego u vreme kada ste Srbijom vladali vi, ali vi sve to, gospodine Ćiriću, znate. Jutros su vam saopšteni ti podaci, ali, evo, vi iz nekog razloga hoćete da uplašite građane Srbije kako se mi u stvari dodatno zadužujemo. Ne. Mi vraćamo dugove sa kojim ste nas vi zadužili i, kao što vidite, samo za prva četiri meseca ove godine uspeli smo da vratimo 700 miliona evra.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik...

Odustali ste?

Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Kao prvo, nikada vama neću uskraćivati pravo da govorite, pošto ste rekli – vi nemate prava da govorite. Ovde svako ima prava da govori i to je funkcija Skupštine. Dakle, svako ima prava da govori, a posebno kada govori o brojevima, o struci i kada se ne obraća lično i kada ne vređa lično poslanika, niti njegovu decu, niti njegovu porodicu. To nikada niste mogli da čujete od mene i ja ću braniti pravo svakog da govori u ovoj skupštini, pa i vas.

Ali, moram da kažem, naravno, slušao sam pet godina i slušam pet godina tu priču, svi su u Srbiji čuli – vi ste se zaduživali skupim kreditima, mi smo samo vraćali skupe kredite, a otkud onda od 15 milijardi nasleđenog javnog duga 2012. godine sada 25 milijardi? Znači –deset milijardi više. A da ste vraćali samo skupe dugove – smanjivali biste kamate, a dug bi ostao 15 milijardi. Jednostavna je računica, za to ne treba biti ekonomista, ne treba biti makroekonomista.

Dakle, deset milijardi evra za pet godina veći javni dug. To je činjenica i govorim o tome. I pitanje je, i o tome Skupština treba da govori – gde je taj novac, gde su efekti. U redu, ostalo je nešto, ali je važno upoznati javnost sa tim. Ja upravo pozivam i vas i sve ostale da govorimo o tome. Kada sam govorio o ovom zakonu, upravo sam pozivao sve nas da jačamo instituciju, da ohrabrujemo jedni druge, da govorimo otvoreno o svakom izazovu, o svakom problemu, o svakom zakonu i efektima koje ti zakoni donose. Na takav način možemo da gradimo ozbiljnu državu.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Radoslav Milošević.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospodine Arsiću, reklamiram član 100. Ako želite da polemishete i da se obračunavate sa opozicijom i sa Demokratskom strankom i sa poslanicima Demokratske stranke, morate da sidete među narodne poslanike i da prepustite mesto predsedavajućeg nekome drugom. Ne možete odatle da prekidate gospodina Ćirića pet puta u toku njegovog izlaganja. Jasno pročitajte član 100. i sidite pa mu odgovorite sa mesta gde sede narodni poslanici, jer tako piše u Poslovniku.

Kada toliko dobro radite i kada kažete da imate suficit u budžetu, a zašto se onda zadužujete? Zašto uzimate kredit kada vam toliko dobro ide? Kuća u kojoj ima svega se ne zadužuje. Prosto rečeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Milojičiću, vi ste upravo prekršili Poslovnik zato što ste govorili o povredi koje nije bilo. Ja sam saslušao kolegu Ćirića, uopšte ga nisam prekinuo u izlaganju od dva minuta. Je l' tako?

E sad, pošto znate da povreda Poslovnika može da se ukaže po neposrednom kršenju Poslovnika i, zarad javnosti da vam kažem, gospodin Milojičić sačekava da se drugom poslaniku da reč, a onda skače iz klupe sa Poslovníkom...

(Radoslav Milojičić: Nije tačno.)

...Da bi se predstavio kao narodni poslanik. Tačno je tako, jer sam gledao i u monitor dok sam davao reč gospodinu Martinoviću, vi ste tada viknuli – Poslovnik i tada se upalilo vaše ime ovde na monitoru. Tako da smatram da je ovo jedna najobičnija zloupotreba prava na povredu Poslovnika.

Da li želite da se o tome izjasni Skupština u danu za glasanje? (Da.) Naravno, izjasniće se.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo vidite, fino vaspitano, pristojno ometanje, a malopre je njihov predstavnik govorio o tome da svako ima pravo da govori. Izgleda da se to pravo ne odnosi na mene. To njihovo pravo, selektivno je pravo, nešto me asocira na neka čudna totalitarna vremena, na neke diktature kada je nekome bilo zabranjeno da reklamira, recimo, Poslovnik, kada je predsedavao neko iz njihove stranke, pa i sada...

PREDSEDAVAJUĆI: Koji član, kolega Rističeviću, molim vas?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Sačekajte.

Kad želim da ukažem na povredu člana 103, doživljam ovo što danima doživljam, da neko okrene leđa meni. Lako je meni okrenuti leđa, ja sam bezopasan. Bogami, ja njima ne bih smeo.

U vezi člana 103. dajem pravo za sve ste što ste rekli malopre, ali ste propustili priliku da primenite i u praksi stav 8. i da poslaničkoj grupi čiji je predstavnik očigledno zloupotrebio to pravilo, zloupotrebio mnogo štošta, ali niste primenili stav 8. i oduzeli toj poslaničkoj grupi dva minuta od vremena za raspravu po ovoj tački dnevnog reda. Pošto je ona objedinjena, očekujem da vi ta dva minuta njima oduzmete, shodno onome što ste sami rekli. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Rističeviću, možda ste u pravu da je trebalo tako da postupim, ali evo kolega Aleksandar Martinović je rekao da neko nema moralno pravo da govori o nečemu, a taj kojem je to rečeno izvrnuo je reči i rekao je „zabranjujete mi da govorim“.

Zato ne želim da oduzmem ta dva minuta. Da li me razumete?

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o tome? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, za razliku od nekih drugih, koji za sebe tvrde da su ona prva prosvetena evropska demokratska Srbija, poslanici Srpske napredne stranke, poslanici Poslaničke grupe Pokreta socijalista, Narodne seljačke stranke i Ujedinjene seljačke stranke Srbije nikome ne okreću leđa dok govori. Imate pravo da kažete i da izrazite vaše političko mišljenje. Ja sam samo rekao, zbog drugih narodnih poslanika i zbog građana Republike Srbije, da su vama jako dobro poznate informacije koje su jutros iznete na sednici Odbora za finansije, samo što ih vi prećutkujete, odnosno pokušavate da stanje srpskih javnih finansija prikazete gorim nego što ono objektivno jeste.

Samo sam rekao da se ovde radi o zajmu koji je uzet po kamatnoj stopi od 2,2%. Rekao sam da smo uspeli da smanjimo javni dug za prva četiri meseca ove godine za 700 miliona evra i da se radi o zajmu koji je prvobitno uzet 2010. Godine, kada je kreditni rejting Republike Srbije bio mnogo niži nego što je sada. I rekao sam da ovo što se danas dešava u Smederevskoj Palanci, da pomažemo radnicima fabrike koja je privatizovana 2007. godine, u opštini u kojoj je predsednik opštine opljačkao svoju sopstvenu opštinu, pa su plate radnicima u opštinskoj upravi isplaćivane preko fudbalskog kluba koji je volšebno proglašen javnim preduzećem. Dakle, sve se to dešavalo u vreme kada je vaša stranka vedrila i oblačila ovom državom.

Ja vam sad kažem da se u Srbiji radi drugačije. Ja vam sad kažem da su brojke u Srbiji drugačije. Kažem vam da javni dug pada. Ja vam kažem vam da se krediti danas u Srbiji uzimaju na međunarodnom finansijskom tržištu pod daleko povoljnijim uslovima nego što je to činjeno 2008, 2009, 2010, 2011. godine.

A inače, dame i gospodo narodni poslanici, MMF je isteran iz Republike Srbije 2011. godine zato što niste hteli da imate monitoring bilo kakve međunarodne institucije nad onim što ste radili u oblasti javnih finansija. I nije tačno da je javni dug iznosio 15 milijardi evra, kao što ste rekli. Javni dug je bio mnogo veći, samo što ga vi niste prikazivali u budžetu, nego ste dugove Republike Srbije, lokalnih samouprava, javnih preduzeća čiji je osnivač Republika Srbija i tako dalje držali po kojekakvim bankama, niste ih iskazivali u budžetu i zbog toga niste hteli da imate monitoring MMF-a nego ste im posle tri nedelje rekli – hvala i doviđanja. Ti ljudi su otišli.

Posledica svega toga je da je Republika Srbija u leto 2012. godine bila pred bankrotom. Od tog bankrota građane Srbije spasle su mere Vlade Republike Srbije. Slušam vas danas ceo dan kako plaćete nad tužnom sudbinom radnika, penzionera... Te oteli smo plate, te oteli smo penzije. Ljudi, vi ne razumete jednu stvar koju je narod razumeo. Građani Srbije su shvatili da su te mere, ma koliko bolne, bile neophodne da bismo ozdravili javne finansije. To su pokazali rezultati izbora i 2014. i 2016, a to su pokazali i rezultati izbora za predsednika Republike 2017. godine. To što vi ne razumete ili nećete da razumete, narod razume. Sve ovo što smo uradili bilo je neophodno.

Jer da to nismo uradili, ne bismo danas mogli da pomognemo „Gošinim“ radnicima u Smederevskoj Palanci, zato što novca u budžetu imamo dovoljno. U vaše vreme „Goša“ je privatizovana i radnici od 2007. godine nisu dobijali plate, a onda ste vi preko vaših medija pokušali da predstavite da je za to odgovorna vlada Aleksandra Vučića. Nije. Smanjujemo javni dug, poboljšava nam se kreditni rejting i zbog svega toga možemo da unapredimo i naš sistem elektroprivrede i našu železnicu i naše pravosuđe, pa, na kraju krajeva, možemo da pomognemo i toj namučenoj Smederevskoj Palanci koja je opljačkana više nego u vreme Turaka.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Maja Videnović.

MAJA VIDENOVIĆ: Gospodine potpredsedniče, trenutno se pozivam na kršenje člana 107. Moram da kažem da vaše popodnevno vođenje sednice, zapravo, vi ste u sticaju kršenja članova Poslovnika. Verujem da znate, ali ću vas podsetiti na stav 2. člana 107. koji kaže – na sednici nije dozvoljeno neposredno obraćanje narodnog poslanika, a u nekim drugim zakonima, kolega Martinoviću, i u Ustavu i u zakonima, tek nije dozvoljeno narodnim poslanicima da koriste i zloupotrebjavaju Narodnu skupštinu da presuđuju i ocenjuju ko je ovde kriminalac, ko je šta opljačkao i to je upravo onaj kontekst u kome bi danas trebalo da razgovaramo; o stanju u pravosuđu, o tome da političari presuđuju umesto sudija, da se u Parlamentu zloupotrebljava funkcija narodnih poslanika, da se presuđuje i pokreću optužnice.

Drugo, sramno je da vama pada na pamet, ne znam šta vi zamišljate, da šefa poslaničke grupe opozicione stranke upozoravate šta bi on trebalo da kaže, a šta ne, šta je bio sadržaj nekakve jutrošnje sednice. To možda možete da imate ideju da možete vašim kolegama iz vaše poslaničke grupe, ali prostor u mozgu koji vam dozvoljava da vi možete da utičete i da govorite šta bi poslanik bilo koje stranke trebalo da govori, a šta ne, opasno je zabrinjavajući. Ja vas, kolega, molim, a u pauzama kada primate naredbe od šefa poslaničke grupe kako bi trebalo voditi sednicu, da se starate o onome što vam je posao, a to je poštovanje Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice, ja sam vas pažljivo saslušao i molim vas da sve što ste meni rekli tako utičete na rad vaše poslaničke grupe da se i ona tako ponaša, jer sam iz vaše poslanike grupe slušao kako je neko oteo

penzije, pokrao penzije, oteo plate, otpustio radnike. Sve presude izrečene, kao što ste vi sami rekli. I sada očekujete da kolegi poslaniku koji nije u vašoj poslaničkoj grupi to zabranim? Ne pada mi na pamet. Apsolutno mi ne pada na pamet.

Znači, utičite na rad vaših kolega da to ne rade, pa onda ja neću biti u jednoj ovakvoj situaciji po pitanju kršenja Poslovnika. Samo sam tražio da se kolege poslanici pridržavaju teme dnevnog reda i mislim da je to jedini način da nastavimo sa radom ove sednice u skladu sa Poslovnikom o radu Narodne skupštine.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.)

Želite, u redu.

Dame i gospodo narodni poslanici, pošto sam upravo obavešten da nema prenosa od strane RTS-a, završavamo sa današnjim radom i nastavljamo sutra u 10.00 sati. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 19.45 časova.)